

Шеста Директива на Съвета 77/388/ЕЕС от 17 май 1977г. относно сближаване на законодателството на страните-членки, уреждащо въпросите на данъка върху оборота – Обща система на ДДС: единна база за облагане. (Отразени са всички изменения на Шеста Директива до 01 май 2004г. включително)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

Вземайки предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност и — в частност — чл. 99 и 100 от същия,

Вземайки предвид предложението на Комисията,

Вземайки предвид становището на Европейския парламент (1),

Вземайки предвид становището на Комитета по икономическите и социалните въпроси (2),

Доколкото всички държави-членки са приели система на данъка върху добавената стойност в съответствие с първата и втората Директиви на Съвета от 11-и април 1967 г. относно хармонизиране законите на държавите-членки за данъците върху оборота (3),

Доколкото Решението от 21-ви април 1970 г. относно замяната на паричните вноски на държавите-членки със собствените средства на Общностите (4) постановява, че бюджетът на Общностите независимо от наличието на други приходи се финансира изцяло със собствени средства на Общностите,

Доколкото е предвидено тези средства да включват постъпленията от данъка върху добавената стойност, получавани чрез прилагане на общ данъчен размер върху данъчна база, определяна по уеднаквен начин в съответствие с общностните разпоредби,

Доколкото следва да бъде постигнат по-нататъшен напредък за действителното премахване на ограниченията върху движението на лица, стоки, услуги и капитали, и в интегрирането на националните стопанства,

Доколкото следва да бъде отчитана целта за премахване на данъчното облагане на вноса и преотстъпването на данъците върху износа в търговския обмен между държавите-членки,

Доколкото следва да бъде гарантирана недискриминационността на общата система на данъци върху оборота що се отнася до произхода на стоките и услугите, така че като крайна цел да може да бъде изграден общ пазар, даващ възможност за лоялна конкуренция и наподобяващ същински вътрешен пазар,

Доколкото, за да бъде засилен недискриминационният характер на данъка, е необходимо да бъде изяснен терминът “данъчнозадължено лице”, така че държавите-членки да могат да включат в обхвата му и лицата, които от време на време извършват някои сделки,

Доколкото терминът “облагаема сделка” е породил затруднения що се отнася в частност до сделки, третиращи като облагаеми,

Доколкото тези понятия е необходимо да бъдат изяснени,

Доколкото определянето на мястото на извършване на облагаеми сделки е било предмет на спорове, засягащи юрисдикцията на държави-членки, и в частност — що се отнася до доставката на стоки, предназначени за сглобяване на крайни изделия, както и до доставката на услуги,

Доколкото, макар че мястото, където се извършва доставката на услуги, следва по принцип да бъде определяно като мястото, което е основното място на стопанска дейност на лицето-доставчик, мястото на извършване на доставката следва да бъде определяно като намиращо се в страната на лицето-получател на услугите, особено що се отнася до някои услуги, доставяни между данъчнозадължени лица, чиято стойност се включва в цената на стоките,

Доколкото понятията за данъчно събитие и изискуемост на данъка трябва да бъдат хармонизирани като условие за едновременното влизане в сила във всички държави-членки на общностния данъчен размер и на последващите негови изменения,

Доколкото данъчната база трябва да бъде хармонизирана, така че прилагането на общностния данъчен размер към облагаемите сделки да води до сравними резултати във всички държави-членки,

Доколкото данъчните размери, прилагани от държавите-членки, трябва да бъдат такива, че да позволяват нормалното приспадане на данъка, приложен на предходния етап,

Доколкото следва да бъде съставен общ списък на необлагаемите позиции, така че собствените средства на Общностите да могат да бъдат събирани по еднообразен начин във всички държави-членки,

Доколкото правилата за приспадане на данъка следва да бъдат хармонизирани в частта им, която влияе върху действително събираните суми,

Доколкото размерът на приспаданата част следва да бъде изчисляван по подобен начин във всички държави-членки,

Доколкото следва да бъдат посочени лицата-отговорни платци на данъка, що се отнася в частност до услугите, доставяни от лица, установени в друга страна,

Доколкото задълженията на данъкоплатците трябва да бъдат по възможност хармонизирани, така че да бъдат осигурени необходимите гаранции за събирането на данъците по еднообразен начин във всички държави-членки,

Доколкото данъкоплатците следва в частност да подават периодични агрегирани декларации за своите сделки, свързани както с ресурсите, така и с продукцията, когато това бъде сметнато за необходимо за установяване и наблюдение на базата за оценка на собствените средства,

Доколкото държавите-членки следва независимо от това да бъдат в състояние да запазят своите особени режими, приложими към малките предприятия, в съответствие с общите разпоредби и с оглед постигането на по-тясна хармонизация,

Доколкото следва да бъде запазена свободата на държавите-членки да прилагат особен режим, включващ отбиви с фиксиран размер от данъка върху добавената стойност на ресурсите, по отношение на селските стопани, които не са обхванати в нормалните режими,

Доколкото основните принципи на този режим следва да бъдат установени и да бъде приет общ метод за изчисляване на добавената стойност на такива селски стопани за целите на събирането на собствени средства,

Доколкото следва да бъде осигурено еднообразното прилагане на разпоредбите на настоящата Директива,

Доколкото за тази цел следва да бъде регламентирана общностна процедура за консултация,

Доколкото създаването на комитет за данъка върху добавената стойност би дало възможност за по-тясно сътрудничество между държавите-членки и Комисията,

Доколкото държавите-членки следва да могат в определени рамки и при определени условия да вземат или запазват особени мерки в отказ от изпълнение на настоящата Директива, с цел да бъде опростено данъчното облагане или да бъдат предотвратени измамите или избягването на данъка,

Доколкото би могло да бъде сметнато за целесъобразно да бъде разрешено на държавите-членки да сключват със страни, нечленуващи в Общностите, или с международни организации споразумения, съдържащи клаузи, които дерогират разпоредби на настоящата Директива,

Доколкото е съществено необходимо да бъде предвиден преходен период за постепенното адаптиране на националното законодателство в посочените области,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Дял I

Уводни разпоредби

Член 1

Държавите-членки се задължават да изменят сегашните си системи на данък върху добавената стойност в съответствие с разпоредбите на следващите членове.

Те се задължават да приемат необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, така че съответно изменените системи да влязат в сила при първа възможност и не по-късно от 1-ви януари 1978 г.

Дял II

Обхват

Член 2

Следните дейности подлежат на облагане с данък върху добавената стойност:

1. Доставка на стоки или услуги, извършвана възмездно на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество.
2. Вносът на стоки.

Дял III

Териториална приложимост

Член 3

1. По смисъла на тази Директива:

- “Територия на страна-членка” означава територията на страната посочена за всяка страна-членка в алинеи 2 и 3,
- “Общността” и “Територия на Общността”, означава територията на страните-членки посочена за всяка страна-членка в алинеи 2 и 3,
- “Трета територия” или “трета страна” означава всяка територия различна от тези посочени в алинеи 2 и 3 като територия на страна-членка.

2. По смисъла на настоящата Директива “територията на страната” е територията на приложимост на Договора за създаване на Европейската икономическа общност, посочена за всяка държава-членка в чл. 227.

3. Следните територии на отделни държави-членки се изключват от “територията на страната”:

- Федерална република Германия:
Остров Хелиголанд,

територията на Бюсинген;
- Кралство Испания:
Цеута,
Мелила,
- Република Италия:
Ливиньо,
Кампионе диталия,
италианските води на езеро Лугано.

Следните територии на индивидуалните страни-членки също се изключват от територия на страната:

- Кралство Испания:
Канарски острови
- Република Франция:
Задморски служби
- Гръцка Република:
АутоОрос

4. По дерогация на разпоредбата на ал. 1 предвид конвенциите и договорите, които са сключили съответно с Френската република и с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Княжество Монако и о-в Ман не се третира за приложението на директивата като трети територии. Държавите-членки вземат необходимите мерки, щото сделките, възникващи в (или предназначени за):
— Княжество Монако, да бъдат третирани като сделки, възникващи в (или предназначени за) Френската република;
— о-в Ман, да бъдат третирани като сделки, възникващи в (или предназначени за) Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.“;

5. Ако Комисията счете, че изключенията, предвидени в ал. 3 и 4, са вече лишени от основания, особено що се отнася до лоялната конкуренция или собствените средства, Комисията внася съответните предложения в Съвета.

Дял IV

Данъчнозадължени лица

Член 4

1. “Данъчнозадължено лице” означава всяко лице, което самостоятелно извършва на което и да било място някоя от стопанските дейности, определени в ал. 2, независимо от предназначението или резултатите от дейността.

2. Стопанските дейности, посочени в ал. 1, включват всички дейности на производители, търговци и доставчици на услуги, в т.ч. минодобива и селскостопанските дейности, и упражняването на свободни професии. Експлоатацията на материално или нематериално имущество с цел получаването на редовен доход от него също се смята за стопанска дейност.

3. Държавите-членки могат също да третират като данъчнозадължено лице всеки, който от време на време извършва някаква сделка, свързана с дейностите, посочени в ал. 2, и в частност — някоя от следните сделки:

(а) доставка, преди да бъдат заети от първите обитатели, на сгради или части от сгради и земята, която заемат;

Държавите-членки могат да определят условията, при които този критерий се прилага към преобразуването на сгради и на земята, която заемат.

Държавите-членки могат да прилагат и други критерии освен заемането от първите обитатели като например периода между датата на завършване на сградата и датата на първата ѝ доставка или периода между датата на заемане от първите обитатели и датата на последващата доставка, при условие че тези периоди не са по-дълги от 5 и 2 години съответно.

За “сграда” се смята всяка постройка, прикрепена неподвижно към терена или под повърхността му.

(б) доставка на земя за строеж.

“Земя за строеж” означава всяка благоустроена или неблагоустроена земя, определена като такава от съответната държава-членка.

4. Употребата на думата “самостоятелно” в ал. 1 изключва от данъчно облагане наетите по трудови правоотношения лица, както и други лица, доколкото същите са поели задължения към работодател съгласно трудов договор или посредством друга форма на правна обвързаност, пораждащи отношения между работодател и работник/служител във връзка с условията на труд, възнаграждението и отговорността на работодателя.

При спазване на разпоредбата на чл. 29 относно консултациите всяка държава-членка може да третира като едно данъчнозадължено лице установените на нейна територия лица, които, бидейки юридически самостоятелни, са тясно свързани помежду си чрез финансови, икономически и организационни връзки.

5. Държавите, регионалните и местните държавни власти, както и другите публичноправни органи не са данъчнозадължени лица по отношение на дейностите или сделките, които извършват в качеството си на органи на държавната власт, дори когато събират вносове, такси, вноски или плащания във връзка с такива дейности или сделки.

Когато обаче те извършват такива дейности или сделки, те се смятат за данъчнозадължени лица по отношение на дейностите или сделките, при които третирането им като незадължени данъчно лица би довело сериозно опорочаване условията на конкуренция.

Във всеки случай тези органи се смятат за данъчнозадължени лица във връзка с дейностите, изброени в Приложение Г, при условие че същите не се извършват в пренебрежимо малък мащаб.

Държавите-членки могат да смятат дейностите на такива органи, които са освободени съгласно чл. 13 или чл. 28, за дейности, с които същите извършват в качеството на органи на държавната власт.

Дял V

Облагаеми сделки

Член 5

Доставка на стоки

1. “Доставка на стоки” означава прехвърлянето на правото на разпореждане с материално имущество в качеството на собственик.

2. Електроенергията, газта, топлината, хладилната енергия и др.п. се смятат за материално имущество.

3. Държавите-членки могат да смятат за материално имущество и:

(а) някои дялове или вземания по отношение на недвижима собственост;

(б) вещни права, които дават на притежателя им правото на ползване върху недвижима собственост;

(в) акции или търговски дялове, равностойни на акции, които дават на притежателя им, деюре или дефакто, право на собственост или владение върху недвижима собственост или част от нея.

4. По смисъла на ал. 1 за доставка се смятат и:

(а) прехвърлянето съгласно заповед, издадена от орган на държавната власт или от негово име, или съгласно законова разпоредба на собственост срещу парично обезщетение;

(б) фактическото предаване на стоки съгласно срочен договор за наем на стоки или договор за покупко-продажба на стоки с отложен платеж, който предвижда при нормални обстоятелства собствеността върху стоките да бъде прехвърлена не по-късно от плащането на последната дължима вноски;

(в) прехвърлянето на стоки съгласно договор, който предвижда плащането на комисиона при покупката или продажбата.

5. Страните-членки могат да третираят предаването на определени строителни работи като доставки по смисъла на ал.1.

6. Употребата от данъчнозадължено лице на стоки, които са част от неговите стопански активи, за лично ползване или за ползване от персонала на лицето, или безвъзмездното разпореждане с такива стоки, или — в по-общ смисъл — тяхната употреба за цели извън предмета на стопанската дейност на лицето, когато дължимият за тези стоки или за техни компоненти данък върху добавената стойност подлежи изцяло или частично на приспадане, се третира като възмездна доставка. Не се третират така обаче дадените мостри или подаръци с малка стойност за нуждите на стопанската дейност на данъчнозадълженото лице.

7. Държавите-членки могат да третират като възмездна доставка:

(а) употребата от данъчнозадължено лице за нуждите на стопанската му дейност на стоки, произведени, изградени, добити, преработени, закупени или внесени в хода на тази дейност, когато дължимият за стоките данък върху добавената стойност, ако стоките бъдат доставени от друго данъчнозадължено лице, не подлежи изцяло на приспадане;

(б) употребата на стоки от данъчнозадължено лице за нуждите на необлагаема сделка, когато дължимият за стоките данък върху добавената стойност е станал подлежащ на цялостно или частично приспадане при придобиването на стоките или при тяхната употреба в съответствие с буква “а”;

(в) освен в случаите, посочени в ал. 8, задържането на стоки от данъчнозадължено лице или от негови правоприменници, след като лицето преустанови облагаемата си стопанска дейност, когато дължимият за стоките данък върху добавената стойност е станал подлежащ на цялостно или частично приспадане при придобиването на стоките или при тяхната употреба в съответствие с буква “а”.

8. При прехвърляне, възмездно или безвъзмездно, или като вноски в капитала на дружество, на съвкупност или част от активи, държавите-членки могат да смятат, че не се извършва доставка на стоки, в който случай получателят се третира като правоприменник на прехвърлящия. По целесъобразност държавите-членки могат да вземат необходимите мерки, за да предотвратят опорочаване условията на конкуренция, в случаите когато получателят не е изцяло данъчнозадължен.

Член 6

Доставка на услуги

1. “Доставка на услуги” означава всяка сделка, която не е доставка на стоки по смисъла на чл. 5.

Такива сделки могат да бъдат например:

— прехвърлянето на права върху нематериално имущество, независимо дали при това се оформя документ за собственост;

— задълженията за неизвършване на действие или за търпене на действие или положение;

— извършването на услуги съгласно заповед, издадена от орган на държавната власт или от негово име, или съгласно законова разпоредба.

2. Като възмездна доставка стоки се третират:

(а) ползването на стоки, които са част от активите на стопанско предприятие, за лични нужди на данъчнозадълженото лице или за нуждите на неговия персонал, или — в по-общ смисъл — за други нужди освен за стопанската дейност на лицето, когато дължимият за тези стоки данък върху добавената стойност подлежи изцяло или частично на приспадане;

(б) безвъзмездната доставка на стоки, извършена от данъчнозадълженото лице, за негови лични нужди или за нуждите на неговия персонал, или — в по-общ смисъл — за други нужди освен за стопанската дейност на лицето.

Държавите-членки могат да дерогират разпоредбата на настоящата алинея при условие, че това не води до опорочаване условията на конкуренция.

3. За да бъде предотвратено опорочаване условията на конкуренция, и при спазване на разпоредбата на чл. 29 относно консултациите, държавите-членки могат да третират като възмездна доставка на услуги доставката на услуга от данъчнозадължено лице за нуждите на неговото предприятие, когато дължимият за такава услуга данък върху добавената стойност, ако тя бъде доставена от друго данъчнозадължено лице, не подлежи изцяло на приспадане.

4. Когато данъчнозадължено лице, действащо на свое име, но за сметка на друго, участва в доставка на услуги, за него се смята, че само е получило и доставило услугите.

5. Разпоредбите на чл. 5, ал. 8 се прилагат по същия начин и за доставката на услуги.

Член 7

Внос

1. Внос на стоки означава:

а) влизане в Общността на стоки, които не са съобразени с условията на чл.9 и 10 от Споразумението за създаване на ЕИО или когато стоките посочени в Споразумението за създаване на ЕОВС не са в свободно обръщение.

б) влизане на стоки от трета територия, различни от стоките посочени в т.а.

2. Място на внос на стоките ще бъде страната-членка, на чиято територия се намират стоките при влизането им в Общността.

3. Въпреки ал.2, когато стоките съгласно ал.1а влизат в Общността и се намират под една от разпоредбите на чл.16 (1) (В) а, б, в и г, под разпоредби за временен внос с общо освобождаване от вносно мито или под външни транзитни разпоредби, мястото на внос на такива стоки е страната-членка, на чиято територия те престават да бъдат под тези разпоредби.

4. Подобно, когато стоките по ал.1б се намират при влизането си в Общността под една от процедурите по чл.33а, ал.1 б или в, мястото на внос е страната-членка, на чиято територия те престават да бъдат под тази процедура.

Дял VI

Място на облагаемите сделки

Член 8

Доставка на стоки

1. За място на доставката на стоки се смята:

(а) когато стоките се експедираат или превозват от доставчика или от лицето, на което се доставят, или от трето лице — местонахождението на стоките по времето, когато започва експедицията или превозът им до лицето, на което се доставят. Когато стоките се монтират или сглобяват — със или без пробен пуск — от или от името на доставчика, за място на доставката се смята мястото на монтаж или

сглобяване на стоките. В случаите, когато монтажът или сглобяването се извършват в страна-членка различна от тази на доставчика, страната-членка, на чиято територия монтажът или сглобяването се извършват, взема необходимите мерки за избягване на двойното облагане на нейна територия;

(б) когато стоките не се експедират или превозват — местонахождението на стоките при завършване на доставката.

(в) за стоките, доставяни на борда на кораби, самолети или влакове по време на частта от транспорта на пътници, извършена в Общността, — в точката на отпътуване на транспорта на пътници.

За прилагането на тази разпоредба:

— „част от транспорта на пътници, извършена в Общността“ означава частта от транспорта, извършена без спиране на трета територия между точката на отпътуване и точката на пристигане на транспорта на пътници;

— „точката на отпътуване на транспорта на пътници“ означава първата предвидена рамките на Общността точка на приемане на пътници на борда в след, ако случаят е такъв, частта от пътя извън Общността;

— „точката на пристигане на транспорта на пътници“ означава последната предвидена в рамките на Общността точка на слизване на пътници, които са се качили в Общността преди, ако случаят е такъв, частта от пътя извън Общността.

При пътуване с отиване и връщане обратният път се смята за отделен транспорт.

Най-късно до 30 юни 1993 г. Комисията представя на Съвета доклад, съпътстван, ако е необходимо, от съответните предложения относно мястото на облагане на стоките, доставяни за потребление, и на услугите, в т.ч. ресторантьорските, предоставяни на пътниците на борда на кораби, самолети или влакове.

До 31 декември 1993 г. след консултации с Европейския парламент Съветът взема единодушно решение по предложението на Комисията.

До 31 декември 1993 г. държавите-членки могат да освободят или да продължат практиката на освобождаване от данък на стоките, доставяни за потребление на борда, чието място на облагане се определя в съответствие с горните разпоредби, с право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен на предходен етап.“;

(г) при доставки на газ по разпределителна система за природен газ или на електричество на данъчно задължен дилър: мястото, където данъчно задълженият дилър е установил своята стопанска дейност или има дълготрайно установено предприятие, за което се доставят стоките или при липса на такова място на стопанска дейност или дълготрайно установено предприятие, мястото, където е постоянния му адрес или обичайно пребиваване. „Данъчно задължен дилър“ за целите на тази разпоредба означава данъчно задължено лице, чиято основна дейност е покупки на газ и електричество с цел препродажба и чието лично потребление на тези стоки е незначително.

(д) при доставки на газ по разпределителна система за природен газ или на електричество, които не се покриват от буква „г“: мястото, където стоките ефективно се ползват или потребяват. Когато де факто всички или част от стоките не се потребяват от клиента по доставката, тези неизползвани стоки се считат ползвани или потребени там, където той е установил своята стопанска дейност или има дълготрайно установено предприятие, за което се доставят стоките. При липса на такова място на стопанска дейност или дълготрайно установено предприятие се счита, че той е ползвал или потребил стоките на мястото, където е постоянния му адрес или обичайно пребиваване.

2. Чрез дерогация на ал. 1 (а), когато началният пункт на пратката или транспорта е на трета територия, за мястото на доставка от вносителя по смисъла на чл. 21 (4), както и за мястото на последващите доставки се смята, че е страната-членка вносител.

Член 9

Доставка на услуги

1. За място на доставката на услуга се смята мястото, където доставчикът е установил своята стопанска дейност или има дълготрайно установено предприятие, откъдето се доставя услугата, или когато няма такова място на стопанска дейност или дълготрайно установено предприятие — мястото на неговия постоянен адрес или обичайно пребиваване.

2. Обаче:

(а) място на доставката на услуги, свързани с недвижима собственост, в т.ч. посредническите и експертни услуги в областта на недвижимите имоти, както и на услуги по подготовката и координацията на строителни работи като например услугите, предоставяни от архитекти и от фирми за техническо ръководство на строителните обекти, е местонахождението на имота;

(б) място на доставката на транспортни услуги е мястото, където се извършва транспортът въз основа на реализирания пробег;

(в) място на доставката на услуги, свързани с:

— културни, художествени, спортни, научни, образователни, развлекателни и др.п. дейности, в т.ч. дейностите, извършвани от организаторите на такива дейности, и по целесъобразност — доставката на съпътстващи услуги;

— съпътстващи транспортни дейности като товаро-разтоварни работи, манипулиране и др.п.;

— оценки на движимо материално имущество;

— работи върху движимо материално имущество,

е мястото, където физически се извършват услугите;

(д) място на доставката на следните услуги, когато те се извършват за клиенти, установени извън Общността, или за данъчнозадължени лица, установени в Общността, но не в една и съща страна с доставчика, е мястото, където клиентът е установил своята стопанска дейност или има дълготрайно установено предприятие, на което се доставя услугата, или когато няма такова място — мястото на неговия постоянен адрес или обичайно пребиваване:

— прехвърляния и асигнации на авторски права, патенти, лицензии, търговски марки и др.п. права;

— рекламни услуги;

— услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, юристи, счетоводители, и др.п. услуги, както и обработката и доставката на информация;

— задължения за неизвършване или неупражняване, изцяло или отчасти, на стопанска дейност или на право, посочени в настоящата б. “д”;

— банкови, финансови и застрахователни сделки, в т.ч. презастраховане, с изключение на наемането на сейфове;

— доставка на персонал;

— услуги на посредници, които извършват действия на името или за сметка на другото, когато осигуряват за принципала си услугите, посочени в настоящата б. “д”.

— наемането на движими вещи, с изключение на всички форми на транспорт.

— осигуряването на достъп до и транспорт или пренос по разпределителни системи за природен газ и електричество и доставката на други пряко свързани с това услуги;

- далекосъобщения. За далекосъобщителни услуги се считат услугите, свързани с трансмисия, емисия или получаване на сигнали, писмо, образи и звуци, или информация от всякакъв характер чрез жични, радио, оптически или други електромагнитни системи, включително свързаното с това прехвърляне или отстъпване на правото да се използва капацитета за трансмисия, емисия и получаване. По смисъла на тази разпоредба далекосъобщителните услуги включват и предоставянето на достъп до глобални информационни мрежи.

- услуги по радио и телевизионно разпръскване,

- услуги предоставяни по електронен път, с други думи тези, изброени в Анекс М;

(е) мястото на доставка на услугите, изброени в последния абзац на буква (д), от данъчно задължено лице, установило своята стопанска дейност или имащо дълготрайно установено предприятие,

откъдето се доставя услугата извън Общността или при липса на такова място на стопанска дейност или дълготрайно установено предприятие, имащо постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Общността, когато получатели по доставката са данъчно задължени лица, установили своята стопанска дейност или имащи дълготрайно установено предприятие, постоянен адрес или обичайно пребиваване в страна членка е мястото, където е установено неподлежащото на данъчно облагане лице, където е постоянния му адрес или постоянно пребиваване.

3. С цел избягването на двойно облагане, не облагане или изкривяване на конкуренцията, страните-членки могат, по отношение на предоставяне на услугите, посочени в 2 (д), с изключение на услугите, изброени в последния абзац и получатели на които са неподлежащи на данъчно облагане лица, и също така наемаването на “форми на транспорт”, да считат, че:

(а) мястото на доставката на услуги, което съгласно разпоредбите на настоящия член би се намирало на територията на страната, за намиращо се извън Общността, когато фактическото ползване на услугите става извън Общността;

(б) мястото на доставката на услуги, което съгласно разпоредбите на настоящия член би се намирало извън Общността, за намиращо се на територията на страната, когато фактическото ползване на услугите става на територията на страната.

4. Когато далекосъобщителни услуги и услуги по радио и телевизионно разпръскване, по смисъла на алинея 2, буква “д”, се предоставят на подлежащи на данъчно облагане лица, установени, имащи постоянен адрес или постоянно пребиваване в страна членка от данъчно задължено лице, което е установено, има дълготрайно установено предприятие, откъдето се доставя услугата извън Общността или при липса на място на стопанска дейност или дълготрайно установено предприятие, постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Общността, когато получател по доставката е неподлежащо на данъчно облагане лице, страните членки трябва да прилагат алинея 3, буква “б”.

Дял VII

Данъчно събитие и изискуемост на данъка

Член 10

1. (а) “данъчно събитие” означава настъпването на остоятелство, при което са изпълнени законовите условия за изискуемост на данъка.

(б) данъкът става “изискуем”, когато данъчният орган придобива законното основание в даден момент да предяви съответното вземане на отговорния платец независимо от това, че плащането може да бъде отложено.

2. Данъчното събитие настъпва и данъкът става изискуем, когато стоките са доставени, а услугите — извършени. Доставките на стоки освен посочените в чл. 5, ал. 4, б. “б”, както и доставката на услуги, които водят до последователна поредица от платежни документи или плащания, се смятат за приключени към края на всеки период, за който се отнасят платежните документи или плащанията. Страните-членки могат в някои случаи да предвидят че непрекъснатата доставка на стоки и услуги, която се извършва над определен период от време трябва да се разглежда като извършена най-малко в интервали от една година.

Когато обаче се дължи плащане по сметка преди доставката на стоките или извършването на услугите, данъкът става изискуем при получаване на плащането и върху съответно получената сума.

Дерогирайки предходните разпоредби, държавите-членки могат да предвидят изискуемост на данъка при някои сделки или за някои категории данъчнозадължени лица или:

— не по-късно от датата на издаване на фактурата или

— не по-късно от получаването на цената, или

— когато не се издава фактура или се издава със закъснение, — в рамките на определен срок от датата на данъчното събитие.

3. Облагаемото събитие възниква и данъкът подлежи на начисляване, когато стоките бъдат внесени. Когато стоките при влизането с в Общността попаднат под един от режимите по чл. 7, ал. 3, облагаемото събитие възниква и данъкът подлежи на начисляване, само когато стоките излязат от обхвата на този режим.

Когато обаче вносните стоки подлежат на обмитяване, на селскостопански налози или на такси с равностойно действие, въведени в рамките на обща политика, облагаемото събитие възниква и данъкът подлежи на начисляване, когато възникне облагаемото събитие по тези общностни мита, налози или такси и те подлежат на начисляване.

Когато вносните стоки не са облагаеми с такива общностни мита, налози или такси, държавите-членки прилагат действащите разпоредби за митата, що се отнася до възникването на облагаемото събитие и моментът, в който данъкът подлежи на начисляване.“

Дял VIII

Облагаема сума

Член 11

A. На територията на страната

1. Облагаемата сума е:

(а) при доставките на стоки и услуги с изключение на посочените в букви “б”, “в” и “г” по-долу — всичко, което съставлява насрещната престация, получена или дължима на доставчика от страна на купувача, клиента или трета страна срещу доставката, в т.ч. субсидиите, които са пряко свързани с цената на доставката;

(б) при доставките, посочени в чл. 5, ал. 6 и 7 — покупната цена на стоките или на аналогични стоки, или когато няма покупна цена, костуемата цена, определена към момента на доставката;

(в) при доставките посочени в чл.6, ал.2, пълната цена към данъчно задълженото лице на предоставените услуги

(г) при доставките, посочени в чл. 6, ал. 3 — совободнопазарната стойността на доставените услуги.

2. Облагаемата сума включва:

(а) данъци, мита, налози и такси, с изключение на самия ДДС;

(б) еднократни разходи, като комисионни, за опаковка, транспортни и застрахователни разходи, начислени от доставчика на купувача или клиента. Разходи, уредени по отделна договореност, могат да се считат от страните-членки за еднократни разходи.

“Свободнопазарна стойност” на услугите означава сумата, която на етапа на пазарна реализация, на който се извършва доставката, би платил клиентът на независим от него доставчик на територията на страната към момента на доставката при условия на лоялна конкуренция, за да получи въпросните услуги.

3. Облагаемата сума не включва:

(а) намаления на цената под форма на отбив за предсрочно плащане;

(б) намаления на цената и рабат, на които клиентът има право, и взети пред вид в момента на доставката;

(в) сумите, получени от данъчно задълженото лице от купувача или от клиента му като погашения за разходи, направени от името и за сметка на последния, и които са отразени в неговите счетоводни регистри като бъдещи вземания. Данъчно задължено лице трябва да представи доказателства за действителния размер на тези разходи и може да не приспадне никакъв данък, който може да е бил начислен върху тези сделки.

4. По дерогация на т. 1, 2 и 3 държавите-членки, които към 1 януари 1993 г. не са се възползвали от възможността по третия абзац на чл. 12, ал. 3, б. „а“, могат, когато се възползват от възможността по ал. „Б“, т. 6, да предвидят за сделките по втория абзац на чл. 12, ал. 3, б. „в“ облагаемата сума да бъде равна на определена част от сумата, определена в съответствие с т. 1, 2 и 3.

Частта се определя по такъв начин, че размера на дължимия върху нея данък върху добавената стойност да бъде във всеки случай равен на не по-малко от 5% от размера на данъка, определен в съответствие с т. 1, 2 и 3.“;

Б. Внос на стоки

1. Облагаемата сума е стойността за митнически цели, определена в съответствие с действащите разпоредби на Общността; това се отнася също за вноса на стоки, посочени в чл. 7 (1) (б).

3. Облагаемата сума включва, доколкото не са вече включени:

(а) данъците, митата, налозите и другите такси, дължими извън страната-вносител, както и дължимите при внос, с изключение на начислявания върху тази сума данък върху добавената стойност;

(б) присъщите на вноса разходи като комисиона, разходи за опаковка, транспорт и застраховка, реализирани до първото местоназначение на стоките на територията на страната.

“Първо местоназначение” означава мястото, посочено в товарителницата или в друг транспортен документ, чрез който стоките се внасят в страната-вносител. Когато няма такова посочване, за първо местоназначение се взема мястото на първото прехвърляне на товара в страната-вносител.

Присъщите разходи, посочени по-горе, също се включват в облагаемата сума, когато са резултат от превозване до друго местоназначение в рамките на Общността, ако това място е известно при възникване на облагаемото събитие.

4. Данъчната сума не включва позициите, посочени в т. А, ал. 3, б. “а” и “б”.

5. Когато стоките са били временно изнесени от Общността и се внасят повторно, след като са претърпели ремонт, обработка или адаптация извън Общността, или доработка или преработка в чужбина, държавите-членки предприемат стъпки, щото третирането на стоките за целите на данъка върху добавената стойност да бъде същото, каквото би било, ако горепосочените операции биха били извършени на територията на страната.

6. По дерогация на т. 1 до 4 държавите-членки, които към 1 януари 1993 г. не са се възползвали от възможността по третия абзац на чл. 12, ал. 3, б. „а“, могат да предвидят за вноса на произведения на изкуството, предмети на колекционерството и антикварни предмети по определението съгласно чл. 26а, ал. „А“, б. „а“, „б“ и „в“ облагаемата сума да бъде равна на определена част от сумата, определена в съответствие с т. 1 до 4.

Частта се определя по такъв начин, че размера на дължимия върху вноса данък върху добавената стойност да бъде във всеки случай равен на не по-малко от 5% от размера на данъка, определен в съответствие с т. 1 до 4.“;

В. Други разпоредби

1. При анулиране, отказ или пълно или частично неплащане, или при намаляване на цената след извършване на доставката, облагаемата сума се намалява съответно при условия, определени от държавите-членки.

При пълно или частично неплащане обаче държавите-членки могат да дерогират тази разпоредба.

2. Когато информацията за определяне на облагаемата сума при внос е изразена в чужда валута за държавата-членка, в която се установява данъчното задължение, валутният курс се определя в съответствие с общностните разпоредби, регламентиращи изчисляването на стойността за митнически цели.

Когато информацията за определяне на облагаемата сума по сделка, която не е сделка за внос, е изразена в чужда валута за държавата-членка, в която се установява данъчното задължение, приложимият валутен курс е последният документиран курс „продава“ по времето, когато данъкът подлежи на начисляване, на най-представителния валутен пазар или пазари във въпросната държава-членка или курсът, определен на основата на този пазар или пазари при условията, предвидени от държавата-членка. За някои от тези сделки обаче или за някои категории данъчнозадължени лица държавите-членки могат да продължат да прилагат валутния курс, определен в съответствие с действащите общностни разпоредби, регламентиращи изчисляването на стойността за митнически цели.“

3. Що се отнася до разходите за оборотни опаковки, държавите-членки могат:

— или да ги изключат от облагаемата сума и вземат необходимите мерки за съответното ѝ коригиране в случай, че опаковките не бъдат върнати,

— или да ги включат в облагаемата сума и вземат необходимите мерки за съответното ѝ коригиране в случай, че опаковките бъдат върнати.

Дял IX

Данъчни ставки

Член 12

1. Данъчният размер, приложим към облагаемите сделки, е действащият по време на данъчното събитие. Обаче:

(а) в случаите, предвидени във втория и третия абзац на чл. 10, ал. 2, приложимият данъчен размер е действащият по времето, когато данъкът става изискуем;

(б) в случаите, изброени във втора и трета подточка на чл. 10 (3), приложимият данъчен размер е действащият по времето, когато данъкът става изискуем;

2. При изменение на данъчните размери държавите-членки могат:

— да правят корекции в случаите, предвидени в ал. 1, б. “а”, за да бъде отчетен данъчният размер, приложим към момента на доставката на стоките или услугите;

— да приемат всички целесъобразни преходни мерки.

3. (а) Основната ставка на ДДС се определя от всяка страна-членка като процент от облагаемата сума и е еднаква за доставки на стоки и за предоставяне на услуги. От 1 януари 2001г. до 31 декември 2005г. този процент не може да бъде по-малък от 15%.

След предложение от Комисията и след консултации с Европейския парламент и Икономическия и Социален Съвет, Съвета решава единодушно за нивото на основната ставка, която ще се прилага след 31 декември 2005г.

Страните-членки могат също да прилагат една или две намалени ставки. Тези ставки се определят като процент от облагаемата сума, който не може да бъде по-нисък от 5%, и се прилага само по отношение на доставки на категориите стоки и услуги, определени в Анекс Н.

Алинея 3 не се прилага за услугите по смисъла на последния абзац на чл.9, ал.2, буква “д”.

(б) Държавите-членки могат да прилагат намалена ставка за доставките на природен газ и електроенергия, при условие че не е налице риск от опорочаване на конкуренцията. Държавата-

членка, възнамеряваща да приложи такава ставка, трябва предварително да уведоми Комисията. Комисията се произнася относно наличието на риск от опорочаване на конкуренцията. Ако Комисията не се произнесе в срок от три месеца от получаване на уведомлението, смята се, че не е налице риск от опорочаване на конкуренцията.

(в) Страните-членки могат да приемат, че намалената ставка, или една от намалените ставки, която те прилагат в съответствие с трета ал. на (а), ще се прилага също по отношение на вноса на предмети на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети, определени в чл. 26а (А) (а), (б) и (в).

- извършвани от техния автор или от негови законни приемници,

- извършвани еднократно от данъчно задължено лице, което не е облагаем дилър, когато тези произведения на изкуството са внесени от самото данъчно задължено лице, или когато са му доставени от техния автор или от неговите законни приемници, или когато те му дават право на пълно приспадане на ДДС.

4. Всяка намалена ставка се определя по такъв начин, че размерът на ДДС в резултат от нейното прилагане да бъде такъв, че да позволява приспадане по нормален начин на цялата или на част от сумата на ДДС, която подлежи на приспадане съгласно чл. 17.

Въз основа на доклад от Комисията, Съвета започвайки от 1994г., преразглежда обхвата на намалените ставки на всеки две години. Съвета действайки единодушно по предложение на Комисията, може да реши да промени списъка на стоките и услугите в Анекс Н.

5. Като се имат пред вид разпоредбите на ал. 3 (в), приложимата ставка при внос на стоки ще бъде същата, която се прилага по отношение на доставки на подобни стоки в рамките на територията на страната.

6. Република Португалия може да прилага по отношение на транзакции извършени в автономните региони - Азори и Мадейра и внос в тези региони, намалени ставки в сравнение с тези, които се прилагат на континента.

Дял X

Случаи на освобождаване

Член 13

Освобождаване на територията на страната

Освобождаване на територията на страната

А. Освобождаване на някои дейности от обществен интерес

1. Без това да засяга прилагането на други общностни разпоредби, държавите-членки при условия, които регламентират, за да осигурят правилно и ясно прилагане и да предотвратят възможно отклонение, избягване или злоупотреба, освобождават от данък върху добавената стойност:

(а) доставката от обществените пощенски служби на услуги и присъщите им стоки освен пътнически транспорт и далекосъобщителни услуги;

(б) болничната и медицинската помощ и тясно свързаните с тях дейности, извършвани от публичноправни субекти или — при социални условия, сравними с приложимите за публичноправните субекти — от болници, терапевтични или диагностични медицински центрове и други надлежно признати заведения от подобен характер;

(в) даването на медицинска помощ при упражняване на висши или полувисши медицински професии, определени от съответната държава-членка;

(г) доставката на човешки органи, кръв и мляко;

(д) услугите, доставяни от зъботехници по занятие, както и зъбните протези, доставяни от зъболекари и зъботехници;

(е) услугите, доставяни от самостоятелни групи лица, чиито дейности са освободени или не са облагаеми с данък върху добавената стойност, с цел предоставяне на техните членове на услугите, които са пряко необходими за осъществяване на тяхната дейност, когато такива групи изискват от своите членове само възстановяване на дела им от общите разходи, при условие че освобождаването не би довело до опорочаване условията на конкуренция;

(ж) доставката на услуги и на стоки, тясно свързани със социалните грижи и социалното осигуряване, в т.ч. доставяните от старчески домове, от публичноправни субекти или от други организации, признати за благотворителни от съответната държава-членка;

(з) доставката на услуги и на стоки, тясно свързани със защитата на децата и младежите, от страна на публичноправни субекти или други организации признати за благотворителни от съответната държава-членка;

(и) детското или младежкото образование, училищното или университетското образование, професионалното обучение или преквалификация, в т.ч. доставката на стоки и на услуги, тясно свързани с него, предоставяно от публичноправни субекти по предмета на тяхната дейност или от други организации, определени от съответната държава-членка за организации със сроден предмет;

(к) частните уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното или университетското образование;

(л) някои доставки на персонал от религиозни или философски институции за целите по б. “б”, “ж”, “з” и “и” от настоящия член и за грижите за духовното благосъстояние;

(м) доставката на услуги и стоки, тясно свързани с тях, в полза на техните членове срещу членски внос, определен в съответствие с техните правила, от нестопански организации, поставящи си цели от политически, синдикален, религиозен, патриотичен, философски, филантропски или граждански характер, при условие че освобождаването не би довело до опорочаване условията на конкуренция;

(н) някои услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание, доставяни от нестопански организации на лица, участващи в спортни дейности или физическо възпитание;

(о) някои културни услуги и стоки, тясно свързани с тях, доставяни от публичноправни субекти или от други културни организации, признати от съответната държава-членка;

(п) доставката на услуги и стоки от организации, чиито дейности са освободени съгласно разпоредбите на б. “б”, “ж”, “з”, “и”, “м”, “н” и “о” по-горе, във връзка с прояви за набиране на средства, организирани изключително в тяхна полза, при условие че освобождаването не би довело до опорочаване условията на конкуренция. Държавите-членки могат да въведат всякакви необходими ограничения, що се отнася по-специално до броя на такива прояви или до размера на постъпленията, които дават право на освобождаване;

(р) доставката на транспортни услуги за болни или ранени лица със специално предназначени превозни средства и от надлежно оправомощени органи;

(с) дейностите на обществени радио и телевизионни организации освен дейностите с търговски характер.

2. (а) Държавите-членки могат да поставят освобождаването на лицата, различни от публичноправните субекти, съгласно всяка от разпоредбите на б. “б”, “ж”, “з”, “и”, “м”, “н” и “о” от ал. 1 в зависимост от това във всеки отделен случай дали същите отговарят на едно или повече от следните условия:

- не се стремят системно към реализиране на печалба, а реализираната независимо от това печалба не се разпределя, а се използва за продължаването или усъвършенстването на доставяните услуги;
- управлявани са и са администрирани на самодейни по същество начала от лица, които нямат пряк или косвен интерес, било то лично или чрез посредници, от резултатите на въпросните дейности;
- определят цени, утвърдени от държавните органи или ненадвишаващи така утвърдените цени, или
- за услугите, които не подлежат на утвърждаване — цени, по-ниски от определяните за аналогични услуги от търговските предприятия, подлежащи на облагане с данък върху добавената стойност;
- освобождаването на въпросните услуги, не би довело до опорочаване условията на конкуренция, поставяйки в неизгодно положение търговските предприятия, подлежащи на облагане с данък върху добавената стойност.

(б) Доставка на услуги или стоки не се освобождава съгласно разпоредбите на б. “б”, “ж”, “з”, “и”, “м”, “н” и “о” от ал. 1, ако:

- не е от съществено значение за освободената сделка;
- основното ѝ предназначение е реализирането на допълнителен доход за организацията чрез извършването на сделки, които са в пряка конкуренция с извършваните от търговските предприятия, подлежащи на облагане с данък върху добавената стойност.

Б. Други случаи на освобождаване

Без това да засяга прилагането на други общностни разпоредби, държавите-членки при условия, които регламентират, за да осигурят правилно и ясно прилагане и да предотвратят възможно отклонение, избягване или злоупотреба, освобождават от данък върху добавената стойност:

(а) застрахователните и презастрахователните сделки, в т.ч. свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти;

(б) отдаването под наем или аренда на недвижимо имущество с изключение на:

1. предоставянето на подслон съгласно законовите определения на държавите-членки в хотелския отрасъл или в отрасли с аналогична функция, в т.ч. предоставянето на подслон във ваканционни лагери или на площадки, благоустроени за ползване като къмпинги;
2. отдаването под наем на помещения и площадки за паркиране на превозни средства;
3. отдаването под наем на неподвижно монтирани машини и оборудване;
4. наемането на сейфове.

Държавите-членки могат да прилагат и други изключения от обхвата на настоящата разпоредба за освобождаване.

(в) доставката на стоки, използвани изцяло за дейност, освободена съгласно настоящия член или съгласно чл. 28, ал. 3, б. “б”, когато стоките не са дали основание да бъде упражнено правото на приспадане, или на стоки, за чието придобиване или производство по силата на чл 17, ал. 6 данъкът върху добавената стойност не е станал подлежащ на приспадане;

(г) следните сделки:

1. отпускането и негоцирането на кредит, както и управлението на кредита от страна на кредитора;

2. негоцирането или всякакви операции с кредитни гаранции или други обезпечения на парични средства, както и управлението на кредитните гаранции от страна на кредитора;

3. сделките, в т.ч. негоциране, засягащи депозитни и текущи сметки, плащания, преводи, дългове, чекове и други негоцируеми инструменти, но с изключение на събирането на дългове и факторинга;

4. сделките, в т.ч. негоциране, засягащи валута, банкноти и монети, използвани като законно платежно средство, с изключение на предметите с колекционерска стойност;

За “предмети с колекционерска стойност” се смятат монетите от злато, сребро и други метали или банкнотите, които обикновено не се използват като законно платежно средство, или монетите с нумизматична стойност.

5. сделките, в т.ч. негоциране, но с изключение на управление и отговорно пазене, с акции и дялове на дружества и сдружения, дружествени облигации и други ценни книжа с изключение на:

— стоковоразпоредителни документи;

— правата или ценните книжа, посочени в чл. 5, ал. 3.

6. управлението на специални инвестиционни фондове съгласно определенията, дадени от държавите-членки.

(д) доставката по номинална стойност на пощенски марки, валидни за употреба при пощенски услуги на територията на страната, гербови марки и др.п. марки;

(е) залагането, лотариите и другите форми на хазарт при условия и ограничения, постановени от държавите-членки;

(ж) доставката на сгради или части от сгради, както и на земята, която заемат, с изключение на случаите, посочени в чл. 4, ал. 3, б. “а”;

(з) доставката на незастроена земя с изключение на земята за строеж, посочена в чл. 4, ал. 3, б. “б”.

В. Право на избор

Държавите-членки могат да дават на данъкоплатците право на избор по отношение на данъчното облагане в случаите на:

(а) отдаване под наем и аренда на недвижими имоти;

(б) сделките, посочени в т. Б, б. “г”, “ж” и “з” по-горе.

Държавите-членки могат да ограничават обхвата на правото на избор и определят правилата за неговото прилагане.

Член 14

Случаи на освобождаване при внос

1. Без това да засяга прилагането на други общностни разпоредби, държавите-членки при условия, които регламентират, за да осигурят правилно и ясно прилагане и да предотвратят възможно отклонение, избягване или злоупотреба, освобождават от данък върху добавената стойност:

(а) крайния внос на стоки, чиято доставка от данъчнозадължено лице би била освободена от данък във всички случаи в страната;

(г) окончателен внос на стоки, подлежащи на освобождаване от мита, различни от определените в Общата Митническата тарифа . Същевременно, страните-членки ще имат опция да не разрешават освобождаване, когато това би могло да даде сериозно отражение върху условията на конкуренция;

Това освобождаване се прилага и за внос на стоки, по смисъла на член 7 (1) (б), които могат да сеползват от горното освобождаване, ако са внесени по смисъла на чл.7 (1) (а).

(д) повторния внос от лицето-износител на стоки при запазване на състоянието, в което са били изнесени, когато стоките отговарят на условията за освобождаване от мита и митнически такси;

(ж) вноса на стоки:

— под дипломатически или консулски режим, които отговарят на условията за освобождаване от мита и митнически такси или биха отговаряли на тези условия при внос от трета страна;

— от международни организации, признати за такива от държавните органи на страната-домакин, както и от членове на такива организации при ограниченията и условията, постановени в международните конвенции за създаване на организациите или в споразуменията за техните щаб-квартири;

— на територията на държави-членки, които са страни по Североатлантическия договор, от въоръжените сили на други държави-страни по същия договор за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги граждански персонал, или за снабдяване на техните офицерски или войнишки столове, когато силите участват в общите отбранителни дейности;

(з) вноса в пристанища от предприятия за морски риболов на техния улов, непреработен или след консервираща обработка за пазарна реализация, но преди да бъде доставен;

(и) доставката на услуги във връзка с вноса на стоки, когато стойността на услугите е включена в облагаемата сума в съответствие с чл. 11, т. Б, ал. 3, б. “б”;

(к) вноса на злато от централни банки.

(л) вноса на газ по разпределителна система за природен газ или на електричество.

2. Комисията внася в Съвета при първа възможност предложения за постановяване данъчни правила на Общността, изясняващи обхвата на разпоредбите за освобождаване съгласно ал. 1, както и правилник за тяхното прилагане.

До влизането на тези правила в сила държавите-членки могат:

— да запазят действащите си национални разпоредби относно въпроси, свързани с горните разпоредби;

— да адаптират своите национални разпоредби, за да сведат до минимум опорочаването условията на конкуренция и в частност необлагането или двойното облагане с данък върху добавената стойност в Общността;

— да прилагат най-целесъобразния по тяхна преценка административен ред на освобождаване.

Държавите-членки информират Комисията, която информира останалите държави-членки, относно приетите и приеманите от тях мерки в изпълнение на предходните разпоредби.

Член 15

Случаи на освобождаване при износ от Общността и подобни сделки, както и международен транспорт

Без това да засяга прилагането на други общностни разпоредби, държавите-членки при условия, които регламентират, за да осигурят правилно и ясно прилагане и да предотвратят възможно отклонение, избягване или злоупотреба, освобождават от данък върху добавената стойност:

1. доставката на стоки, експедирани или превозвани до местоназначение извън Общността от или от името на продавача;

2. доставката на стоки, експедирани или превозвани до местоназначение извън Общността от или от името на купувач, който не е установен на територията на страната, с изключение на стоките, превозвани от самия купувач, за екипиране и зареждане с гориво и провизии на увеселителни плавателни съдове и частни въздухоплавателни средства или на други превозни средства за частно ползване;

Тази разпоредба за освобождаване от данъка се прилага за доставката на стоки, пренасяни в личния багаж на пътници, при условие че:

— пътникът не се е установил в Общността;

— стоките се транспортират до местоназначение извън Общността преди края на третия месец, следващ месеца, през който е извършена доставката;

— общата стойност на доставката с данъка върху добавената стойност превишава равностойността в национална валута на 175 екю, определени в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Директива 69/169/ЕИО (*); държавите-членки могат обаче да освобождават от данъка и доставки с обща стойности под този размер.

За прилагането на втория абзац:

— за пътник, не установил се в Общността, се смята пътник, чийто домашен адрес или обичайно местопребиваване не се намира в Общността. За целите на настоящата разпоредба „домашен адрес или обичайно местопребиваване“ означава мястото, посочено за такова в паспорт, лична карта или други документи за самоличност, признати за валидни от държавата-членка, на чиято територия се извършва доставката;

— за доказателство за износ служи фактурата или друг документ вместо фактура, джиросан от митническата служба при мястото, от което стоките напускат Общността.

Всяка държава-членка предава на Комисията образци от печатите, които полага при джиросването по второто тире на третия абзац. Комисията предава тази информация на данъчните органи на останалите държави-членки.

3. Предоставяне на услуги, свързани с работа по движими вещи, придобити или внесени за целите на извършване на такава работа на територията на Общността, и изпратени или транспортирани извън Общността от лицето, оказало услугите, или от клиента, ако той „не е с установено място на дейност на територията на страната или от името на един от тях.

4. доставката на стоки за зареждане с гориво и провизии на съдове:

(а) използвани за навигация в открито море и платен превоз на пътници или за извършване на търговски, промишлени или риболовни дейности;

(б) използвани за морски спасителни или помощни работи или за крайбрежен риболов, като в последния случай се изключват провизиите;

(в) с военно предназначение съгласно определението в подпозиция 89.01 на Общата митническа тарифа, напускащи страната с направление към чужди пристанища или пристани.

Колкото се може по-скоро Комисията представя на Съвета предложения за създаване на общностни фискални правила, определящи обхвата и практическия ред на въвеждане на тази разпоредба за освобождаване от данъка, както и разпоредбите за освобождаване от данъка по ал. 5 и 9. До влизането в сила на тези правила държавите-членки могат да ограничават обхвата на разпоредбата за освобождаване по настоящата алинея.“;

5. доставката, модификацията, ремонта, поддръжката, чартирането и наемането на морските плавателни съдове, посочени в ал. 4, б. „а“ и „б“, както и доставката, наемането, ремонта и поддръжката на оборудването, в т.ч. — риболовното, вложено или използвано на такива съдове;

6. доставката, модификацията, ремонта, поддръжката, чартирането и наемането на въздухоплавателни средства, ползвани от авиолинии, опериращи срещу заплащане по международни маршрути, както и доставката, наемането, ремонта и поддръжката на оборудването, вложено или използвано в такива средства;

7. доставката на стоки за зареждане с гориво и провизии на посочените в ал. 6 въздухоплавателни средства;

8. доставката на услуги освен посочените в ал. 5 за непосредствените нужди на посочените в същата алинея морски плавателни съдове или техния товар;

9. доставката на услуги освен посочените в ал. 6 за непосредствените нужди на посочените в същата алинея въздухоплавателни средства или техния товар;

10. доставката на стоки и услуги:

— под дипломатически и консулски режим;

— на международни организации, признати за такива от държавните органи на страната-домакин, както и на членове на такива организации при ограниченията и условията, постановени в международните конвенции за създаване на организациите или в споразуменията за техните щаб-квартири;

— извършена в държавата-членка, която е страна по Североатлантическия договор, и предназначена за въоръжените сили на други държави-страни по същия договор за ползване от тези въоръжени сили или от придружаващия ги граждански персонал, или за снабдяване на техните офицерски или войнишки столове, когато силите участват в общите отбранителни дейности.

- за друга страна-членка, предназначени за военните сили на страна-членка, която е страна по Североатлантическия договор, различна от самата страна-членка на тяхното предназначение, за използване от тези военни сили или от придружаващия ги цивилен състав, или за зареждане на техните столови когато такива сили участват в общи отбранителни действия.

Тази разпоредба за освобождаване се прилага при ограниченията, постановени от страната-членка домакин, до приемането на данъчни правила на Общността.

В случаи, когато стоките не са изпратени или транспортирани извън страната, и по отношение на услугите начинът на освобождаване може да бъде чрез възстановяване на данъка.

11. доставката на злато от централни банки;

12. стоките, доставяни на утвърдени организации, които ги изнасят в рамките на своите хуманитарни, благотворителни или образователни дейности в чужбина. Тази разпоредба може да бъде изпълнявана чрез възстановяване на платения данък;

13. Предоставяне на услуги, включително транспортни и спомагателни дейности, но изключващи предоставяне на услуги, освободени съгласно чл. 13, когато те са пряко свързани с износа на стоки или с вноса на стоки по чл. 7 (3) или чл. 16 (1), Раздел А;

14. услугите, доставяни от брокери и други посредници, действащи на името и за сметка на друго лице, когато услугите са част от сделки, посочени в настоящия член, или от сделки, извършвани извън Общността.

15. Република Португалия може да третира морския и въздушен транспорт между островите, които съставляват автономните региони Азори и Мадейра и между тези региони и континента като международен транспорт.

Това освобождаване не се прилага за пътнически агенти, които предоставят в други страни-членки услуги от името и за сметка на пътника.

Член 16

Особени случаи на освобождаване, свързани с международния стокос трафик

1. Без това да засяга прилагането на други общностни разпоредби, държавите-членки могат при спазване на разпоредбата на чл. 29 относно консултациите да вземат специални мерки, служещи за облекчение от данъка върху добавената стойност при всички или някои от следните сделки, при условие че сделките не целят крайно ползване и/или потребление и че сумата на данъка върху добавената стойност, начислена при влизане за вътрешно потребление, съответства на сумата на данъка, която би следвало да бъде начислена, ако всяка от сделките би била обложена при вноса или на територията на страната:

А. внос на стоки, предназначени въз основа на съответна разпоредба за оставяне на склад, различен от митнически;

Б. доставки на стоки, предназначени за:

(а) представяне пред митницата и, когато е приложимо, оставяне на временен склад.

(б) доставяне в зона за свободна търговия или на свободен склад;

(в) оставяне в митнически склад или предоставяне за преработка по силата на съответни разпоредби;

(г) приемане в териториални води:

- с цел вграждане в сондажни или производствени платформи, за строителство, ремонт, поддръжка, изменения или монтиране на такива платформи или за свързване на такива сондажи или производствени платформи с континента

- за зареждане с гориво и снабдяване на сондажните или производствени платформи;

(д) за оставяне, на склад, различен от митнически склад.

Местата посочени в (а), (б), (в) и (г) са същите като дефинираните в действащите митнически разпоредби на Общността;

В. предоставяне на услуги, свързани с доставки на стоки, съгласно т. Б;

Г. доставки на стоки и услуги, извършвани в местата, изброени в т. Б и все още намиращи се в указанията в тях условия;

Д. доставки:

- на стоки съгласно чл. 7 (1) (а), върху които все още са в сила разпоредби за временен внос с пълно освобождаване от вносно мито, или разпоредби за външен транзит,

- на стоки съгласно чл. 7 (1) (б), върху които редът за вътрешен транзит в Общността съгласно чл. 33а все още е в сила, както и предоставяне на услуги, свързани с такива доставки.

2. При спазване разпоредбата на чл. 29 за консултациите държавите-членки могат да освобождават вноса и доставката на стоки за данъчнозадължено лице, което възнамерява да изнесе стоките, без да ги променя, или след преработка, както и доставката на услуги, свързани с износната дейност на лицето, до равностойността на реализирания от лицето износ за предходните 12 месеца.

3. Комисията внася в Съвета при първа възможност предложения относно общ ред за прилагане на данъка върху добавената стойност към сделките, посочени вал. 1 и 2.

Дял XI

Приспадане на данъка

Член 17

Възникване и обхват на правото на приспадане

1. Правото на приспадане възниква по времето, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем.

2. Доколкото стоките и услугите се използват за нуждите на неговата облагаема сделка, данъчнозадълженото лице има право да приспадне от дължимия данък:

(а) дължимия или платен данък върху добавената стойност за стоки или услуги, които друго данъчнозадължено лице му е доставило или предстои да му достави;

(б) дължимия или платен данък върху добавената стойност за внос на стоки;

(в) дължимия данък върху добавената стойност съгласно чл. 5, ал. 7, б. "а" и чл. 6, ал. 3.

3. Държавите-членки дават също на всяко данъчнозадължено лице правото на приспадане или възстановяване на данъка върху добавената стойност, посочен в ал. 2, доколкото стоките и услугите се използват за нуждите на:

(а) сделки, свързани със стопанските дейности, посочени в чл. 4, ал. 2, които се извършват в друга страна и които биха отговаряли на условията за приспадане на данъка, ако биха били извършени на територията на страната;

(б) сделки, които са освободени съгласно чл. 14, ал. 1, б. "и" и съгласно чл. 15 и 16, ал. 1, б. "б", "в" и "г", и ал. 2;

(в) всяка от сделките, освободени съгласно чл. 13, т. Б, б. "а" и "г", т. 1-5, когато клиентът е установен извън Общността или когато сделките са пряко свързани със стоките, предназначени за износ в страна извън Общността.

4. Съветът се задължава да положи усилия да приеме преди 31-ви декември 1977 г. по предложение на Комисията и с единодушие Правилник на Общността относно реда за възстановяване на данъка в съответствие с ал. 3 на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната. До влизането в сила на този правилник държавите-членки сами определят начина на възстановяване. Когато данъчнозадълженото лице няма местожителство на територията на Общността, държавите-членки могат да откажат да възстановят данъка или да наложат допълнителни условия.

5. Що се отнася до стоките и услугите, предназначени да бъдат използвани от данъчнозадълженото лице както за сделки, попадащи в обхвата на ал. 2 и 3, за които данъкът върху добавената стойност подлежи на приспадане, така и за сделки, за които данъкът върху добавената стойност не подлежи на приспадане, приспада се само частта от данъка върху добавената стойност, която се приписва на първата категория сделки.

Тази част се определя в съответствие с чл. 19 за всички сделки, извършвани от данъчнозадълженото лице.

Обаче държавите-членки могат:

(а) да разрешат на данъчнозадълженото лице да определи съответната част за всяко направление на стопанската си дейност при условие, че за всяко от направленията се води отделна отчетност;

(б) да задължат данъчнозадълженото лице да определи съответната част за всяко направление на стопанската си дейност и да води отделна отчетност за всяко от направленията;

(в) да разрешат или да задължат данъчнозадълженото лице да извърши приспадането на база използването на всички или на част от стоките и услугите;

(г) да разрешат или да задължат данъчнозадълженото лице да извърши приспадането в съответствие с разпоредбата на първия абзац за всички стоки и услуги, използвани за всички сделки, посочени в него;

(д) да предвидят за случаите, в които неподлежащият на приспадане от данъчнозадълженото лице данък върху добавената стойност е в незначителен, той да бъде третиран като нулев.

6. В срок, не по-дълъг от 4 години от датата на влизане в сила на настоящата Директива, Съветът се задължава да вземе единодушно решение по предложение на Комисията относно разходите за които не се допуска приспадане на данъка върху добавената стойност. Не се допуска в никакъв случай приспадане на данъка върху добавената стойност за разходи, които не са строго стопански, като например — за луксозни стоки и услуги, развлечения или представителни цели.

До влизане в сила на горните правила държавите-членки могат да запазят всички изключващи разпоредби на собственото си национално законодателство, действащи към датата на влизане в сила на настоящата Директива.

7. При спазване на разпоредбата на чл. 29 за консултациите всяка държава-членка може по причини, свързани със стопанския цикъл, да изключва изцяло или частично всички или някои от капиталовите стоки или други стоки от системата на приспадане. За поддържане на еднакви условия на конкуренция държавите-членки могат, вместо да отказват приспадане, да облагат стоките, произведени от данъчнозадълженото лице или закупени или внесени в страната от него, по такъв начин, че данъкът да не надхвърля данъка върху добавената стойност, който би бил начислен върху придобиването на аналогични стоки.

Член 18

Правила, регламентиращи правото на приспадане

1. За да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице е длъжно:

(а) в случаите на приспадане съгласно чл. 17, ал. 2, б. “а” — да притежава фактура, съставена в съответствие с изискванията на чл. 22, ал. 3;

(б) в случаите на приспадане съгласно чл. 17, ал. 2, б. “б” — да притежава документ за внос, в който данъчнозадълженото лице е посочено като получател или вносител и който посочва или дава възможност за изчисляване сумата на дължимия данък;

(в) в случаите на приспадане съгласно чл. 17, ал. 2, б. “в” — да спазва формалностите, установени от всяка държава-членка.

2. Данъчнозадълженото лице извършва приспадането чрез изваждане от общата сума на дължимия данък върху добавената стойност за даден данъчен период на общата сума на данъка, по отношение на който по време на същия данъчен период е възникнало и може да бъде упражнено съгласно разпоредбите на ал. 1 правото на приспадане.

Държавите-членки обаче могат да изискват за данъчнозадължени лица, които от време на време извършват сделки съгласно определението в чл. 4, ал. 3, правото на приспадане да бъде упражнявано само по време на доставката.

3. Държавите-членки определят условията и реда, при които на данъчнозадължено лице може да бъде разрешено да извърши приспадане, което то не е извършило в съответствие с разпоредбите на ал. 1 и 2.

4. Когато за даден данъчен период сумата на разрешеното приспадане превишава сумата на дължимия данък, държавите-членки могат или да възстановят надвзетия данък или да прехвърлят превишението към следващия период при условия, които те определят.

Държавите-членки обаче могат да откажат възстановяване или прехвърляне, ако превишението е незначително.

Член 19

Изчисляване на частта за приспадане

1. Частта за приспадане съгласно първия абзац на чл. 17, ал. 5 представлява дробна величина:

— с числител общата сума без данък върху добавената стойност на годишния оборот, който се приписва на сделки, за които данъкът върху добавената стойност подлежи на приспадане съгласно чл. 17, ал. 2 и 3, и

— знаменател общата сума без данък върху добавената стойност на годишния оборот, който се приписва на сделките включени в числителя и на сделките, за които данъкът върху добавената стойност не подлежи на приспадане. Държавите-членки могат също да включват в знаменателя сумата на субсидиите освен посочените в чл. 11, т. А, ал. 1, б. “а”.

Частта се определя на годишна база в процентно изражение със закръгляне, което не превишава следващия разред.

2. Като частичен отказ от спазване разпоредбите на ал. 1 от изчислението на частта за приспадане се изключват оборотите, приписвани на доставките на капиталови стоки, ползвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на стопанската му дейност. Оборотите, приписвани на сделки, посочени в чл. 13, т. Б, б. “г”, доколкото сделките са присъщи, както и оборотите, приписвани на присъщи сделки с недвижими имоти и на присъщи финансови сделки, също се изключват. Когато държавите-членки упражняват правото си съгласно чл. 20, ал. 5 да не изискват корекция за капиталови стоки, те могат да включват оборотите от разпореждане с капиталови стоки в изчислението на частта за приспадане.

3. Временно определената част за текущата година е равна на частта, изчислена на база сделките за предходната година. Ако няма такива сделки за предходната година или сумите са незначителни, частта за приспадане се определя по временна оценка под надзора на данъчните власти от данъчнозадълженото лице въз основа на неговите прогнози. Държавите-членки обаче могат да запазят своите действащи понастоящем правила.

Приспаданията на база така изчислената временна част се коригират, когато частта бъде окончателно изчислена през следващата година.

Член 20

Коригиране на приспадатите суми

1. Първоначално определената сума за приспадане се коригира по ред, постановен от държавите-членки, когато в частност:

(а) приспаднатата сума е по-голяма или по-малка от сумата, на която данъчнозадълженото лице е имало право;

(б) след подаване на декларацията възникнат някои изменения на елементите, въз основа на които е определена сумата за приспадане, и в частност — анулиране на покупки или намаление на цени.

Корекции обаче не се извършват за сделки, оставащи изцяло или частично неразплатени, както и при унищожаване, погиване или кражба на имущество, доказани или потвърдени по съответния ред, и при даване на подаръци с малка стойност или мостри, посочени в чл. 5, ал. 6. Държавите-членки обаче могат да изискват корекции за изцяло или частично неразплатени сделки, както и при кражба на имущество.

2. За капиталовите стоки корекциите се разпределят за период от 5 години, включително годината на придобиване или производство на стоките. Годишната корекция се извършва само върху 1/5 от начисления за стоките данък. Корекцията се извършва на база измененията на полагачото се приспадане през следващите години в сравнение с годината на придобиване или производство на стоките.

Дерогирайки разпоредбата на предходния абзац, държавите-членки могат да базират корекцията на период от пълни 5 години, считано от времето на първото използване на стоките.

За недвижимите имоти, придобити като капиталови стоки, периодът на корекция може да бъде удължен на 20 години.

3. При доставка по време на периода на корекция за капиталовите стоки се смята, че те все още се използват за стопански цели от данъчнозадълженото лице до изтичането на периода на корекция. За тези стопански дейности се допуска, че са изцяло облагаеми, когато доставката на посочените стоки е облагаема.

Когато доставката е освободена, същото се допуска и за дейностите. Корекцията се извършва само веднъж за целия остатък от периода на корекция.

В последния случай обаче държавите-членки мога да се откажат от изискването за корекция, доколкото купувачът е данъчнозадължено лице, ползващо въпросните капиталови стоки само за сделки, за които данъкът върху добавената стойност подлежи на приспадане.

4. За нуждите на прилагане разпоредбите на ал. 2 и 3 държавите-членки могат:

— да дефинират понятието за капиталови стоки;

— да посочат сумата на данъка, която се отчита за корекцията;

— да приемат всякакви подходящи мерки, така че корекцията да не води до някакво неоснователно предимство;

— да допускат опростен административен ред.

5. Ако в някоя държава-членка практическият ефект от прилагането на ал. 2 и 3 би бил незначителен, държавата-членка може при спазване разпоредбата на чл. 29 за консултациите да пропусне прилагането на тези алинеи, като вземе предвид необходимостта от това да бъде избягвано опорочаване условията на конкуренция, общия данъчен ефект в държавата-членка и необходимостта от подобаващи икономии на административни разходи.

6. Когато данъчнозадължено лице преминава от нормалния в особен режим на данъчно облагане и обратно, държавите-членки могат да вземат всички необходими мерки, така че данъчнозадълженото лице да не бъде облагодетелствано или ощетено неоснователно.

Дял XII

Отговорни платци

Член 21

Отговорни платци пред властите

Следните лица са отговорни платци на данъка върху добавената стойност:

1. При вътрешната система:

(а) данъчнозадължените лица, които извършват облагаеми сделки с изключение на сделките, посочени в чл. 9, ал. 2, б. “д”, и извършваните от данъчнозадължено лице с местожителство в чужбина. Когато облагаемата сделка е извършена от данъчнозадължено лице с местожителство в чужбина, държавите-членки могат да приемат уредба, при която данъкът е платим от друго лице, а не — от данъчнозадълженото лице с местожителство в чужбина. Между другото за такова друго лице може да бъде посочен данъчен представител или друго лице, за което се извършва облагаемата сделка.

Държавите-членки могат също да предвидят някой друг освен данъчнозадълженото лице да бъде солидарно и поотделно отговорен за плащането на данъка;

(б) лица, на които се предоставят услугите по чл. 9 (2) (д), или лица, които са определени за целите на ДДС на територията на страната и на които се предоставят услугите по чл. 28б, (В), (Г), (Д) и (Е), ако услугите се извършват от данъчно задължено лице с място на дейност в чужбина; същевременно, страните-членки могат да поставят изискване доставчикът на услугите да бъде солидарно и поотделноотговорен по отношение плащането на данъка;

(в) всяко лице, което посочи данъка върху добавената стойност във фактура или друг документ, служещ за фактура.

2. При внос: лицето или лицата, посочени или приети за отговорни от държавите-членки, в които се внасят стоките.

Дял XIII

Задължения на отговорните платци

Член 22

Задължения при вътрешната система:

Задължения при вътрешната система:

1. Всяко данъчнозадължено лице декларира започването, промените и прекратяването на дейността си като данъчнозадължено лице.

2. Всяко данъчнозадължено лице води достатъчно подробна счетоводна отчетност, която дава възможност за прилагане на данъка върху добавената стойност и за извършване на проверки от данъчния орган.

3. (а) Всяко данъчнозадължено лице издава фактура или друг документ, служещ за фактура, за всички стоки и услуги, които доставя на друго данъчнозадължено лице, като запазва копие от фактурата.

Всяко данъчнозадължено лице издава фактура и за текущите плащания по сметка, направени в негова полза от друго данъчнозадължено лице, преди да бъде извършена или приключена доставката на стоки или услуги.

(б) Във фактурата се посочва ясно цената без данъка, съответният данък, начислен по всеки от размерите, и освободените позиции, ако има такива.

(в) Държавите-членки определят критериите, според които даден документ може да служи за фактура.

4. Всяко данъчнозадължено лице подава данъчна декларация в срок, определен от всяка държава-членка. Този срок не може да бъде по-дълъг от 2 месеца след изтичането на предходния данъчен период. Данъчният период може да бъде определен от държавите-членки на 1 или 2 месеца, или тримесечие. Държавите-членки могат да определят и друга продължителност на данъчния период при условие, че той не надхвърля 1 година.

Данъчната декларация трябва да съдържа цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който е станал изискуем, както и сумите за приспадане, и — по целесъобразност и доколкото бъде сметнато за необходимо за установяване на данъчната база — общата сума на сделките, отнасящи се до данъка и сумите за приспадане, и общата сума на освободените доставки.

5. Всяко данъчнозадължено лице плаща нетната сума на данъка върху добавената стойност при подаване на декларацията. Държавите-членки могат обаче да определят друга дата за плащане на сумата или да изискват междинно плащане.

6. Държавите-членки могат да изискват данъчнозадълженото лице да подаде отчет, включващ информацията, посочена в ал. 4, и отнасящ се до всички сделки, извършени през предходната година. Отчетът трябва да съдържа цялата информация, необходима за извършването на корекции.

7. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, така че лицата, които в съответствие с чл. 21, ал. 1, б. “а” и “б” са смятани за отговорни платци вместо данъчнозадължено лице, установено в друга страна, или които са солидарно и поотделно отговорни за плащането с него, да спазват горепосочените задължения относно декларацията и плащането.

8. Без това да засяга разпоредбите, които следва да бъдат приети в изпълнение на чл. 17, ал. 4, държавите-членки могат да налагат други задължения, които смятат за необходими за правилното налагане и събиране на данъка, както и за предотвратяването на измами.

9. Държавите-членки могат да освобождават данъчнозадължените лица:

— от някои задължения;

— от всички задължения, когато съответните данъчнозадължени лица извършват само освободени от данък сделки;

— от плащане на дължимия данък, когато сумата е незначителна.

Член 22а

Право на достъп до фактури, съхранявани на електронен носител в друга държава-членка

Когато данъчнозадължено лице съхранява фактури, издадени или получени от него по електронен път, гарантиращ диалогов достъп до данните, и когато мястото на съхраняване е в друга държава-членка, а не в тази, в която се е установило лицето, компетентните органи на държавата-членка, в която се е установило лицето, имат право за целите на директивата да осъществяват достъп по електронен път, да изтеглят и да ползват така съхраняваните фактури при ограниченията, регламентирани от държавата-членка, в която се е установило данъчнозадълженото лице, и доколкото това се изисква от тази държава-членка за целите на контрола.“

Член 23

Задължения при внос

За вносните стоки държавите-членки приемат правилници за деклариране и плащане.

В частност държавите-членки могат да предвидят данъкът върху добавената стойност, платим при вноса на стоки от данъчнозадължено лице или от лица-отговорни платци, или от някои категории такива лица, да се плаща по време на вноса при условие, че данъкът се посочва като такъв в декларация, подавана съгласно чл. 22, ал. 4.

Дял XIV

Особени режими

Член 24

Особен режим за малките предприятия

1. Държавите-членки, които биха срещнали трудности в прилагането на нормалния данъчен режим към малките предприятия поради дейностите или структурата на тези предприятия, имат право при определени от тях условия и ограничения, но при спазване на разпоредбата на чл. 29 за консултациите, да прилагат опростен ред като например единен данъчен размер за начисляване и събиране на данъка, при условие че това не води до неговото намаляване.

2. До датата, която следва да бъде определена от Съвета единодушно по предложение на Комисията, но която не може да бъде по-късна от датата, на която начисляването на данъка върху вноса и преотстъпването на данъка върху износа в търговския обмен между държавите-членки бъдат отменени:

(а) държавите-членки, които са се възползвали от правото си съгласно чл. 14 от втората Директива на Съвета от 11-и април 1967 г. да въведат освобождаване или стъпаловидно данъчно облекчение, могат да запазят съответните си разпоредби и реда за тяхното прилагане, ако те съответстват на системата на данък върху добавената стойност.

Държавите-членки, които прилагат освобождаване от данък на данъчнозадължени лица, чийто годишен оборот е по-малък от равностойността в национална валута на 5 000 Европейски отчетни единици по обменния курс за деня на датата на приемане на настоящата Директива, могат да разширят обхвата на освобождаване до годишен оборот, равностоеен на 5 000 Европейски отчетни единици.

Държавите-членки, които прилагат стъпаловидно данъчно облекчение, не могат нито да увеличават тавана на стъпаловидните облекчения, нито да въведат по-благоприятни условия за даването им;

(б) държавите-членки, които не са се възползвали от това си право, могат да освобождават от данък данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот е най-много равен на равностойността в национална валута на 5 000 Европейски отчетни единици по обменния курс за деня на датата на приемане на настоящата Директива.

По целесъобразност те могат да дават стъпаловидно данъчно облекчение на данъчнозадължени лица, чийто годишен оборот надхвърля тавана, определен от държавите-членки за освобождаване от данък;

(в) Държавите-членки, които прилагат освобождаване от данък на данъчнозадължени лица, чийто годишен оборот е равен или по-голям от равностойността в национална валута на 5 000 Европейски отчетни единици по обменния курс за деня на датата на приемане на настоящата Директива, могат да увеличават този таван, за да поддържат стойността му в реално изражение.

3. Понятията за освобождаване и стъпаловидно данъчно облекчение се прилагат за доставката на стоки и услуги от малки предприятия.

Държавите-членки могат да изключват някои сделки от обхвата на режима, предвиден от ал. 2. Разпоредбите на ал. 2 не се прилагат в никакъв случай за сделките, посочени в чл. 4, ал. 3.

4. Оборътът, който служи за критерий при прилагане разпоредбите на ал. 2, се състои от сумата без данък върху добавената стойност на доставените стоки и услуги съгласно определението в чл. 5 и 6, доколкото същите са облагаеми, в т.ч. сделките, освободени чрез възстановяване на платения данък в съответствие с чл. 28, ал. 2, и сумата на сделките, освободени съгласно чл. 15, сумата на сделките с недвижими имоти, финансовите сделки, посочени в чл. 13, т. Б, б. "г", и застрахователните услуги, освен ако тези сделки не са съпътстващи.

Обаче разпореждането с материални или нематериални дълготрайни активи на предприятие не се отчита при изчисляването на оборота.

5. Освободените от данък данъчнозадължени лица нямат право на приспадане на данъка в съответствие с разпоредбите на чл. 17 и на посочване на данъка в издаваните от тях фактури.

6. Данъчнозадължените лица, отговарящи на условията за освобождаване от данък, могат да избират между нормалния данъчен режим и опростения ред, посочен в ал. 1. В този случай те имат право да се ползват от стъпаловидно данъчно облекчение, ако такова е предвидено от националното законодателство.

7. При спазване разпоредбата на ал. 1 данъчните лица, които се ползват от стъпаловидно данъчно облекчение, се третират като данъчнозадължени лица при условията на нормалния режим на данъка върху добавената стойност.

8. На 4-годишни интервали с начална дата 1-ви януари 1982 г. и след консултация с държавите-членки Комисията докладва на Съвета относно прилагането на разпоредбите на настоящия член. Доколкото е необходимо и отчитайки необходимостта от постигане на дългосрочна конвергенция на националните нормативни уредби, Комисията прилага към доклада си предложения за:

(а) усъвършенстване на особения режим за малките предприятия;

(б) адаптиране на националните системи, що се отнася до случаите на освобождаване и стъпаловидно облекчение от данъка върху добавената стойност;

(в) адаптиране на лимита от 5 000 Европейски отчетни единици, посочен в ал. 2.

9. Съветът ще вземе решение, когато настъпи подходящият момент, за това дали постигането на целта, посочена в чл. 4 от първата Директива на Съвета от 11-и април 1967 г., налага въвеждането на особен режим за малките предприятия и ако това е целесъобразно, ще вземе решение относно ограниченията и общите условия за прилагане на този режим. До въвеждането на такъв режим държавите-членки могат да запазят собствените си особени режими, които ще прилагат в съответствие с разпоредбите на настоящия член и последващите актове на Съвета.

Член 24 а

Във връзка с прилагането на чл.24, ал.2 и 6, следните страни членки могат да освобождават от данък върху добавената стойност данъчно задължени лица, чийто годишен оборот в националната им валута е по-малък от:

- в Република Чехия: EUR 35 000;
- в Естония: EUR 16 000;
- в Кипър: EUR 15 600;
- в Латвия: EUR 17 200;
- в Литва: EUR 29 000;
- в Унгария: EUR 35 000;
- в Малта: EUR 37 000 когато основен предмет на стопанската дейност е доставката на стоки, EUR 24 300 когато основен предмет на стопанската дейност е доставка на услуги с ниска добавена стойност (голям дял на суровини), и EUR 14 600 в останалите случаи, а именно с висока добавена стойност (нисък дял на суровините);
- в Полша: EUR 10 000;
- в Словения: EUR 25 000;
- в Словакия: EUR 35 000.

Подобно освобождаване не може да има ефект върху собствените ресурси, за които базата за изчисляване трябва да се преразгледа в съответствие с Регламент на Съвета (ЕИО, Евратом) № 1553 / 89 за единно дефинираните правила за събиране на собствените ресурси на база данък върху добавената стойност.

Член 25

Режим на общ единен данъчен размер за селските стопани

1. Когато прилагането за селските стопани на нормалния режим на данъка върху добавената стойност или на опростения режим, предвиден от чл. 24, би породило затруднения, държавите-членки могат да прилагат за селските стопани режим на единен данъчен размер с тенденция към компенсирание на данъка върху добавената стойност, начислен върху покупките на стоки и услуги от селските стопани на единен размер в съответствие с настоящия член.

2. За целите на настоящия член се прилага следните дефиниции:

- “селски стопанин” — данъчнозадължено лице, което извършва дейността си в едно от определените по-долу предприятия;
- „земеделски, горски или рибни предприятия” — предприятие, смятано за такова от всяка от държавите-членки в рамките на производствените дейности, изброени в Приложение А;
- “селски стопанин на единен размер” — селски стопанин, за който се прилага режимът на единен данъчен размер съгласно разпоредбите на ал. 3 и следващите я алинеи;

— “селскостопански произведения” — стоки, произведени от земеделско, горско или рибно предприятие във всяка държава-членка в резултат от дейностите, изброени в Приложение А;

— “селскостопанска услуга” — всяка услуга съгласно Приложение Б, доставена от селски стопанин с използване на собствена работна сила и/или чрез оборудването, което е в обичайна наличност в стопанисваното от него земеделско, горско или рибно предприятие;

— “начислен върху ресурсите данък върху добавената стойност” — общата сума на данъка върху добавената стойност за стоките и услугите, закупени от всички земеделски, горски и рибни предприятия на всяка държава-членка при условията на единния данъчен размер, когато този данък би подлежал на приспадане съгласно чл. 17 от селски стопанин, за който се прилага нормалният режим на данъка върху добавената стойност;

— “компенсационни норми с единен размер” — нормите в процентно изражение, фиксирани от държавите-членки в съответствие с ал. 3 и прилагани от тях в случаите, посочени в ал. 5, така че селските стопани на единен размер да компенсират по твърда норма начисления върху ресурсите данък върху добавената стойност;

— “компенсация по единен размер” — сумата, която се получава при прилагане на компенсационната норма по единен размер, предвидена от ал. 3, към оборота на селския стопанин на единен размер в случаите, посочени в ал. 5.

3. Когато е необходимо, държавите-членки фиксират компенсационните норми с единен размер и уведомяват Комисията преди прилагането им. Нормите се основават на макроикономически статистически показатели, обхващащи само селските стопани на единен размер, за предходните три години. Нормите не могат да бъдат употребявани за възстановяване на суми в полза на селските стопани на единен размер, превишаващи начисления върху ресурсите данък върху добавената стойност. Държавите-членки имат право да намаляват нормите до нулев размер. Нормата може да бъде закръглявана нагоре или надолу до най-близкия 1/2 пункт.

Държавите-членки могат да фиксират променливи компенсационни норми с единен размер за горското стопанство, за различните отрасли на земеделието и за рибното стопанство.

4. Държавите-членки могат да освобождават селските стопани на единен размер от задълженията, наложени на данъчнозадължените лица съгласно чл. 22.

5. Нормите с единен размер, предвидени от ал. 3, се прилагат към цената без данък на селскостопанските произведения и селскостопанските услуги, доставяни от селските стопани на единен размер на данъчнозадължени лица, които не са селски стопани на единен размер. Компенсацията изключва всякакви други форми на приспадане.

6. Държавите-членки могат да предвидят компенсацията по единен размер да бъде плащана:

(а) или от данъчнозадълженото лице, на което се доставят стоките или услугите. В този случай данъчнозадълженото лице, на което се доставят стоките или услугите, има право по ред, постановен от държавите-членки, да приспада от данъчното си задължение върху добавената стойност сумата на компенсацията по единен размер, която е платило на селските стопани на единен размер; или

(б) от органите на държавната власт.

7. Държавите-членки приемат всички необходими разпоредби за осъществяването на надлежни проверки за плащането на компенсациите по единен размер на селските стопани на единен размер.

8. За всички останали доставки на селскостопански произведения и селскостопански услуги освен попадащите в обхвата на ал. 5 компенсацията по единен размер се смята за платена от купувача или клиента.

9. Всяка държава-членка може да изключва от режима на единен размер някои категории селски стопани, за които прилагането на нормалния режим на данъка върху добавената стойност или на опростения режим, предвиден от чл. 24, ал. 1, не би довело до административни трудности.

10. Всеки селски стопанин на единен размер може да избере при ред и условия, постановени от всяка държава-членка, за него да бъде прилаган нормалният данъчен режим или, съответно, опростеният режим, предвиден от чл. 24, ал. 1.

11. Комисията преди края на 5-ата година от влизането в сила на настоящата Директива представя на Съвета нови предложения относно прилагането на данъка върху добавената стойност за сделки със селскостопански произведения и услуги.

12. Когато се възползват от възможността за избор, предвидена от настоящия член, държавите-членки фиксират уеднаквената база за определяне на данъка върху добавената стойност, за да прилагат схемата на собствените средства, използвайки общия метод на изчисление съгласно Приложение В.

Член 26

Особен режим за пътническите агенти

1. Държавите-членки прилагат данъка върху добавената стойност за дейността на пътническите агенти в съответствие с разпоредбите на настоящия член, когато пътническите агенти работят с клиенти на свое име и използват материали и услуги, на други данъчнозадължени лица, за предоставянето на условия за пътувания. Настоящият член не се прилага за пътнически агенти, които действат само като посредници и водят данъчно счетоводство в съответствие с чл. 11, т. А, ал. 3, б "в". По смисъла на настоящия член терминът "пътнически агент" включва и туроператорите.

2. Всички сделки, извършвани от пътническият агент във връзка с дадено пътуване, се третира като една услуга, доставяна от пътническият агент на пътуващото лице. Услугата е облагаема в държавата-членка, в която пътническият агент е установил своята стопанска дейност или има дълготрайно установено предприятие, откъдето пътническият агент е предоставил услугите. Облагаемата сума и цената без данъка по смисъла на чл. 22, ал. 3, б. "б" за тази услуга представляват печалбата на пътническият агент, т.е., разликата между общата сума, платима от пътуващото лице, без данъка върху добавената стойност и действителната себестойност за пътническият агент на материалите и услугите, предоставени от други данъчнозадължени лица, когато тези сделки са пряко в полза на пътуващото лице.

3. Ако сделки, поверени от пътническият агент на други данъчнозадължени лица, се извършват извън Общността, услугата на пътническият агент се третира като освободена посредническа дейност съгласно чл. 15, ал. 14. Когато тези сделки се извършват както в Общността, така и извън нея, само частта от услугата на пътническият агент, свързана със сделки извън Общността, може да бъде освободена.

4. Начисленият на пътническият агент данък от други данъчнозадължени лица върху сделките, посочени в ал. 2, които са пряко в полза на пътуващото лице не подлежи на приспадане или възстановяване в никоя от държавите-членки.

Член 26а

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ ЗА СТОКИ ВТОРА УПОТРЕБА, ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА ИЗКУСТВОТО, ПРЕДМЕТИ ЗА КОЛЕКЦИИ И АНТИКВАРНИ ПРЕДМЕТИ

А. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на този член, и като се имат пред вид други разпоредби на Общността:

(а) терминът *произведения на изкуството* означава предметите, посочени в (а) на Допълнение I.

Същевременно, страните-членки имат право да не считат за “произведения на изкуството” предметите, посочени в последните три тирета на (а) в Допълнение I;

(б) терминът *предмети за колекции* означава предметите, посочени в (б) на Допълнение I;

(в) терминът *антикварни предмети* означава предметите, посочени във (в) на Допълнение I.;

(г) терминът *стоки втора употреба* означава движими вещи, годни за по-нататъшна употреба в същия вид или след ремонт, които не са произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети и не са благородни метали или скъпоценни камъни, чието определение е дадено от страните-членки;

(д) терминът *облагаем дилър* означава данъчно задължено лице, което в процеса на своята стопанска дейност закупува или придобива за целите на своята дейност, или внася с цел препродажба стоки втора употреба и/или произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, независимо дали това данъчно задължено лице действа за себе си или от името на друго лице по силата на договор, в съответствие с който се заплаща комисиона върху покупката или продажбата;

(е) терминът *организатор на продажба чрез публичен търг* означава всяко данъчно задължено лице, което в процеса на своята стопанска дейност предлага стоки за продажба чрез публичен търг с оглед предаването им на предложилия най-високата цена

(ж) терминът *принципал на организатор на продажба чрез публичен търг* означава всяко данъчно задължено лице, което прехвърля стоки на организатор за продажба чрез публичен търг по силата на договор, в съответствие с който се заплаща комисионна върху продажбата при следните условия:

- организаторът на продажбата чрез публичен търг предлага стоките за продажба от свое име, но за сметка на своя принципал,
- организаторът на продажбата чрез публичен търг предава стоките на предложилия най-висока цена на публичния търг купувач от свое име, но за сметка на своя принципал

Б. СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ОБЛАГАЕМИ ДИЛЪРИ

1. При доставки на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети, извършени от облагаеми дилъри, страните-членки прилагат специфични разпоредби за облагане на маржа на печалбата, реализирана от облагаемия дилър, в съответствие с принципите, посочени по-долу.

2. Доставките на стоки, посочени в ал. 1, са доставките от облагаем дилър на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, доставени му в рамките на Общността:

- от неданъчно задължено лице, или
- от друго данъчно задължено лице, доколкото доставките на стоки от това друго данъчно задължено лице са освободени в съответствие с чл. 13 (Б) (в), или
- от друго данъчно задължено лице, доколкото доставките на стоки от това друго данъчно задължено лице подлежат на освобождаване по чл. 24 и включват основни средства, или
- от друг облагаем дилър, доколкото доставките на стоки от този друг облагаем дилър подлежат на облагане с ДДС в съответствие с тези специфични разпоредби.

3. Облагаемата сума на доставките на стоки, посочени в ал. 2, е маржът на печалбата, реализирана от облагаемия дилър, намалена със сумата на ДДС, свързан с маржа на печалбата. Този марж на печалбата е равен на разликата между продажната цена, реализирана от облагаемия дилър, и покупната цена.

За целите на този ал. се прилагат следните определения:

- терминът *продажни цени* означава всичко, представляващо възмездяване, което е или ще бъде получено от облагаемия дилър от купувача или от трета страна, включително субсидиите, пряко

свързани с тази сделка, данъците, митата, налозите и таксите и еднократните разходи като комисионна, разходи за опаковка, транспорт и застраховка, начислени от облагаемия дилър на купувача, но изключващи сумите, посочени в чл. 11 (А) (3),

- терминът *продажна цена* означава всичко, представляващо възмездяване, дефинирано в първото тире, което облагаемият дилър е получил или ще получи от своя доставчик.

4. Страните-членки дават право на облагаемите дилъри да прилагат специфични разпоредби по отношение на доставки на:

(а) произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, които те самите са внесли;

(б) произведения на изкуството, доставени им от техните автори или от техните законни приемници;

(в) произведения на изкуството, доставени им от данъчно задължено лице, което не е облагаем дилър, в който случай доставката от това друго данъчно задължено лице подлежи на намалена ставка в съответствие с чл. 12 (3) (в).

Страните-членки определят конкретните правила за упражняване на тази опция, която във всеки случай обхваща период, най-малко равен на две календарни години.

Ако опцията се използва, облагаемата сума се определя в съответствие с ал. 3. За доставки на произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, които самият облагаем дилър е внесъл, покупната цена, която се взема пред вид при изчисляването на маржа, е равна на облагаемата сума на вноса, определена в съответствие с чл. 11 (Б) , плюс дължимия или платен при вноса ДДС.

5. Когато се извършват при условията, посочени в чл. 15, доставките на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, подлежащи на специфични разпоредби за облагане на маржа, се освобождават от данък.

6. Данъчно задължени лица нямат право на приспадане на данъка, на който те подлежат, на дължимия или платен ДДС за стоки, които са или ще им бъдат доставени от облагаем дилър, доколкото доставката на тези стоки от облагаемия дилър е под специфичните разпоредби за облагане на маржа.

7. Доколкото стоките се използват от него за доставка, попадаща под специфичните разпоредби за облагане на маржа, облагаемият дилър няма право да приспадне от данъка, на който той подлежи, следното:

(а) дължимия или платен ДДС за произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, които той самият е внесъл;

(б) дължимия или платен ДДС за произведения на изкуството, които са или ще му бъдат доставени от данъчно задължено лице, което не е облагаем дилър;

(в) дължимия или платен ДДС за произведения на изкуството, които са или ще му бъдат доставени от данъчно задължено лице, което не е облагаем дилър.

8. Когато се налага прилагане както на обичайните разпоредби за ДДС, така и на специфичните разпоредби за облагане на маржа, облагаемият дилър трябва да разглежда сделките в документацията си поотделно според принадлежността им към всяка от тези разпоредби по реда, определен от страните-членки.

9. Облагаемият дилър не може да посочва поотделно в издаваните от него фактури данъка, свързан с доставки на стоки, които той поставя под действието на специфичните разпоредби за облагане на маржа.

10. С оглед опростяване на процедурата за начисляване на данъка страните-членки могат да приемат, че за определени операции или за определени категории облагаеми дилъри облагаемата сума на доставките на стоки, попадащи под специфичните разпоредби за облагане на маржа, се определят за всеки данъчен период, през който облагаемият дилър трябва да представи данъчната декларация по чл. 22 (4).

В този случай облагаемата сума за доставки на стоки, за които е приложена една и съща ставка на ДДС, е общият марж, реализиран от облагаемия дилър, намалена със сумата на ДДС, отнасящ се до този марж.

Общият марж е равен на разликата между:

- общата сума на доставките на стоки, попадащи под специфичните разпоредби за облагане на маржа, извършени от облагаемия дилър през периода; тази сума е равна на общата сума на продажните цени, определени в съответствие с ал. 3, и
- общата сума на покупките на стоки, посочени в ал. 2, извършени през този период от облагаемия дилър; тази сума е равна на общата сума на покупните цени, определени в съответствие с ал. 3

11. Облагаемият дилър може да приложи обикновените разпоредби за ДДС за всяка доставка, попадаща под специфичните разпоредби съгласно ал. 2 или 4.

Когато облагаемият дилър прилага обикновените разпоредби за ДДС по отношение на:

(а) доставки на произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, внесени от самия него, той има право да приспадне от данъчното си задължение дължимия или платен при вноса на тези стоки ДДС;

(б) доставени му произведения на изкуството от автора им или от законен негов приемник, той има право да приспадне от данъчното си задължение дължимия или платен ДДС за доставените му произведения на изкуството;

(в) доставени му произведения на изкуството от данъчно задължено лице, което не е облагаем дилър, той има право да приспадне от данъчното си задължение дължимия или платен ДДС за доставените му произведения на изкуството.

Правото на приспадане възниква в момента, когато дължимият данък върху доставката, по отношение на която облагаемият дилър прилага обикновените разпоредби за ДДС, става начисляем.

В. СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРОДАЖБИ ЧРЕЗ ПУБЛИЧЕН ТЪРГ

1. Страните-членки могат да определят в съответствие с разпоредбите по-долу облагаемата сума на доставки на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети, извършени от организатор на продажби чрез публичен търг, действащ от свое име, по силата на договор, според който се заплаща комисионна върху продажбата на тези стоки чрез публичен търг, за сметка на:

- неданъчно задължено лице, или
- друго данъчно задължено лице, доколкото доставката на стоки, по смисъла на чл. 5 (4) (в), от това друго данъчно задължено лице се освобождава от облагане в съответствие с чл. 13 (Б) (в), или
- друго данъчно задължено лице, доколкото доставката на стоки, по смисъла на чл. 5 (4) (в), от това друго данъчно задължено лице подлежи на освобождаване според чл. 24 и включва основни средства, или
- облагаем дилър, доколкото доставката на стоки, по смисъла на чл. 5 (4) (в), от този друг облагаем дилър подлежи на данъчно облагане в съответствие със специфичните разпоредби за облагане на маржа, предвидени в Б.

2. Облагаемата сума на всяка доставка на стоки, посочени в ал. 1, е общата сума, фактурирана в съответствие с ал. 4 на купувача от организатора на продажбата чрез публичен търг, намалена с:

- нетната стойност на платената или подлежаща на плащане сума от организатора на продажбата чрез публичен търг към неговия принципал, определена в съответствие с ал. 3, и

- сумата на дължимия данък от организатора на продажбата чрез публичен търг върху неговата доставка.

3. Нетната стойност на платената или подлежаща на плащане от организатора на продажбата чрез публичен търг сума към неговия принципал е равна на разликата между:

- цената на стоките на публичния търг, и

- размера на получената или подлежащата на получаване от организатора на продажбата чрез публичен търг комисионна от неговия принципал в съответствие с договор, предвиждащ плащане на комисиона върху продажбата.

4. Организаторът на продажбата чрез публичен търг следва да издаде на купувача фактура или заместващ я документ, посочващ:

- тръжната цена на стоките,

- данъците, налозите и таксите,

- еднократните разходи, като комисионни, разходи за опаковка, транспортни и застрахователни разходи, начислявани от организатора към купувача на стоките.

Такава фактура не следва да посочва отделно никакъв ДДС.

5. Организаторът на продажбата чрез публичен търг, на когото са предадени стоките въз основа на договор, по силата на който върху продажба на публичен търг се заплаща комисионна, следва да изготви справка за своя принципал.

Справката трябва да посочва сумата на сделката, т.е. тръжната цена на стоките, намалена със сумата на получената или подлежаща на получаване комисионна от принципала.

Справката, съставена по такъв начин, изпълнява ролята на фактурата, която принципалът, когато той е данъчно задължено лице, следва да издаде на организатора на продажбата чрез публичен търг в съответствие с чл. 22 (3).

6. Организаторите на продажби чрез публичен търг, които доставят стоки при условията на ал. 1, следва да отразят в сметките си като бъдещи вземания или разходи:

- получените или дължимите им от купувача на стоките суми,

- възстановените или подлежащи на възстановяване на купувача на стоките суми.

Тези суми следва да бъдат надлежно конкретизирани.

7. Доставките на стоки за данъчно задължено лице, което е организатор на продажби чрез публичен търг, се считат за извършени, когато е извършена самата продажба на тези стоки чрез публичен търг.

Г. ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ОБЛАГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА МЕЖДУ СТРАНИТЕ-ЧЛЕНКИ

През периода, посочен в чл. 281, страните-членки ще прилагат следните разпоредби:

(а) доставките на нови превозни средства по смисъла на чл. 28а (2), извършени по чл. 28в (А), се изключват от специфичните разпоредби, предвидени в Б и В;

(б) като отклонение от чл. 28а (1) (а), придобиването в рамките на Общността на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции или антикварни предмети не подлежи на облагане с ДДС, когато купувачът е облагаем дилър, действащ в това си качество, и придобитите стоки са подлежали на данъчно облагане в страната-членка, от която е отправена пратката или транспортът, в съответствие със специфичните разпоредби за облагане на маржа, посочени в Б, или когато купувачът е организатор на продажби чрез публичен търг, действащ в това си качество, и придобитите стоки са подлежали на данъчно облагане в страната-членка, от която е отправена пратката или транспортът, в съответствие със специфичните разпоредби, посочени във В;

(в) чл. чл. 28б (Б) и 28в (А) (а), (в) и (г) не се прилагат за доставки на стоки, подлежащи на облагане с ДДС в съответствие с която и да е от двете специфични разпоредби, посочени в Б и В.

Член 266

СПЕЦИАЛНА СХЕМА ЗА ИНВЕСТИЦИОННО ЗЛАТО

А. ОПРЕДЕЛЕНИЕ

За целите на тази Директива и без да се засягат останалите разпоредби на Общността: ”инвестиционно злато” означава:

а) злато, под формата на кюлчета или пръчки, прието от пазарите за злато, с чистота равна на или по-голяма от 995 хилядни, независимо дали е представено с ценни книжа. Страните-членки могат да изключат от схемата малки кюлчета или пръчки с тегло от 1 грам или по-малко;

б) златни монети, които:

- са с чистота равна или по-голяма от 900 хилядни;

- са изсечени след 1800г.;

- са или са били законно платежно средство в страната, от която произхождат и

- обикновено се продават на цена, която не надвишава стойността на златото на открития пазар, съдържащо се в монети до повече от 80%.

За целите на тази Директива, такива монети не се смятат за продавани с нумизматичен интерес.

Всяка страна-членка информира Комисията преди 1 юли всяка година, като се започне от 1999г., за монетите, отговарящи на тези критерии, които се търгуват в тази страна-членка. Комисията публикува списък на тези монети в серия “С” на Официалния Журнал на ЕС преди 1 декември всяка година. Монетите, които са включени в публикувания списък се считат за отговарящи на критериите за цялата година, за която списъкът е публикуван.

Б. СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ, КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ЗА СДЕЛКИТЕ С ИНВЕСТИЦИОННО ЗЛАТО

Страните-членки освобождават от ДДС доставките, вътрешните за Общността придобивания и вноса на инвестиционно злато, включително инвестиционното злато представено от сертификати за разпределено или неразпределено злато, или което се търгува по сметки от злато и включващо в частност заеми на злато и суапове, с право на собственост или иск по отношение на инвестиционно злато, както и сделки засягащи инвестиционно злато с фючърсни и форуърдни договори, водещи до прехвърляне на правото на собственост или иск по отношение на инвестиционно злато.

Страните-членки трябва също да освободят услугите на агенти, които действат от името и за сметка на друг, когато взимат участие при доставката на инвестиционно злато за техния принципал.

В. ИЗБОР ЗА ОБЛАГАНЕ

Страните-членки трябва да разрешат на данъчно задължени лица, които произвеждат инвестиционно злато или превръщат злато в инвестиционно злато съгласно А., право на избор за облагане на доставките на инвестиционно злато до друго данъчно задължено лице, които иначе биха били освободени съгласно Б. Страните-членки могат да разрешат на данъчно задължените лица, които в търговската си дейност обикновено доставят злато за промишлени цели, правото на избор за облагане на доставките на инвестиционно злато, дефинирани в А., т.а, до друго данъчно задължено лице, които иначе биха били освободени съгласно Б. Страните-членки могат да ограничат обхвата на тази опция. Когато доставчикът е упражнил правото си на избор за облагане, съгласно параграф 1 и 2, страните-членки позволяват право на избор за облагане на агентите, по отношение на услугите споменати във втория параграф на Б.

Страните-членки определят детайлите за използването на тези опции и информират Комисията за правилата при прилагането на тези опции в отделните страни-членки.

Г. ПРАВО НА ПРИСПАДАНЕ

1. Данъчно задължените лица имат право да приспадат:

а) дължимия данък или платения данък по отношение на инвестиционното злато, което им е доставено от лице, упражнило правото си на избор съгласно В. или съгласно процедурите посочени в Ж.;

б) дължимия данък или платения данък по отношение получена доставка или вътрешно за Общността придобиване или внос на злато, различно от инвестиционно злато, което после е превърнато от тях или от тяхно име в инвестиционно злато;

в) дължимия или платен данък по отношение на получени услуги, състоящи се от промяна на формата, теглото или чистотата на златото, включително инвестиционно злато, ако последващата доставка на това злато е освободена съгласно този член.

2. Данъчно задължените лица, които произвеждат инвестиционно злато или превърщат злато в инвестиционно злато, имат право да приспадат дължимия данък или платения от тях данък, по отношение на доставки или вътрешно за Общността придобиване или внос на стоки или услуги, свързани с производството или превърщането на това злато, както ако тяхната последващата доставка на злато, освободена по този член беше облагаема.

Д. СПЕЦИАЛНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ТЪРГОВЦИТЕ НА ИНВЕСТИЦИОННО ЗЛАТО

Страните-членки трябва най-малко да осигурят, че търговците на инвестиционно злато осчетоводяват всички реални сделки с инвестиционно злато и съхраняват документация, за да може да се открие купувача по такива сделки.

Търговците съхраняват тази информация най-малко пет години.

Страните-членки могат да приемат еквивалентни задължения, съгласно мерките приети в друго законодателство на Общността, като Директива на Съвета 91/308/ЕЕС от 10 юни 1991г. за предотвратяването на използването на финансовата система за целите на прането на пари, за да изпълнят изискванията по първия параграф.

Страните-членки могат да определят по-строги задължения, в частност относно специални изисквания за осчетоводяване.

Е. ПРОЦЕДУРА НА ОБРАТНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Чрез дерогация от чл.21 (1) (а), изменена с чл.28ж, в случаите на доставки на златни материали или полуготови продукти с чистота 325 хилядни или повече, или доставки на инвестиционно злато, когато е упражнено правото на избор по В. на този член, страните-членки могат да посочат купувача като лицето, което трябва да плати данъка, в съответствие с процедурите и условията, които трябва да формулират. Когато се упражни тази опция, страните-членки взимат необходимите мерки, за да осигурят че лицето определено да плати дължимия данък, отговаря на задълженията за подаване на декларация и плащане на данък в съответствие с чл.22.

Ж. ПРОЦЕДУРИ ЗА СДЕЛКИТЕ НА РЕГУЛИРАНИЯ ПАЗАР НА ЗЛАТО

1. Една страна-членка може след консултациите предвидени в чл.29, да не прилага освобождаването за инвестиционно злато предвидено от тази специална схема по отношение на определени сделки, различни от вътрешни за Общността доставки или износ, относно инвестиционно злато, извършени в тази страна-членка:

а) между данъчно задължени лица, които са членки на пазара за злато, регулиран от засегнатата страна-членка и

б) когато сделката е между член на пазара за злато, регулиран от засегнатата страна-членка и друго данъчно задължено лице, което не е член на този пазар.

При тези обстоятелства, тези сделки трябва да се облагат и следното трябва да се прилага:

2. а) За сделки съгласно 1 (а), за целите на опростяването, страните-членки могат да отложат събирането на данъка, както и да премахнат изискванията за записване на ДДС.

б) За сделки съгласно 1 (б), трябва да се приложи процедурата за обратно задължение съгласно Е. Когато не член на пазара за злато, за различни от тези сделки, не би подлежал на регистрация по ДДС в съответната страна-членка, членът на пазара трябва да изпълни фискалните задължения от името на не члена, в съответствие с разпоредбите на тази страна-членка.

Член 26 в

Специална схема за данъчно задължени лица, неустановени на територията на Общността за услуги предоставяни по електронен път получатели по които са неподлежащи на данъчно облагане лица

А. Определения

Независимо от други разпоредби на Общността, за целите на разпоредбите на този член се прилагат следните определения:

(а) ‘данъчно задължено лице, което не е установено’ означава данъчно задължено лице, което няма нито установено място на стопанска дейност нито дълготрайно установено предприятие на територията на Общността и което иначе не е задължено да се регистрира за данъчни цели по смисъла на чл.22;

(б) ‘електронни услуги’ и ‘услуги предоставяни по електронен път’ означава услуги по смисъла на последния абзац на чл.9, ал.2, буква ‘е’;

(в) ‘страна членка по регистрация’ означава страната членка, която неустановеното и неподлежащото на данъчно облагане лице информира за това кога дейността му като данъчно задължено на територията на Общността лице започва в съответствие с разпоредбите на чл.9, ал.2, буква ‘е’;

(г) ‘страна членка по потребление’ означава страната членка по място на изпълнение на доставките на електронни услуги по смисъла на чл.9, ал.2, буква ‘е’;

(д) ‘декларация за данъка върху добавената стойност’ означава документът, съдържащ информацията необходима за установяване на размера на данъка, изискуем във всяка страна членка;

Б. Специална схема за услуги предоставяни по електронен път

1. Страните членки разрешават на данъчно задължени лица неустановени в Общността и които доставят електронни услуги на неподлежащо на данъчно облагане лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребивава в страна членка да ползват специалната схема в съответствие с настоящите разпоредби. Специалната схема се прилага по отношение на всички такива доставки на територията на Общността.

2. Неустановеното данъчно задължено лице информира страната членка по регистрация кога започва, кога се променя или се прекратява дейността му като данъчнозадължено лице така, че то вече не отговаря на изискванията за прилагане на специалната схема. Информацията за това се предоставя по електронен път. Информацията, която неустановеното данъчно задължено лице подава на страната членка по регистрация за това кога започва дейността му като данъчно задължено лице следва да съдържа следното: име, пощенски адрес, електронен адрес, включително уеб-адреси, национален данъчен номер ако има такъв и документ, удостоверяващ че лицето не е регистрирано за целите на данъка върху добавената стойност в рамките на Общността. Неустановеното данъчно задължено лице уведомява страната членка по регистрация за всякакви промени, свързани с предоставената информация.

3. Страната членка по регистрация издава на неустановеното данъчно задължено лице личен номер за идентификация. Страните членки по потребление, на базата на информацията за тази идентификация, могат да поддържат свои собствени системи за идентификация. Страната членка по регистрация съобщава на неустановеното данъчно задължено лице по електронен път личния му номер.

4. Страната членка по регистрация изключва неустановеното данъчно задължено лице от регистъра за идентификация ако:

- (a) лицето я информира, че преустановява доставката на електронни услуги, или
- (b) по някакъв друг начин може да се предположи, че то е преустановило своята дейност, или
- (c) вече не отговаря на необходимите за прилагането на тази схема условия, или
- (d) то перманентно не изпълнява задълженията си произтичащи от тази специална схема.

5. Неустановеното данъчно задължено лице подава по електронен път до страната членка по регистрация декларация за данъка върху добавената стойност за всяко календарно тримесечие независимо от това дали е предоставяло електронни услуги или не е. Декларацията се подава в рамките на двадесет дни от края на месеца, за който се отнася. Декларацията трябва да съдържа идентификационния номер и общата сума, без данъка върху добавената стойност, на всички доставки на електронни услуги за съответния данъчен период и общия размер на данъка по всяка една страна членка по потребление, където данъкът е дължим,. Също така трябва да се посочат приложимата данъчна ставка и общия размер на дължимия данък.

6. Декларацията за данъка върху добавената стойност се попълва в евро. Страните членки, които не са приели еврото могат да изискват данъчната декларация да се попълва в националната им валута. Ако доставките са извършени в друга валута, при попълването на декларацията се използва обменния курс за последния ден на данъчния период, за който се отнася. Обръщането на валутата става с помощта на обменните курсове публикуване от Европейската Централна Банка за този ден или ако няма такъв обявен за този ден, за следващия ден на публикуване.

7. Неустановеното данъчно задължено лице плаща данъка върху добавената стойност при подаването на декларацията. Плащането се извършва по банкова сметка в евро, посочена от страната членка по регистрация. Страни членки, които не са приели еврото могат да изискват плащането да става по банкова сметка в собствената им валута.

8. Независимо от член 1, ал.1 на Директива 86/560/ЕИО, на неустановено данъчно задължено лице, което ползва тази специална схема вместо данъчен кредит съгласно чл.17, ал.2 от тази Директива, може да му бъде възстановяван данъка съгласно Директива 86/560/ЕИО. Чл.2, ал.2, чл.2, ал.3 и чл.4, ал.2 на Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяване на данък по електронни доставки по тази специална схема.

9. Неустановеното данъчно задължено лице поддържа достатъчно подробен регистър за сделките по тази специална схема,, позволяващ страната членка по потребление да установи точността на декларацията за данъка върху добавената стойност по смисъла на ал. 5. Този регистър трябва да може да се предоставя по електронен път при поискване от страната членка по регистрация и по потребление. Тези регистри трябва да се съхраняват за срок от 10 години считано от края на годината, в която е реализирана сделката.

10. Член 21, ал. 2, буква “б” не се прилага към неустановени данъчно задължени лица, прилагащи специалната схема.

Член 27

МЕТОДИ ЗА ОПРОСТЯВАНЕ

1. Съветът може с единодушно решение по предложение на Комисията да разреши на държавите-членки да въведат специални мерки за дерогиране разпоредбите на настоящата Директива, така че да бъде опростен редът за начисляване на данъка или да бъдат предотвратени някои форми на отклонение или избягване на данъка. Мерките, предназначени за опростяване на реда за начисляване на данъка, не могат освен в пренебрежима степен да засягат сумата на дължимия данък на етапа на крайно потребление.

2. Държавата-членка, желаеща да въведе мерките, посочени в ал. 1, информира Комисията за тези мерки и предоставя на Комисията цялата свързана с тях информация. В случай, че Комисията прецени, че не разполага с цялата необходима информация, тя се свързва със съответната страна членка в рамките на два месеца от датата на получаване на апликацията и конкретизира каква допълнителна информация и е необходима. След като вече Комисията разполага с цялата необходима според нея информация за оценка на искането, същата в срок от 1 месец уведомява съответната страна членка и препраща искането ѝ на останалите страни членки.

3. В рамките на три месеца от нотификацията съгласно последното изречение на ал.2, Комисията представя на Съвета или подходящо предложение или, при положение че не приема исканата дерогация, информация с мотивите за отказа.

4. Във всички случаи, процедурата по ал.2 и 3 трябва да приключи в рамките на осем месеца от получаването на апликацията от страна на Комисията.

5. Държавите-членки, които към 1-ви януари 1977 г. прилагат специални мерки от типа, посочен в ал. 1, могат да ги запазят при условие, че съответно уведомят Комисията преди 1-ви януари 1978 г., и при условие, че когато такова дерогиране е предназначено за опростяване на реда за начисляване на данъка, то не нарушава изискването, постановено от ал. 1

Дял XVI

Преходни разпоредби

Член 28

1. Всички разпоредби, въведени в сила от държавите-членки съгласно разпоредбите на първите четири абзаца на чл. 17 от втората Директива на Съвета от 11-и април 1967 г., престават да бъдат приложими във всяка държава-членка от съответните дати, на които влизат в сила разпоредбите, посочени в ал. 2 на чл. 1 от настоящата Директива.

1а. До дата, не по-късна от 30 юни 1999 г., Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия може да прилага за вноса на произведения на изкуството, предмети на колекционерството или антикварни предмети, които са отговаряли на условията за освобождаване към 1 януари 1993 г., разпоредбата на чл. 11, ал. „Б“, т. 6 по такъв начин, че данъкът върху добавената стойност, дължим при вноса, да бъде във всеки случай равен на 2.5% от сумата, определена в съответствие с чл. 11, ал. „Б“, т. 1 до 4.“;

2. Независимо от разпоредбата на чл. 12, ал. 3, следващите разпоредби се прилагат по време на преходния период по чл. 281.

(а) Могат да бъдат запазени разпоредбите за освобождаване от данък с възстановяване на платения на предходния етап данък, както и намалените ставки, които са били в сила към 1 януари 1991 г. и които съответстват на общностното право, и отговарят на условията по последното тире на чл. 17 от Втората директива на Съвета от 11 април 1967 г.

Държавите-членки приемат необходимите мерки, гарантиращи определянето на собствените ресурси във връзка с тези операции.

В случай че разпоредбите на настоящата алинея породят за Ирландия опорочаване на конкуренцията при доставката на енергийни продукти за отопление и осветление, на Ирландия по конкретно искане може да бъде разрешено от Комисията да прилага намалена ставка за такива доставки в съответствие с чл. 12, ал. 3. В такъв случай Ирландия внася искането си в Комисията с цялата необходима

информация. Ако в срок от три месеца от получаване на искането Комисията не вземе решение, смята се, че Ирландия е получила разрешение да прилага исканите намалени ставки.

(б) Държавите-членки, които към 1 януари 1991 г. са прилагали в съответствие с общностното право разпоредби за освобождаване от данък с възстановяване на платения на предходния етап данък или намалени ставки, по ниски от минималния размер по чл. 12, ал. 3, за стоки и услуги освен посочените в Приложение „З“, могат да прилагат намалената ставка или една от двете намалени ставки по чл. 12, ал. 3 за такива доставки.

(в) Държавите-членки, които при условията по чл. 12, ал. 3 ще бъдат длъжни да увеличат стандартната си ставка, прилагана към 1 януари 1991 г., с повече от 2%, могат да прилагат намалена ставка, по-ниска от минималния размер по чл. 12, ал. 3, за доставките на категориите стоки и услуги по Приложение „З“. Освен това тези държави-членки могат да прилагат такава ставка за ресторантьорските услуги, детското облекло, детските обувки и жилищата. Държавите-членки не могат да въвеждат освобождаване от данък с възстановяване на платения на предходния етап данък въз основа на настоящата алинея.

(г) Държавите-членки, които към 1 януари 1991 г. са прилагали намалена ставка за ресторантьорските услуги, детското облекло, детските обувки и жилищата, могат да продължат да прилагат тази ставка за такива доставки.

д) Държавите-членки, които към 1 януари 1991 г. са прилагали намалена ставка за доставките на стоки и услуги, които не са посочени в Приложение „З“, могат да прилагат намалената ставка или една от двете намалени ставки по чл. 12, ал. 3 за такива доставки, при условие че ставката не е по-ниска от 12%.

Тази разпоредба не може да се прилага за доставките на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети на колекционерството или антикварни предмети, подлежащи на облагане с данъка върху добавената стойност в съответствие с един от специалните режими по чл. 26а, ал. „Б“ и „В“;

(е) Гръцката република може да прилага ставки на ДДС, с до 30% по-ниски от съответните ставки в континентална Гърция, в департаментите Лесбос, Хиос, Самос, Додеканите и Цикладите, както и на следните острови в Егейско море: Тасос, Северен Спорадес, Самотраки и Скирос.

(ж) Въз основа на доклад на Комисията Съветът преразглежда преди 31 декември 1994 г. разпоредбите на б. „а“ до „е“ във връзка в частност с правилното функциониране на вътрешния пазар. При констатиране на значително опорочаване на конкуренцията Съветът приема целесъобразните мерки с единодушно решение по предложение на Комисията.“;

(з) Държавите-членки, които към 1 януари 1993 г. са ползвали възможността по разпоредбата на чл. 5, ал. 5, б. „а“, действаща към тази дата, могат да прилагат за доставките по договор за изработка ставката, приложима за стоките след извършване на работата.

За прилагането на тази разпоредба за доставка по договор за изработка се смята предаването от изпълнителя на клиента на движимо имущество, направено или сглобено от изпълнителя с материали или предмети, поверени му от клиента за тази цел, независимо дали част от използваните материали са предоставени от изпълнителя.“;

(и) Държавите-членки могат да прилагат намалена ставка за доставките на живи растения (в т.ч. луковици, корени и др.п., рязани цветя и декоративни листа) и на дърва за огрев.“

(й) Република Австрия може да прилага една от двете намалени ставки, предвидени в третия абзац на чл. 12, ал. 3, б. „а“, за отдаването на недвижима собственост под наем за жилищни нужди, при условие че ставката е не по-ниска от 10%;

(к) Португалската република може да прилага една от двете намалени ставки, предвидени в третия абзац на чл. 12, ал. 3, б. „а“, за ресторантьорските услуги, при условие че ставката е не по-ниска от 12%.“

3. По време на преходния период, посочен в ал. 4, държавите-членки могат:

(а) да продължат да облагат сделките, освободени съгласно чл. 13 или чл. 15 и изброени в Приложение Д към настоящата Директива;

(б) да продължат да освобождават дейностите, изброени в Приложение Е, при условията, действащи в съответната държава-членка;

(в) да дават на данъчнозадължените лице правото да избират облагане на освободените сделки при условията, посочени в Приложение Ж;

(г) да продължат да прилагат разпоредби, дерогиращи принципа на незабавното приспадане, постановен в първия абзац на чл. 18, ал. 2;

(д) да продължат да прилагат мерки, дерогиращи разпоредбите на чл. 6, (4) и чл. 11 А (3) (в);

(е) да предвиждат за доставките на сгради и земя за строеж, закупени с цел препродажба от данъчнозадължено лице, за което данъкът върху покупката не е подлежал на приспадане, облагаемата сума да бъде разликата между продажната цена и покупната цена;

(ж) дерогирайки чл. 17, ал. 3 и чл. 26, ал. 3, да продължават да освобождават без възстановяване на данъка върху ресурсите услугите на пътническите агенти, посочени в чл. 26, ал. 3. Това дерогиране важи и за пътническите агенти, действащи на името и за сметка на пътуващото лице.

3а. До вземането на решение от Съвета, който съгласно чл. 3 от Директива 89/465/ЕИО следва да вземе решение за отмяна на преходните дерогации по ал. 3, Испания има право да освобождава сделките по т. 2 на Приложение „Е“ за услуги, извършвани от автори, както и сделките по т. 23 и 25 на Приложение „Е“.

4. Преходният период е с първоначална продължителност от 5 години, считано от 1-ви януари 1978 г. Най-късно 6 месеца преди изтичането на този период, а при необходимост — и оттогава нататък Съветът прави преглед на положението във връзка с дерогирането, посочено в ал. 3, въз основа на доклад на Комисията и единодушно определя по предложение на Комисията дали някой или всички тези случаи на дерогиране да не бъдат отменени.

5. След изтичане на преходния период пътническият транспорт се облага в страната на отпътуване за частта от пътуването, осъществявано в Общността, в съответствие с Правилника за прилагане, издаден от Съвета с единодушие по предложение на Комисията.

„6. Съветът може с единодушно решение по предложение на Комисията да разреши на държава-членка да прилага за срок от не повече от шест години между 1 януари 2000 г. и 31 декември 2005 г. намалените ставки по третия абзац на чл. 12, ал. 3, б. „а“ за услуги, посочени в не повече от две от категориите по Приложение „К“. В изключителни случаи на държава-членка може да бъде разрешено да прилага намалени ставки за услуги по три от горепосочените категории.

Въпросните услуги трябва да отговарят на следните изисквания:

(а) да бъдат трудоемки;

(б) да бъдат до голяма степен предоставяни пряко на крайните потребители;

(в) да бъдат главно местни и да пораждат малка вероятност за опорочаване на конкуренцията;

(г) да е налице тясна връзка между по-ниските цени в резултат от намаляването на ставката и предвидимото нарастване на търсенето и заетостта.

Прилагането на намалената ставка не бива да накърнява гладкото функциониране на вътрешния пазар. Държава-членка, желаеща да въведе мярката по първия абзац, уведомява Комисията преди 1 ноември 1999 г. и преди тази дата ѝ предоставя информация за всички, свързани с мярката обстоятелства, и в частност:

(а) обхват на мярката и подробно описание на включените в него услуги;

(б) сведения, сочещи, че са изпълнени условията по втория и третия абзаци;

(в) сведения относно бюджетната цена на мярката.

Държавите-членки, на които е разрешено да прилагат намалената ставка по първия абзац, преди 1 октомври 2002 г. съставят подробен доклад, съдържащ обща оценка на ефикасността на мярката, що се отнася по-специално до създаването на работни места, както и на нейната ефективност. Преди 31 декември 2002 г. Комисията предава на Съвета и на Парламента общ доклад-оценка, придружен при необходимост с предложение относно целесъобразните мерки за окончателно решение по ставката на ДДС, приложима за трудоемките услуги.“

Дял XVIa

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ОБЛАГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА МЕЖДУ СТРАНИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 28a

ОБХВАТ:

1. На облагане подлежат също следните дейности:

(а) възмездно придобиване на стоки в рамките на Общността на територията на страната от данъчно задължено лице в това му качеството или от необлагаемо юридическо лице, когато купувачът е данъчно задължено лице, действащо в това си качество, което не подлежи на освобождаване от данък по чл. 24, и което е извън обхвата на разпоредбите, посочени във второто изречение на чл. 8 (1) (а) или на чл. 28б (Б) (1).

Като отклонение от първа подточка, придобиването на стоки в рамките на Общността, извършено при условията на ал. 1а от данъчно задължено лице или от необлагаемо юридическо лице, не подлежи на облагане с ДДС.

Страните-членки предоставят на данъчно задължени лица и на необлагаеми юридически лица, имащи такова право, съгласно втората подточка, опция за прилагане на общата схема, посочена в първата подточка. Страните-членки определят конкретните правила за упражняване на тази опция, която във всички случаи ще с прилага в продължение на две календарни години;

(б) възмездно придобиване в рамките на Общността на нови превозни средства на територията на страната, от данъчно задължени лица или от необлагаеми юридически лица, които имат право на отклонението, указано във втората подточка на (а) или от всяко друго не данъчно задължено лице.

(в) придобиването на подлежащи на облагане с акциз стоки в рамките на Общността, извършено възмездно на територията на страната, от данъчно задължено лице или от необлагаемо юридическо лице, което има право на отклонението, посочено във втора подточка на т. (а), и за което акцизът е изискуем на територията на страната съгласно Директива 92/12/ЕЕС.

1а. От отклонението, посочено във втора подточка на ал. 1 (а), ще се ползват следните дейности:

(а) придобиване на стоки в рамките на Общността, чиято доставка на територията на страната би била освободена по чл. 15 (4) до (10);

(б) придобиване на стоки в рамките на Общността, които не са тези по (а), извършени:

- от данъчно задължено лице за целите на неговата селскостопанска, горска или риболовна дейност, обхваната от схемата на единната ставка, посочена в чл. 25, от данъчно задължено лице, което извършва само доставки на стоки или услуги, по отношение на които ДДС не се приспада, или от необлагаемо юридическо лице,

- на обща сума, не превишаваща през текущата календарна година определен от страните-членки праг, който обаче не може да бъде по-нисък от равностойността в национална валута на 10 000 екю, и

- при условие че общата сума на придобиването на стоки в рамките на Общността през предходната календарна година не е превишила прага, посочен във второто тире.

Прагът, измерващ прилагането на горното, се състои от общата сума, без данъка върху добавената стойност, дължим или платен в страната-членка, от която стоките са изпратени или транспортирани, на придобитите стоки в рамките на Общността, които не са нови транспортни средства и не са стоки, подлежащи на облагане с акциз.

2. За целите на този Раздел:

(а) за “транспортни средства” се считат следните: плавателни съдове с дължина над 7.5 метра, въздухоплавателни средства с тегло при излитане над 1 550 кг и моторни пътни превозни средства с капацитет над 48 куб. см, или чиято мощност е над 7.2 киловата, годни за превоз на пътници или стоки, с изключение на плавателните съдове и въздухоплавателните средства по чл. 15 (5) и (6);

(б) транспортните средства, посочени в (а), не се считат за “нови”, когато са налице едновременно следните условия:

- доставени са повече от три месеца след датата на първото им използване по предназначение. Този период обаче се увеличава на шест месеца за моторните пътни превозни средства, определени в (а),

- изменили са повече от 6 000 км (по отношение на пътните превозни средства), плавали са повече от 100 часа (по отношение на плавателните съдове) или са били в полет повече от 40 часа (по отношение на въздухоплавателните средства).

Страните-членки ще определят условията, при които горните факти могат се считат за установени.

3. Терминът “придобиване на стоки в рамките на Общността” означава придобиване на право на разпореждане в качеството на притежател на движими вещи, изпратени или транспортирани на лицето, придобиващо стоките, от или от името на купувача или на лицето, придобиващо стоките, в страна-членка, която не е страната, от която стоките са изпратени или транспортирани.

Когато стоките, придобити от необлагаемо юридическо лице, са изпратени или транспортирани от трета територия и са внесени от това необлагаемо юридическо лице в страна-членка, която не е страната-членка на пристигане на изпратените или транспортирани стоки, ще се счита, че стоките са изпратени или транспортирани от внасящата страна-членка. Тази страна-членка ще предостави на вносителя, както е посочено в чл. 21 (4), възстановяване на платения във връзка с вноса на стоките ДДС, доколкото вносителят докаже, че придобитите стоки са подлежали на облагане с ДДС в страната-членка на пристигане на изпратените или транспортирани стоки.

4. Всяко лице, което от време на време доставя нови транспортни средства при условията на чл. 28в (А), също се счита за данъчно задължено лице.

Страната-членка, на територията на която се извършва доставката, предоставя на данъчно задълженото лице право на приспадане въз основа на следните положения:

- правото на приспадане възниква и може да бъде упражнено само в момента на доставката,

- данъчно задълженото лице е упълномощено да приспадне ДДС, включен в покупната цена, или платен върху вноса или придобиването в рамките на Общността на транспортните средства, до размер, непревишаващ размера на данъка, който то би дължало, ако доставката не беше освободена от данък.

Страните-членки ще определят конкретни правила за прилагане на тези разпоредби.

5. Като възмездни доставки на стоки ще се третират:

(б) прехвърляне от данъчно задължено лице на стоки от неговата дейност към друга страна-членка.

За прехвърлени към друга страна-членка ще се считат следните стоки: всякакво материално имущество, изпратено или транспортирано от или от името на данъчно задълженото лице извън територията, определена в чл. 3, но в рамките на Общността, за целите на неговата дейност, които не са цели на една от следните сделки:

- доставка на такива стоки от данъчно задълженото лице на територията на страната-членка, в която пристига пратката или транспортът, при условията на второто изречение на чл. 8 (1) (а) и в чл. 28б (В) (1),
- доставка на такива стоки от данъчно задължено лице при условията на чл. 8 (1) (в),
- доставка на такива стоки от данъчно задължено лице на територията на страната при условията на чл. 15 или в чл. 28в (А),
- предоставяне на услуга за данъчно задължено лице, включваща извършване на работа по такива стоки, физически осъществена в страната-членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките, при условие че стоките, след преработката им, се препращат на това данъчно задължено лице в страната-членка, от която първоначално са били изпратени или транспортирани,
- временно използване на такива стоки на територията на страната-членка, в която пристига пратката или транспортът на стоките, с цел предоставяне на услуга от данъчно задълженото лице с установено място на стопанска дейност на територията на страната-членка, от която стоките са изпратени или транспортирани,
- временно използване на такива стоки за срок, не по-дълъг от 24 месеца, на територията на друга страна-членка, в която вносът на същите стоки от трета страна с цел временно използване би попадал под разпоредбите за временен внос с пълно освобождаване от вносни мита.
- доставката на газ по разпределителна система за природен газ или електричество при условията на чл.8, ал.1 буква "г" и "д".

6. Възмездното придобиване на стоки в рамките на Общността включва използване от данъчно задължено лице за целите на неговата дейност на изпратените или транспортирани стоки от или от името на това данъчно задължено лице от друга страна-членка, на чиято територия стоките са произведени, извлечени, обработени, закупени, придобити по ал. 1 или внесени от данъчно задълженото лице в рамките на неговата дейност, в тази друга страна-членка.

За възмездно придобиване на стоки в рамките на Общността се приравняват също: апроприация на стоки от силите на държава, страна по Северно-Атлантическия договор, за тяхно ползване или за използване от придружаващия ги граждански състав, които не са придобити по общите правила за данъчно облагане на местния пазар на една от страните-членки, когато вносът на тези стоки не би могъл да попадне под разпоредбата за освобождаване от данък, посочено в чл. 14 (1) (ж).

7. Страните-членки ще вземат мерки с оглед сделките, които биха били класифицирани като "доставка на стоки" по ал. 5 или чл. 5, ако бяха извършени на територията на страната от данъчно задължено лице в това му качество, да бъдат определени като "придобиване на стоки в рамките на Общността".

Член 28б

МЯСТО НА СДЕЛКАТА

А. МЯСТО НА ПРИДОБИВАНЕ НА СТОКИ В РАМКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

1. Мястото на придобиване на стоки в рамките на Общността ще се счита за мястото, на което се намират стоките при завършване на превоза или транспортирането им до получаващото ги лице.

2. Като се вземат пред вид разпоредбите на ал. 1, ще се счита обаче, че мястото на придобиване в рамките на Общността съгласно чл. 28а (1) (а) е на територията на страната-членка, която е издала идентификационния номер по ДДС, под който лицето, придобиващо стоките, е осъществило придобиването им, освен ако лицето, придобиващо стоките, не докаже, че това придобиване е подлежало на облагане по ал. 1.

Ако обаче придобиването подлежи на облагане в съответствие с ал. 1 в страната-членка, в която пристига пратката или транспортът на стоките, след като те са били обложени в съответствие с първа

подточка, облагаемата сума се намалява съответно в страната-членка, издала идентификационния номер по ДДС, под който лицето, придобиващо стоките, е осъществило придобиването им.

За целите на прилагане на първа подточка ще се счита, че придобиването на стоки в рамките на Общността е подлежало на облагане по ал. 1, ако са налице следните условия:

- придобиващият докаже, че е осъществил това придобиване в рамките на Общността с цел последваща доставка за страната-членка по ал. 1, и за която консигнаторът е определен като лицето, задължено да плати дължимия данък в съответствие с чл. 28в (Д) (3),
- придобиващият е изпълнил задълженията за деклариране, посочени в последната подточка на чл. 22 (б) (б).

Б. МЯСТО НА ДОСТАВКА НА СТОКИТЕ

1. Като отклонение от чл. 8 (1) (а) и (2), за място на доставка на изпратените или транспортирани стоки от или от името на доставчика от страна-членка, която не е тази на пристигане на пратката или на транспорта, ще се счита мястото, в което се намират стоките при завършване на доставката или на транспортирането им до купувача, ако са налице следните условия:

- доставката на стоки е извършена от данъчно задължено лице, имащо право на отклонението, предвидено във втора подточка на чл. 28а (1) (а), за необлагаемо юридическо лице, което има право на същото отклонение, или за всяко друго неданъчно задължено лице,
- доставката на стоки, които не са нови транспортни средства и стоки, доставени след сглобяване или монтиране, с или без контролен пуск, от или от името на доставчика.

Когато стоките, доставени по такъв начин, бъдат изпратени или транспортирани от трета територия и бъдат внесени от доставчика в страна-членка, която не е страната-членка, в която са пристигнали изпратените или транспортирани на купувача стоки, те ще се считат за изпратени или транспортирани от внасящата страна-членка.

2. Същевременно, когато доставката е на стоки, които не са продукти, подлежащи на акциз, ал. 1 не се прилага за доставки на стоки, изпратени или транспортирани на същата страна-членка, в която са пристигнали изпратените или транспортирани стоки, когато:

- общата стойност на такива доставки, намалена с ДДС, в рамките на една календарна година не превишава равностойността в национална валута на 100 000 екю, и
- общата стойност, намалена с ДДС на доставките на стоки, които не са продукти, подлежащи на акциз, извършени по условията, посочени в ал. 1, през предходната календарна година не е превишавала равностойността на 100 000 екю.

Държавата-членка, на чиято територия се намират стоките, когато приключи експедицията или транспорта до купувача, могат да ограничат горепосочените прагови равнища до равностойността в национална валута на 35 000 екю, когато държавата-членка се опасява, че равнището от 100 000 екю би довело до сери-

озно опорочаване на условията на конкуренция. Държавите-членки, които упражняват тази възможност, вземат необходимите мерки, за да уведомят съответните държавни органи в държавата-членка на експедиция или транспортиране на стоките.

Преди 31 декември 1994 г. Комисията докладва пред Съвета за функционирането на специалните прагови равнища от 35 000 екю по предходния абзац. В доклада си Комисията може да информира Съвета, че премахването на специалните прагови равнища не би довело до сериозно опорочаване на условията на конкуренция. Разпоредбата на предходния абзац остава в сила, докато Съветът не вземе единодушно решение по предложение на Комисията.

3. Страната-членка, на чиято територия се намират стоките към момента на потегляне на пратката или на транспорта, предоставят наданъчно задължените лица, извършващи доставки на стоки, имащи права по ал. 2, да приемат, че мястото на такива доставки ще бъде определено в съответствие с ал. 1.

Заинтересованите страни-членки определят конкретните правила за упражняване на тази опция, която във всеки случай ще се прилага в продължение на две календарни години.

В. МЯСТО НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ ПРИ ТРАНСПОРТИРАНЕ НА СТОКИ В РАМКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

1. Като отклонение от чл. 9 (2) (б), мястото на предоставяне на услугите при транспортиране на стоки в рамките на Общността се определя в съответствие с ал.и 2, 3 и 4. За целите на този раздел се прилагат следните определения:

- терминът “транспортиране на стоки в рамките на Общността” означава транспорт, когато мястото на отправяне и мястото на пристигане се намират на територията на две различни страни-членки.

Транспортът на стоки, когато мястото на отправяне и мястото на пристигане се намират на територията на страната, се счита за транспорт на стоки в рамките на Общността, когато този транспорт е свързан пряко с транспорт на стоки, мястото на отправяне и на пристигане на които е разположено на териториите на две различни страни-членки;

- терминът “място на отправяне” означава мястото, от което транспортът фактически тръгва, като не се взема пред вид фактически пропътуваното разстояние до мястото, където се намират стоките,

- терминът “място на пристигане” означава мястото, на което транспортът на стоките фактически завършва.

2. Мястото на предоставяне на услуги при транспортирането на стоки в рамките на Общността се счита за място на отправяне.

3. Същевременно, като отклонение от ал.2, мястото на предоставяне на услуги при транспорта на стоки в рамките на Общността, оказани на клиенти, определени за целите на ДДС в страна-членка, която не е тази на отправянето на транспорта, се счита за намиращо се на територията на страната-членка, издала на клиента идентификационния му номер по ДДС, под който му е оказана услугата.

4. Страните-членки не са длъжни да прилагат данъка за тази част от транспорта, която съответства на разходки по вода, която не е част от територията на Общността, определена в чл. 3.

Г. МЯСТО НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ, СЪПЪТСТВАЩИ ТРАНСПОРТИРАНЕТО НА СТОКИ В РАМКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

Като отклонение от чл. 9 (2) (в), мястото на оказване на услуги, включващо услуги, съпътстващи транспортирането на стоки в рамките на Общността, предоставени на клиенти, определени за целите на ДДС в страна-членка, която не е тази, на чиято територия услугите са оказани физически, се счита за намиращо се на територията на страната-членка, която е издала на клиента идентификационния номер по ДДС, под който са му оказани услугите.

Д. МЯСТО НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ, ОКАЗАНИ ОТ ПОСРЕДНИЦИ

1. Като отклонение от чл. 9 (1), място на предоставяне на услугите, оказвани от посредници, действащи от името и за сметка на други лица, когато те са част от предоставянето на услуги при транспортирането на стоки в рамките на Общността, е мястото на отправяне.

Същевременно, когато клиентът, за когото са предназначени оказаните от посредници услуги, е определен за целите на ДДС в страна-членка, която не е тази на отправянето на транспорта, мястото на предоставяне на услугите, оказани от посредник, се счита за намиращо се на територията на страната-членка, която е издала на клиента идентификационен номер по ДДС, под който му е оказана услугата.

2. Като отклонение от чл. 9 (1), място на предоставяне на услугите, оказани от посредници, действащи от името и за сметка на други лица, когато те са част от предоставянето на услуги, чиято цел е

дейност, съпътстваща транспорта на стоки в рамките на Общността, е мястото, на което съпътстващите услуги са оказани физически.

Същевременно, когато клиентът по услугите, предоставени от посредник, е определен за целите на ДДС в страна-членка, която не е тази, на чиято територия съпътстващата услуга е оказана физически, мястото на предоставяне на услугата, оказана от посредника, се счита за намиращо се на територията на страната-членка, която е издала на клиента идентификационния му номер по ДДС, под който посредникът му е оказал услугата.

3. Като отклонение от чл. 9 (1), място на предоставяне на услугите, оказвани от посредници, действащи от името и за сметка на други лица, когато такива услуги са част от сделки, които не са сделките, посочени в ал. 1 или 2 или в чл. 9 (2) (д), е мястото, на което тези сделки се извършват.

Същевременно, когато клиентът е определен за целите на ДДС в страна-членка, която не е тази, на чиято територия тези сделки се извършват, мястото на предоставяне на услугите, оказвани от посредника, ще се счита за намиращо се на територията на страната-членка, издала на клиента идентификационния му номер по ДДС, под който посредникът му е оказал услугата.

Е. МЯСТО НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ ПО ОЦЕНКА И РАБОТА ВЪРХУ ДВИЖИМИ ВЕЩИ

Като отклонение от чл. 9 (2) (в), мястото на предоставяне на услуги по оценка или работа върху движими вещи, оказвани на клиенти, определени за целите на ДДС в страна-членка, която не е тази, в която тези услуги физически са извършени, се счита за намиращо се на територията на страната-членка, издала на клиента идентификационния му номер по ДДС, под който му е извършена услугата. Това отклонение не се прилага, когато стоките не са изпратени или транспортирани извън страната-членка, в която услугите физически са оказани.

Член 28в

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪК

А. ОСВОБОДЕНИ ДОСТАВКИ НА СТОКИ

Като се имат пред вид другите разпоредби на Общността, и при условията, които ще приемат с цел осигуряване на правилно и ясно прилагане на освобождаването от облагане, посочено по-долу, и с оглед предотвратяване на възможност за избягване, отклоняване от облагане или злоупотреба, страните-членки ще освобождават от облагане с данък:

(а) доставки на стоки, определени в “чл. (5)”, изпратени или транспортирани от или от името на купувача или на лицето, придобиващо стоките, извън територията, посочена в чл. 3, но намираща се в рамките на Общността, извършени за друго данъчно задължено лице или за необлагаемо юридическо лице, действащо в това си качество в страна-членка, която не е тази на отправянето или на транспорта на стоките.

Такова освобождаване не се прилага за доставки на стоки от данъчно задължени лица, освободени от данък по чл. 24, или за доставки на стоки, извършвани за данъчно задължени лица или за необлагаеми юридически лица, които имат право на отклонението по втората подточка на чл. 28а (1) (а);

б) доставки на нови транспортни средства, изпратени или транспортирани на купувача от или от името на купувача на едро или купувача на дребно извън територията, посочена в чл. 3, но в рамките на Общността, извършени за данъчно задължени лица или за необлагаеми юридически лица, които имат право на отклонението по втора подточка на чл. 28а (1) (а), или за друго не данъчно задължено лице.

(в) доставката на стоки, подлежащи на облагане с акциз, изпратени или транспортирани на купувача, от купувача на едро, от купувача на дребно или от негово име, извън територията по чл. 3, но в рамките на Общността, извършена за данъчно задължени лица или за необлагаеми юридически лица, които имат право на отклонението по втора подточка на чл. 28а (1) (а), когато пратката или

транспортът на стоките е осъществен в съответствие с чл. 7 (4) и (5), или с чл. 16 на Директива 92/12/ЕЕС.

Това освобождаване не се прилага за доставки на стоки, подлежащи на облагане с акциз, осъществени от данъчно задължени лица, които имат право на освобождаване по чл. 24;

(г) доставката на стоки по смисъла на чл. 28а (5) (б), които имат право на освобождаване по посочения по-горе начин, ако са осъществени от името на друго данъчно задължено лице

Б. ОСВОБОДЕНО ПРИДОБИВАНЕ НА СТОКИ В РАМКИТЕ НА ОБЩНОСТТА

Като се имат пред вид другите разпоредби на Общността, и при условията, които ще приемат с цел осигуряване на правилно и ясно прилагане на освобождаването от облагане, посочено по-долу, и с оглед предотвратяване на възможност за избягване, отклоняване от облагане или злоупотреба, страните-членки ще освобождават от облагане с данък:

(а) придобиването в рамките на Общността на стоки, чиято доставка от данъчно задължени лица във всички случаи би била освободена на територията на страната;

(б) придобиването в рамките на Общността на стоки, чиито внос във всички случаи би бил освободен по чл. 14 (1);

(в) придобиването в рамките на Общността на стоки, когато, в съответствие с чл. 17 (3) и (4), лицето, придобиващо стоките, във всички случаи би имало право на пълно възстановяване на дължимия ДДС по чл. 28а (1).

В. ОСВОБОДЕНИ ТРАНСПОРТНИ УСЛУГИ

Страните-членки ще освобождават доставките в рамките на Общността на транспортни услуги, свързани с изпращането или транспорта на стоките до и от островите, образуващи автономните области Азори и Мадейра, както и изпращането или транспорта на стоки между тези острови.

Г. ОСВОБОДЕН ВНОС НА СТОКИ

Когато стоките, изпратени или транспортирани от трета територия, се внасят в страна-членка, която не е страната на пристигане на пратката или транспорта, страните-членки ще освобождават такъв внос, когато доставката на такива стоки от вносителя по чл. 21 (4) е освободена в съответствие с ал. А. Страните-членки ще определят условията за такова освобождаване с оглед неговото правилно и ясно прилагане и за предотвратяване на избягване, отклоняване от облагане или злоупотреба.

Д. ДРУГИ СЛУЧАИ НА ОСВОБОЖДАВАНЕ

1. В член 16:

- алинея 1 се заменя със следното:

“1. При спазване на останалите данъчни разпоредби на Общността държавите-членки могат след консултациите по чл. 29 да вземат специални мерки за освобождаване от данъка на всички или някои от следващите сделки, при условие че те не са предназначени за крайно ползване и/или потребление и размерът на данъка върху добавената стойност, дължим при преустановяване на режимите в положенията по б. „А“ до „Д“, съответства на размера на данъка, който би бил дължим, ако всяка от тези сделки беше обложена на територията на страната:

А. внос на стоки, предназначени за поставяне под складови режими, които не са митнически;

Б. доставки на стоки, предназначени за:

(а) представяне пред митническите органи и според случая — оставяне на временен склад;

(б) внасяне в свободна зона или свободен склад;

(в) поставяне под митнически складов режим или режим та временен внос за преработка;

(г) приемане в териториални води:

— за влягане в сондажни или добивни платформи за нуждите на строителството, ремонта, поддръжката, модификацията или екипирането на такива платформи, или за връзката им със сушата;

— за снабдяване с гориво и провизии на сондажни или добивни платформи;

(д) поставяне на територията на страната под складови режими, които не са митнически.

За целите на настоящия член за складове, които не са митнически, се смятат:

— за продуктите, върху които се начислява акциз, — местата, определени за данъчни складове за целите на чл. 4, б. „б“ от Директива 92/12/ЕИО;

— за стоките, върху които не се начислява акциз, — местата, определени за такива от държавите-членки. Държавите-членки могат обаче да не предвиждат други складови режими освен митническите складови режими, когато въпросните стоки са предназначени за доставка на дребно.

Независимо от това държавите-членки могат да предвидят такива режими за стоките, предназначени за:

— данъчнозадължени лица с цел доставка, извършена при условията по чл. 28к;

— безмитни магазини по смисъла на чл. 28к с цел доставка на пътници по въздух или море до трети страни, когато такива доставки са освободени от данъка съгласно чл. 15;

— данъчнозадължени лица с цел доставка на пътници на борда на въздухоплавателно или мореплавателно средство по време на полет или плаване, когато мястото на пристигане се намира извън Общността;

— данъчнозадължени лица с цел доставки, извършвани без данъчно облагане съгласно чл. 15, т. 10.

Местата по б. „а“, „б“, „в“ и „г“ се определят съгласно действащите митнически разпоредби на Общността;

В. доставки на стоки, свързани с доставките на стоки по „Б“;

Г. доставки на стоки и услуги, извършвани:

(а) на местата по „Б“, „а“, „б“, „в“ и „г“, оставащи в едно от посочените там положения;

(б) на местата по „Б“, „д“, оставащи на територията на страната в посоченото там положение.

Когато ползват възможността по „а“ за сделките, извършвани в митнически складове, държавите-членки вземат необходимите мерки, щото да разполагат с други складови режими освен митническите, които позволяват прилагането на разпоредбите на „б“ за същите сделки със стоки по Приложение „Й“, извършвани в складове, които не са митнически;

Д. доставки на:

— стоките по чл. 7, ал. 1, оставащи в обхвата на режимите на временен внос с пълно освобождаване от вносно мито или в обхвата на режимите на външен транзит;

— стоките по чл. 7, ал. 1, б. „б“, оставащи в обхвата на процедурата на вътрешен транзит в Общността по чл. 33а;

както и доставките на услуги, свързани с такива доставки.

По дерогация на първия абзац на чл. 21, ал. 1, б. „а“ отговорният платец на данъка, дължим в съответствие с първия абзац, е лицето, което изведе стоките от обхвата на режимите или положенията, посочени в настоящата алинея.

Когато извеждането на стоките от режимите или положенията по настоящата алинея поражда внос по смисъла на чл. 7, ал. 3, държавата-членка на внос взема необходимите мерки за избягване на двойното данъчно облагане в страната.“;

— добавя се следната нова алинея:

„1а. Когато ползват възможността по ал. 1, държавите-членки вземат необходимите мерки, щото вътреобщностното придобиване на стоки, предназначени за поставяне под един от режимите или в едно от положенията по ал. 1, б. „Б“, да се ползва със същи разпоредби, както доставката на стоки, извършена в страната при същите условия.““;

2. В чл. 16, ал. 2:

— думите „вътреобщностното придобиване на стоки, извършено от данъчнозадължено лице, и“ се добавят след думите „може да предпочете да освободи“, а думите „извън Общността“ се добавят след думите „ги изнасят“;

— се добавят следните абзаци:

„Когато ползват тази възможност, държавите-членки след консултациите по чл. 29 включват в обхвата на тази разпоредба за освобождаване от данъка сделките по вътреобщностно придобиване на стоки от данъчнозадължени лица; вноса и доставката на стоки за данъчнозадължено лице, възнамеряващо да ги доставя с или без обработка при условията по чл. 28в, ал. „А“, както и доставките на услуги, свързани с такива доставки, до максимален размер, равен на стойността на неговите доставки на стоки, извършени при условията по чл. 28в, ал. „А“ през предходните 12 месеца. Държавите-членки могат да определят обща максимална сума за сделките, които освобождават от данъка по първия и втория абзаци.“

3. Страните-членки ще вземат специални мерки с оглед неначисляване на ДДС върху придобиване в рамките на Общността на стоки, осъществено по смисъла на чл. 28б (А) (1), на нейна територия, при наличие на следните условия:

- придобиването в рамките на Общността на стоки е осъществено от данъчно задължено лице, което не е с установено място на дейност на територията на страната, но което е определено за целите на ДДС в друга страна-членка,
- придобиването в рамките на Общността на стоки е осъществено с цел последваща доставка на стоки, извършвана от данъчно задължено лице на територията на страната,
- така придобитите от това данъчно задължено лице стоки са изпратени или транспортирани пряко от друга страна-членка, различна от тази, в която то е определено за целите на ДДС, и са предназначени за лицето, за което то извършва последващата доставка,
- лицето, към което се извършва последващата доставка, е данъчно задължено лице или необлагаемо юридическо лице, определено за целите на ДДС на територията на страната,
- лицето, към което се извършва последващата доставка, е определено в съответствие с третата подточка на чл. 21 (1) (в) за лице, което следва да заплати дължимия данък върху доставките, извършени от данъчно задълженото лице, което не е с установено място на дейност на територията на страната.

Член 28г

ОБЛАГАЕМО СЪБИТИЕ И НАЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪКА

1. Облагаемото събитие настъпва при осъществяване на придобиването в рамките на Общността на стоки. Придобиването в рамките на Общността на стоки се счита за осъществено в същия момент, в който се счита за осъществена доставка на подобни стоки на територията на страната.

2. Данъкът върху придобиването на стоки в рамките на Общността подлежи на начисляване на петнадесетия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило облагаемото събитие.

3. Като отклонение от ал. 2, данъкът подлежи на начисляване при издаване на фактурата предвидена в първата подточка на чл. 22 (3) (а), когато тази фактура е издадена към лицето, придобиващо стоките, преди петнадесетия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило облагаемото събитие.

4. Като отклонение от чл. 10 (2) и (3), за доставки на стоки, извършени по условията на чл. 28в (А), данъкът подлежи на начисляване на петнадесетия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило облагаемото събитие.

Същевременно, данъкът подлежи на начисляване при издаване на фактурата по първата подточка на чл. 22 (3) (а), когато тази фактура е издадена преди петнадесетия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило облагаемото събитие.

Член 28д

ОБЛАГАЕМА СУМА И ПРИЛОЖИМА ДАНЪЧНА СТАВКА

1. За придобиване в рамките на Общността на стоки облагаемата сума се установява на базата на същите елементи, които се използват в съответствие с чл. 11 (А) за определяне на облагаемата сума за доставка на същите стоки на територията на страната. В частност, за придобиване в рамките на

Общността на стоки по чл. 28а (б) облагаемата сума се определя в съответствие с чл. 11 (А) (1) (б) и ал. 2 и 3.

Страните-членки ще вземат необходимите мерки за включване в облагаемата сума в съответствие с чл. 11 (А) (2) (а) на дължимия или платен акциз от лицето, придобиващо в рамките на Общността продукт, подлежащ на облагане с акциз. Когато, след момента на придобиване в рамките на Общността на стоки, придобиващото ги лице получи възстановяване на платените акцизи в страна-членка, от която стоките са изпратени или транспортирани, облагаемата сума се намалява в съответна степен в страната-членка, където е осъществено придобиването в рамките на Общността.

2. Облагаемата сума за доставки на стоки по чл. 28в (А) (г) се определя в съответствие с чл. 11 (А) (1) (б) и ал. 2 и 3.

3. Данъчната ставка, приложима за придобиване в рамките на Общността на стоки, е действащата ставка в момента, когато данъкът подлежи на начисляване.

4. Данъчната ставка, приложима за придобиването в рамките на Общността на стоки, е тази, прилагана за доставки на подобни стоки на територията на страната.

Член 28е

Право на приспадане

1. Алинеи 2, 3 и 4 на чл. 17 се заменят със следния текст:

„2. Доколкото стоките и услугите се използват за неговите облагаеми сделки, данъчнозадълженото лице има право да приспада от размера на данъчното си задължение:

(а) дължимия или платен данък върху добавената стойност за стоките и услугите, които са му доставени или предстои да му бъдат доставени от друго данъчнозадължено лице, което е задължено с данъка на територията на страната;

(б) дължимия или платен данък върху добавената стойност за вносните стоки на територията на страната;

(в) данъка върху добавената стойност съгласно чл. 5, ал. 7, б. „а“, чл. 6, ал. 3 и чл. 28а, ал. 6.

(г) данъка върху добавената стойност съгласно чл. 28а, л. 1, б. „а“.

3. Държавите-членки могат също да дават на всяко данъчнозадължено лице правото на приспадане или възстановяване на данъка върху добавената стойност по ал. 2, доколкото стоките и услугите се ползват за:

(а) сделки, свързани със стопанските дейности по чл. 4, ал. 2, извършвани в друга страна, които биха подлежали на приспадане, ако се извършваха на територията на страната;

(б) сделки, които са освободени от данък съгласно чл. 14, ал. 1, б. „и“, чл. 15, чл. 16, ал. 1, б. „Б“, „В“, „Г“ или „Д“, или ал. 2, или чл. 28в, ал. „А“;

(в) която и да било от сделките, освободени от данък по чл. 13, ал. „Б“, б. „а“ и б. „г“, т. 1 до 5, когато клиентът се е установил извън Общността или когато тези сделки са пряко свързани със стоки за износ в страна, извън Общността.

4. Възстановяването на данъка върху добавената стойност по ал. 3 се извършва в полза на:

— данъчнозадължени лица, които не са се установили на територията на страната, но са се установили в друга държава-членка, в съответствие с правилата за приложение съгласно Директива 79/1072/ЕИО (*);

— данъчнозадължени лица, които не са се установили на територията на Общността, в съответствие с правилата за приложение съгласно Директива 86/560/ЕИО (**).

(*) ОJ No L 331, 27.12.1979, стр. 11

(**) ОJ No L 326, 21.11.1986, стр. 40.“

За прилагането на горните разпоредби:

(а) данъчнозадължените лица по чл. 1 от Директива 79/1072/ЕИО се смятат за прилагането на същата директива и за данъчнозадължени лица, които не са се установили в страната, когато на нейна територия са извършвали само доставки на стоки и услуги за лице, посочено като отговорен платец на данъка в съответствие с чл. 21, ал. 1, б. „а“;

- (б) данъчнозадължените лица по чл. 1 от Директива 86/560/ЕИО се смятат за прилагането на същата директива и за данъчнозадължени лица, които не са се установили в Общността, когато на територията на страната са извършвали само доставки на стоки и услуги за лице, посочено като отговорен платец на данъка в съответствие с чл. 21, ал. 1, б. „а“;
- (в) Директиви 79/1072/ЕИО и 86/560/ЕИО не се прилагат за доставките на стоки, които са или могат да бъдат освободени от данъка съгласно чл. 28в, ал. „А“, когато доставените стоки са експедирани или транспортирани от приобретателя или за негова сметка.

2. В чл. 18 ал. 1 се заменя със следния текст:

„1. За да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице е длъжно:

(а) за приспаданията по чл. 17, ал. 2, б. „а“ — да притежава фактура, съставена в съответствие с разпоредбата на чл. 22, ал. 3;

(б) за приспаданията по чл. 17, ал. 2, б. „б“ — да притежава документ за внос, посочващ го като получател или вносител, както и размера на дължимия данък или данни, даващи възможност за неговото изчисляване;

(в) за приспаданията по чл. 17, ал. 2, б. „в“ — да спазва формалностите, действащи във всяка държава-членка;

(г) когато е длъжно да внесе данъка в качеството си на клиент или купувач в случаите, за които се прилага разпоредбата на чл. 21, ал. 1 — да спазва формалностите, действащи във всяка държава-членка;

(д) за приспаданията по чл. 17, ал. 2, б. „г“ — да представи в декларацията по чл. 22, ал. 4 цялата необходима информация за изчисляване на дължимия данък върху неговите сделки по вътреобщностно придобиване на стоки и да притежава фактура в съответствие с чл. 22, ал. 3.“

3. В чл. 18 се добавя следната нова алинея:

„3а. Държавите-членки могат да разрешат на данъчнозадължено лице, което не притежава фактура в съответствие с чл. 22, ал. 3, да извърши приспадането по чл. 17, ал. 2, б. „г“; държавите-членки определят условията и реда на прилагане на настоящата разпоредба.“

Член 28ж

Отговорни платци на данъка

Член 21 се заменя със следния текст:

„Член 21

Отговорни платци по данъчното задължение

1. По вътрешната система отговорни платци на данъка върху добавената стойност са следните лица:

(а) данъчнозадълженото лице, извършващо облагаема доставка на стоки или услуги освен в случаите по букви „б“, „в“ и „е“. Когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчнозадължено лице, което не се е установило на територията на страната, държавите-членки могат при определени от тях условия да предвидят отговорен платец на данъка да бъде лицето, за което се извършва облагаемата доставка на стоки или услуги;

(б) данъчнозадължените лица, на които се доставят услуги, попадащи в обхвата на чл. 9, ал. 2, б. „д“, или лицата, посочени за нуждите на облагането с данък върху добавената стойност на територията на страната, на които се доставят услуги, попадащи в обхвата на чл. 28б, ал. „В“, „Г“, „Д“ и „Е“, ако услугите се извършват от данъчнозадължено лице, което не се е установило на територията на страната;

(в) лицето, за което се извършва доставката на стоки, когато са изпълнени следните условия:

— облагаемата дейност е доставка на стоки, извършена при условията на чл. 28в, ал. „Е“, т. 3;

— лицето, за което се извършва доставката на стоки, е друго данъчнозадължено лице или неданъчнозадължено юридическо лице, посочено за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, на територията на страната;

— фактурата, издадена от данъчнозадълженото лице, което не се е установило на територията на страната, съответства на разпоредбата на чл. 22, ал. 3.

Държавите-членки могат обаче да предвидят дерогация на това задължение, когато данъчнозадълженото лице, което не се е установило на територията на страната, е назначило данъчен представител в същата;

(г) всяко лице, което посочи данъка върху добавената стойност във фактура или друг документ с такова предназначение;

(д) всяко лице, извършващо облагаемо вътреобщностно придобиване на стоки.

(е) лица, регистрирани за целите на данъка върху добавената стойност на територията на страната и които са получатели по доставки на стоки при условията на чл.8, ал.1, буква”г” или “д”, в случай, че доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната.

2. По дерогация на разпоредбите на ал. 1:

(а) когато лицето-отговорен платец в съответствие с разпоредбите на ал. 1 е данъчнозадължено лице, което не се е установило на територията на страната, държавите-членки могат да дадат възможност на това лице да назначи данъчен представител в качеството на отговорен платец. Тази възможност се упражнява при условия и по ред, предвидени от всяка държава-членка;

(б) когато облагаемата сделка е извършена от данъчнозадължено лице, което не се е установило на територията на страната, и със страната, в която лицето се е установило или има седалище, не е сключен правен акт за взаимопомощ, подобна по обхват на предвидената в Директиви 76/308/ЕИО (*) и 77/799/ЕИО (**), и в Регламента на Съвета (ЕИО) № 218/92 от 27 януари 1992 г. за административното сътрудничество в областта на косвеното данъчно облагане (ДДС) (***), държавите-членки могат да предприемат стъпки, предвиждащи отговорният платец по данъчното задължение да бъде данъчен представител, назначен от неустановилото се данъчнозадължено лице.

3. В случаите, посочени в ал. 1 и 2, държавите-членки могат да предвидят друго лице освен отговорния платец да бъде отделно и солидарно отговорно за плащането на данъка.

4. При внос данъкът върху добавената стойност се плаща от лицето или лицата, посочени или приети като отговорни платци от държавата-членка, в която се внасят стоките.

(*) ОJ L 73, 19.3.1976, стр. 18. Директива с последни изменения и допълнения съгласно Присъединителния акт от 1994 г.

(**) ОJ L 336, 27.12.1977, стр. 15. Директива с последни изменения и допълнения съгласно Присъединителния акт от 1994 г.

(***) ОJ L 24, 1.2.1992, стр. 1.“

Член 28з

Задължения на отговорните платци

Член 22 се заменя със следния текст:

„Член 22

Задължения при вътрешната система

1. (а) Всяко данъчнозадължено лице е длъжно да заяви кога започва, кога се променя или се прекратява дейността му като данъчнозадължено лице. Държавите-членки допускат при определени от тях условия данъчнозадължените лица да правят тези заявления по електронен път, а могат също да предвидят задължително изискване за подаването им по електронен път.

(б) Освен заявлението по б. „а“ всяко данъчнозадължено лице по чл. 28а, ал. 1, б. „а“, втори абзац, подава заявление, че извършва вътреобщностно придобиване на стоки, когато не са изпълнени условията за прилагане на дерогацията по същия член.

(в) Държавите-членки вземат необходимите мерки за обозначаване с индивидуален номер:

— всяко данъчнозадължено лице с изключение на лицата, посочени в чл. 28а, ал. 4, което на територията на страната извършва доставка на стоки или услуги с право на приспадане освен доставката на стоки или услуги, за които данъкът е платим изключително от купувача или получателя в съответствие с чл. 21, ал. 1, б. „а“, „б“, „в“ или „е“. Държавите-членки обаче не са длъжни да определят някои от данъчнозадължените лица, посочени в чл. 4, ал. 3;

— на всяко данъчнозадължено лице по ал. 1, б. „а“, както и на всяко данъчнозадължено лице, което упражнява възможността по третия абзац на чл. 28а, ал. 1, б. „а“.

— всяко данъчнозадължено лице, което на територията на страната извършва сделки по вътреобщностно придобиване на стоки за нуждите на своята дейност, свързана със стопанските дейности по чл. 4, ал. 2, извършени н чужбина;

(г) Всеки индивидуален регистрационен номер съдържа префикс в съответствие с ISO № 3166 – алфа 2, с която се обозначава издаващата номера държава-членка. Въпреки това, Република Гърция ще бъде оторизирана да използва префикса “EL”.

(д) Държавите-членки вземат необходимите мерки, щото техните регистрационни системи да различават отделните данъчнозадължени лица по б. „в“, както и да гарантират правилното прилагане на преходните режими за данъчното облагане на вътреобщностните сделки по настоящия дял.

2. (а) Всяко данъчнозадължено лице води достатъчно подробна отчетност за прилагането и проверката на данъка върху добавената стойност от данъчните власти.

(б) Всяко данъчно-задължено лице води регистър на стоките, които е експедирало или транспортирало или които са били експедирани или транспортирани от негово име извън територията по определението съгласно чл. 3, но в рамките на Общността за нуждите на сделките по петото, шестото и седмото тирета на чл. 28а, ал. 5, б. „б“.

Всяко данъчнозадължено лице води достатъчно подробна отчетност, позволяваща да бъдат идентифицирани стоките, експедирани до него от друга държава-членка от или от името на данъчнозадължено лице, регистрирано за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в тази друга държава-членка, във връзка с която експедицията е била предоставена услуга съгласно третото или четвъртото тирета на чл. 9, ал. 2, б. „в“;

3. (а) Всяко данъчнозадължено лице е длъжно да осигури издаването на фактура, било то от него или от неговия клиент, или от трето лице на негово и от негово име за стоките или услугите, които е доставило или извършило на друго данъчнозадължено лице или на незадължено данъчно юридическо лице. Всяко данъчнозадължено лице също е длъжно да осигури издаването на фактура, било то от него или от неговия клиент, или от трето лице на негово и от негово име за доставката на стоки съгласно чл. 28б, ал. „Б“, т. 1, както и за стоките, доставени при условията на чл. 28в, ал. „А“.

Всяко данъчнозадължено лице също така е длъжно да осигури издаването на фактура, било то от него или от неговия клиент, или от трето лице на негово и от негово име за всяко плащане по сметка, извършено в негова полза преди доставката на стоки по предходния абзац, както и за всяко плащане по сметка, извършено в негова полза от друго данъчнозадължено лице или незадължено данъчно юридическо лице, преди да е приключило извършването на услугите.

Държавите-членки могат да наложат на данъчнозадължените лице задължението да издават фактура за стоки или услуги освен посочените в предходните абзаци, които данъчнозадължените лица са доставили или извършили на тяхна територия. В такъв случай държавите-членки могат да наложат по-малко задължения за такива фактури в сравнение с фактурите по б. „б“, „в“, и „г“.

Държавите-членки могат да освободят данъчнозадължените лица от задължението да издават фактура за стоките и услугите, които са доставили или извършили на тяхна територия и които са освободени с възстановяване или без възстановяване на данъка, платен на предходния етап в съответствие с разпоредбите на чл. 13, чл. 28, ал. 2, б. „а“ и чл. 28, ал. 3, „б“.

Всеки документ или съобщение, което изменя или посочва конкретно и недвусмислено първоначалната фактура, се третира като фактура. Държавите-членки, на чиято територия се доставят или извършват стоки или услуги, може да допусне такива документи или съобщения да не съдържат някои от задължителните реквизити.

Държавите-членки могат да наложат на данъчнозадължените лица, доставящи стоки и услуги на тяхна територия, срокове за издаване на фактурите.

При условията, предвидени от държавите-членки, на чиято територия се доставят или извършват стоки или услуги, за няколко отделни доставки на стоки или услуги може да бъде съставяна обобщена фактура.

Фактурата може да бъде съставена от клиента на данъчнозадълженото лице за доставените му от същото данъчнозадължено лице стоки или услуги, при условие че между двете страни има първоначално споразумение за това и при условие че е налице процедура за акцептиране на всяка фактура от данъчнозадълженото лице, доставящо стоките или услугите. Държавите-членки, на чиято територия се доставят или извършват стоките или услугите, определят условията на това споразумение и тази процедура.

Държавите-членки могат да наложат допълнителни условия за издаването на фактури от клиентите на данъчнозадължените лица, доставящи стоки или услуги на тяхна територия. Например държавите-членки могат да предвидят изискването тези фактури да бъдат издавани на и от името на данъчнозадълженото лице. Тези условия трябва винаги да бъдат еднакви независимо от мястото на установяване на клиента.

Държавите-членки могат също да предвидят специфични условия за данъчнозадължените лица, доставящи стоки или услуги на тяхна територия, за случаите, в които третото лице – или клиентът, – който издава фактурата се установил в страна, с която не е сключен правен акт за взаимопомощ, подобна по обхват на предвидената в Директива на Съвета 76/308/ЕИО от 15 март 197 г. за взаимопомощта при възстановяване на финансовите претенции във връзка с някои налози, мита, данъци и други мерки (*), Директива на Съвета 77/799/ЕИО от 19 декември 1977 г. за взаимопомощта между компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото и на косвеното данъчно облагане (**), и Регламент на Съвета (ЕИО) № 218/92 от 27 януари 1992 г. за административното сътрудничество в областта на косвеното данъчно облагане (ДДС) (***)).

(б) Освен в специфичните случаи съгласно директивата, задължителни във фактурите по ДДС, издадени по първия, втория и третия абзаци на б. „а“ са само следните реквизити:

- дата на издаване;
- пореден номер в една или повече серии, който уникално идентифицира фактурата;
- регистрационният номер по ДДС, посочен в ал. 1, б. „в“, под който данъчнозадълженото лице е доставило стоките или услугите;
- когато клиентът е отговорен платец за данъка върху доставените стоки или извършените услуги или са му били доставени стоки по чл. 28в, ал. „А“ — регистрационният номер по ал. 1, б. „в“, под който са му били доставени стоките или извършени услугите;
- пълното име и адрес на данъчнозадълженото лице и на неговия клиент;
- количеството и характерът на стоките или услугите;
- датата, на която е извършена доставката на стоките или е приключило изпълнението на услугите, или датата, на която е извършено плащането по сметка по втория абзац на б. „а“, доколкото тази дата може да бъде определена и се различава от датата на издаване на фактурата;
- облагаемата сума по съответната ставка или освободената от облагане сума, единичната цена без данъка и евентуалните отстъпки или отбивки, ако не са включени в единичната цена;
- приложената ставка на ДДС;
- платимата сума на ДДС, освен когато се прилага специфичен режим, при който този реквизит е изключен съгласно директивата;
- в случай на освобождаване от данъка или когато клиентът е отговорен платец по данъчното задължение — посочване на съответната разпоредба на директивата, на съответната на нея разпоредба от националното законодателство или на друго указание, че доставката е освободена или че подлежи на облагане за сметка на клиента [обратно начисляване];
- при вътреобщностна доставка на нови транспортни средства — реквизитите по чл. 28а, ал. 2;
- когато се прилага схема за облагане на печалбата — посочване на чл. 26 или 26а, на съответните на тези членове разпоредби от националното законодателство или на друго указание, че е приложена такава схема;

— когато отговорният платец по данъчното задължение е данъчен представител по смисъла на чл. 21, ал. 2 — данъчният регистрационен номер по ДДС по ал. 1, б. „в“ на данъчния представител, както и неговото пълно име и адрес.

Държавите-членки могат да изискват данъчнозадължените лица, установили се на тяхна територия и доставящи стоки или услуги на тяхна територия, да посочват регистрационния номер по ДДС, посочен в ал. 1, б., в“, на своя клиент в други случаи освен посочените в четвъртото тире на първия абзац.

Държавите-членки не могат да изискват фактурите да бъдат подписани.

Сумите по фактурата могат да бъдат изразени в която и да било валута, при условие че думата на данъчното задължение се изразява в националната валута на държавата-членка, на чиято територия се извършва доставката на стоки или услуги, като се прилага механизмът за конвертиране, описан в чл. 11, ал. „В“, т. 2.

Когато е необходимо за целите на контрола, държавите-членки могат да изискват фактурите за доставени стоки или извършени услуги на тяхна територия, както и фактурите, получавани от данъчнозадължени лица на тяхна територия, да бъдат преведени на националния език на държавата-членка.

(в) Издадените съгласно разпоредбите на б. „а“ фактури могат да бъдат изпращани на хартия или — при условие че са акцептирани от клиента — по електронен път.

Фактурите, изпращани по електронен път, се приемат от държавите-членки, при условие че са гарантирани автентичността на произхода и ненарушеността на съдържанието:

— посредством усъвършенстван електронен подпис по смисъла на чл. 2, ал. 2 от Директива 1999/93/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 1999 г. за общностната рамка на електронните подписи (****); държавите-членки могат обаче да поискат усъвършенстваният електронен подпис да се основава на квалифициран сертификат и да е генериран посредством устройство за охраняемо генериране на подписи по смисъла на чл. 2, ал. 6 и 10 от горепосочената директива;

— посредством електронен обмен на данни (EDI) по смисъла на чл. 2 от Препоръка на Комисията 1994/820/ЕО от 19 октомври 1994 г. относно правните аспекти на електронния обмен на данни (*****), когато споразумението за обмена предвижда прилагането на процедури, гарантиращи автентичността на произхода и ненарушеността на данните; държавите-членки могат обаче при съответно предвидените от тях условия да изискват съставянето на допълнителен обобщен документ на хартиен носител.

Фактурите могат обаче да бъдат изпращани по друг електронен начин, приемлив за заинтересованите държави-членки. Не по-късно от 31 декември 2008 г. Комисията ще представи доклад и ако е необходимо — предложение за изменение и допълнение на условията за фактурирането по електронен път, за да бъде отчетено възможното бъдещо развитие на технологиите в тази област.

Държавите-членки не могат да налагат на данъчнозадължените лица, доставящи стоки или услуги на тяхна територия, каквито и да било други задължения или формалности, свързани с предаването на фактури по електронен път. До 31 декември 2005 г. обаче те могат да предвидят задължение за предварително уведомление за използването на такава система.

Държавите-членки могат да предвидят специфични условия за фактурите, издадени по електронен път за стоки или услуги, доставени на тяхна територия от страна, с която не е сключен правен акт за взаимопомощ, подобна по обхват на предвидената в Директиви 76/308/ЕИО и 77/799/ЕИО и в Регламент (ЕИО) № 218/92.

Когато партиди от по няколко фактури се изпращат на един и същ получател по електронен път, реквизитите, които са общи за всички фактури в партидата, могат да бъдат упоменати само веднъж, ако пълната информация е достъпна за всяка фактура.

(г) Всяко данъчнозадължено лице осигурява съхраняването на копия от фактурите, издадени от него, от негов клиент или от трето лице от и на негово име, както и на всички получени от него фактури.

За целите на директивата данъчнозадълженото лице може само да определи мястото на съхранение, при условие че без прекомерна забава предоставя така съхраняваните фактури и информация на компетентните органи винаги, когато те поискат това. Държавите-членки могат обаче да изискват от установилите се на тяхна територия данъчнозадължени лица да уведомяват за местонахождението на

хранилището, когато то се намира извън територията на страната. Освен това държавите-членки могат да изискват установилите се на тяхна територия данъчнозадължени лица да съхраняват в страната фактурите, издадени от тях или от техни клиенти, или от трети лица от и на тяхно име, както и всички получени от тях фактури, когато съхраняването не е на електронен носител, гарантиращ пълен диалогов достъп до търсените данни.

Автентичността на произхода и ненарушеността на съдържанието на фактурите, както и тяхната четливост трябва да бъдат гарантирани по време на целия срок на съхранение. Що се отнася до фактурите по третия абзац на б. „в“, съдържащата се в тях информация не може да бъде променяна и трябва да бъде годна за прочит по време на целия срок на съхранение.

Държавите-членки определят срока, за който данъчнозадължените лица са длъжни да съхраняват фактурите за стоките или услугите, доставени на тяхна територия, както и фактурите, получени от установилите се на тяхна територия данъчнозадължени лица.

За да бъде осигурено спазването на условията по третия абзац, посочените в четвъртия абзац държави-членки могат да изискват фактурите да бъдат съхранявани в оригиналната форма, в която са били изпратени, съответно — на хартиен или на електронен носител. Държавите-членки могат да изискват също, когато фактурите са съхранявани на електронен носител да бъдат съхранявани и данните, гарантиращи автентичността на произхода и ненарушеността на съдържанието.

Посочените в четвъртия абзац държави-членки могат да наложат специфични условия, забраняващи или ограничаващи съхраняването на фактури в страна, с която не е сключен правен акт за взаимопомощ, подобна по обхват на предвидената в Директиви 76/308/ЕИО, 77/799/ЕИО и в Регламент (ЕИО) № 218/92, както и за правото на достъп по електронен път, изтеглянето и ползването по чл. 22а.

Държавите-членки могат при предвидените от тях условия да изискват незадължените данъчно лица да съхраняват получените от тях фактури.

(д) За целите на предвиденото в б. „в“ и „г“ предаването и съхраняването на фактури „по електронен път“ и „на електронен носител“ означава предаване или предоставяне на получателя и съхраняване с посредством електронно апаратура за обработка (в т.ч. компресия) и съхраняване на данни, както и посредством кабели, радиопредаване, оптически технологии или други електромагнитни средства.

За целите на директивата държавите-членки приемат за фактури документите или съобщенията на хартиен или на електронен носител, ако същите отговарят на условията, предвидени в настоящата алинея.

(*) OJ L 73, 19.3.1976, стр. 18. Директива с последни изменения и допълнения съгласно Директива 2001/44/ЕО (OJ L 175, 28.6.2001, стр. 17)

(**) OJ L 336, 27.12.1977, стр. 15. Директива с последни изменения и допълнения съгласно Присъединителния акт от 1994 г.

(***) OJ L 24, 1.2.1992, стр. 1.

(****) OJ L 13, 19.1.2000, стр. 12

(*****) OJ L 338, 28.12.1994, стр. 98

4. (а) Всяко данъчнозадължено лице подава декларация в срок, определен от държавите-членки. Крайният срок за подаване на декларациите не може да бъде по-дълъг от два месеца след края на всеки данъчен период. Данъчният период се определя от всяка държава-членка на един месец, два месеца или тримесечие. Държавите-членки могат обаче да определят и други периоди, при условие че не превишават една година. Държавите-членки допускат при определени от тях условия данъчнозадължените лица да подават декларациите по електронен път, а могат също да предвидят задължително изискване за подаването им по електронен път.

(б) Данъчната декларация съдържа цялата информация, необходима за изчисляване на данъка, който подлежи на начисляване, както и на сумите за приспадане, в т.ч. по целесъобразност и доколкото се смята за необходимо за установяване на данъчната основа — общата стойност на сделките спрямо данъка и приспадатите суми, и стойността на освободените сделки.

(в) В декларацията се посочва също:

— от една страна — общата стойност без данъка върху добавената стойност на доставките на стоки по чл. 28в, ал. „А“, върху които данъкът е станал начисляем през периода.

Посочва се също: общата стойност без данъка върху добавената стойност на доставките на стоки по второто изречение на чл. 8, ал. 1, б. „а“ и по чл. 28б, ал. „Б“, т. 1, извършени на територията на друга държава-членка, данъкът върху които е станал начисляем през периода по декларацията, когато мястото на отпътуване на експедицията или транспорта на стоките се намира на територията на страната;

— от друга страна, общата сума без данъка върху добавената стойност на сделките по вътреобщностно придобиване на стоки по чл. 28а, ал. 1 и ал. 6, извършени на територията на страната, за които данъкът е станал начисляем.

Посочва се също: общата стойност без данъка върху добавената стойност на доставките на стоки по второто изречение на чл. 8, ал. 1, б. „а“ и по чл. 28, ал. „б“, б. „Б“, т. 1, извършени на територията на страната, върху които данъкът е станал начисляем през срока по декларацията, когато мястото на отпътуване на експедицията или транспорта на стоките се намират на територията на друга държава-членка, както и стойността без данъка върху добавената стойност на доставките на стоки, извършени на територията на страната, за които данъчнозадълженото лице е посочено за отговорен платец на данъка в съответствие с чл. 28в, ал. „Д“, т. 3 и съгласно която данъкът е станал платим през периода по декларацията,

5. Всяко данъчнозадължено лице внася чистия размер на данъка върху добавената стойност при подаване на редовната декларация. Държавите-членки могат обаче да определят друга дата за внасяне на сумата или да изискват междинно плащане.

6. (а) Държавите-членки могат да изискват данъчнозадълженото лице да подава отчет, съдържащ всички реквизити, посочени в ал. 4, за всички сделки, извършени през предходната година. Отчетът съдържа цялата необходима информация за извършване на корекции. Държавите-членки допускат при определени от тях условия данъчнозадължените лица да подават отчетите по електронен път, а могат също да предвидят задължително изискване за подаването им по електронен път.

(б) Всяко данъчнозадължено лице, регистрирано за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, подава също обобщен отчет за приобретателите, регистрирани за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, на които е доставяло стоки при условията по чл. 28в, ал. „А“, б. „а“ и „г“, както и за получателите, регистрирани за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност, в сделките по петия абзац.

Обобщаващият отчет се съставя за всяко календарно тримесечие в срок и по ред, определени от държавите-членки, които вземат необходимите мерки, щото разпоредбите за административното сътрудничество в областта на косвеното данъчно облагане да бъдат спазени във всеки случай. Държавите-членки допускат при определени от тях условия данъчнозадължените лица да подават отчетите по електронен път, а могат също да предвидят задължително изискване за подаването им по електронен път.

В обобщения отчет се посочва:

— регистрационният номер на данъчното лице за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на страната, под който лицето е извършило доставката на стоки при условията по чл. 28в, ал. „А“ (а),

— регистрационният номер за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в друга държава-членка на всяко лице, придобиващо стоки, под който номер са му били доставени стоките,

— за всяко придобиващо стоки лице — общата стойност на доставките на стоки, извършени от данъчнозадълженото лице. сумите се декларират за календарното тримесечие, през което е станал начисляем данъкът.

В обобщения отчет се посочва също:

— за доставките на стоки в обхвата на разпоредбата на чл. 28в, ал. „А“, б. „в“ — регистрационният номер на данъчнозадълженото лице за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на страната, регистрационният му номер в държавата-членка на пристигане на експедицията или транспорта и стойността на доставените стоки, определена в съответствие с чл. 28д, ал. 2;

— размерите на направените корекции съгласно чл. 11, ал. „В“, т. 1. Сумите се декларират за календарното тримесечие, през което придобиващото стоки лице е уведомено за корекцията

В случаите по третия абзац на чл. 28б, ал. „А“, т. 2 данъчнозадълженото лице, регистрирано за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на страната, ясно посочва в обобщения отчет:

— номера, под който е регистрирано за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност на територията на страната и под който е извършило вътреобщностното придобиване и последващата доставка на стоки;

— номера, под който на територията на държавата-членка на пристигане на експедицията или транспорта на стоките е регистриран получателят на последващата доставка от страна на данъчнозадълженото лице;

— и за всеки получател — общата сума без данъка върху добавената стойност на доставките, извършени от данъчнозадълженото лице на територията на държавата-членка на пристигане на експедицията или транспорта на стоките. Тези суми се декларират за календарното тримесечие, през което е станал начисляем данъкът.

(в) По дерогация на б. „б“ държавите-членки могат:

— да изискват обобщените отчети да бъдат подавани ежемесечно;

— да изискват обобщените отчети да съдържат допълнителни сведения.

(г) За доставките на нови транспортни средства, извършени при условията по чл. 28в, ал. „А“, б. „б“ от данъчнозадължено лице, регистрирано по ДДС, за купувач, нерегистриран по ДДС, или от данъчнозадължено лице по определението съгласно чл. 28а1 ал. 4, държавите-членки вземат необходимите мерки, щото продавачът да съобщава цялата необходима информация за прилагането и проверката на данъка върху добавената стойност от данъчните власти.

(д) Държавите-членки могат да изискват данъчнозадължените лица, които извършват на територията на страната вътреобщностно придобиване на стоки по определението съгласно чл. 28а, ал. 1, б. „а“, и ал. 6, да подават отчети с подробно описание на тези сделки, при условие обаче че такива отчети не могат да бъдат изисквани за периоди, по-къси от един месец.

Държавите-членки могат също да изискват лицата, които извършват вътреобщностно придобиване на нови транспортни средства по определението съгласно чл. 28а, ал. 1, л. „б“, да предоставят при подаването на декларацията по ал. 4 цялата необходима информация за прилагането и проверката на данъка върху добавената стойност от данъчните власти.

7. Държавите-членки вземат необходимите мерки, щото лицата, които съгласно чл. 21, ал. 1 и 2 се смятат за отговорни платци вместо неустановило се на територията на страната данъчнозадължено лице, да спазват задълженията за деклариране и внасяне, предвиден в настоящия член; държавите-членки вземат също необходимите мерки, щото лицата, които съгласно чл. 21, ал. 3 са отделно и солидарно отговорни за плащането на данъка, да спазват задълженията за внасяне, предвидени в настоящия член.

8. Държавите-членки могат да налагат други задължения, които сметнат за необходими за правилното събиране на данъка и за предотвратяване на незаконното му избягване, при спазване на изискването за еднакво третиране на вътрешните сделки и сделките между държави-членки, извършвани от данъчнозадължени лица, и при условие че тези задължения не пораждат в търговията между държави-членки формалности при преминаването на границите.

Предвидената в първия абзац възможност не може да бъде използвана за налагане на допълнителни задължения, свръх предвидените в ал. 3.

9. (а) Държавите-членки могат да освобождават от някои или от всички задължения:

— данъчнозадължените лица, извършващи единствено доставки на стоки или услуги, които са освободени от данък съгласно чл. 13 и 15;

— данъчнозадължените лица, отговарящи на условията за освобождаване от данък съгласно чл. 24, както и за дерогацията по чл. 28а, ал. 1, б. „а“, втори абзац;

— данъчнозадължените лица, които не извършват нито една от сделките по ал. 4, б. „в“.

Независимо от разпоредбите на б. „г“ държавите-членки не могат обаче да освобождават данъчнозадължените лица по третото тире от задълженията по чл. 22, ал. 3.

(б) Държавите-членки могат да освобождават данъчнозадължени лица с изключение на посочените в б. „а“ от някои от задълженията по ал. 2, б. „а“.

(в) Държавите-членки могат да освобождават данъчнозадължените лица от плащане на дължимия данък, когато размерът му е незначителен.

(г) След консултации с комитета по чл. 29 и при предвидените от тях условия държавите-членки могат да предвидят за фактурите за доставени стоки или извършени услуги на тяхна територия да не се прилагат някои от условията по ал. 3, б. „б“ в следните случаи:

— когато фактурираната сума е дребна или

— когато поради търговската или административната практика в съответния стопански отрасъл, или поради техническите условия, при които се издават фактурите спазването на всички условия по ал. 3, б. „б“ е затруднено.

Във всеки случай тези фактури трябва да съдържат следните реквизити:

— дата на издаване;

— посочване на данъчнозадълженото лице;

— посочване на вида стоки или услуги;

— дължимия данък или необходимата информация за неговото определяне.

Опростеният ред по настоящата разпоредба не може да се прилага за сделките по ал. 4, б. „в“.

(д) Когато държавите-членки се възползват от възможността, предвидена в третото тире на б. „а“, да не приписват номер по ал. 1, б. „в“ на данъчнозадължените лица, които не извършват никакви сделки по ал. 4, б. „в“ и когато доставчикът или клиентът няма приписан такъв регистрационен номер, във фактурата се посочва друг номер, наречен данъчен указателен номер по смисъла, определен от съответната държава-членка.

Когато на данъчнозадълженото лице е приписан регистрационен номер по ал. 1, б. „в“, държавите-членки, посочени в първия абзац, могат да изискват фактурата да съдържа също:

— за извършени услуги по чл. 28б, ал. „В“, „Г“, „Д“ и „Е“, както за доставени стоки по чл. 28в, ал. „А“ и „Е“, т. 3 — номера по ал. 1, б. „в“ и данъчния указателен номер на доставчика;

— за други доставки на стоки и услуги — само данъчния указателен номер на доставчика или само номера по ал. 1 б., „в“.

10. Държавите-членки вземат мерки, щото незадължените данъчно юридически лица, които са отговорни платци по данъка, платим за сделки по вътреобщностно придобиване на стоки, попадащи в обхвата на първия абзац на чл. 28а, ал. 1, б. „а“, да спазват горепосочените задължения за деклариране и плащане и да бъдат обозначени с индивидуален номер по определението съгласно ал. 1, б. „в“, „г“ и „д“.

11. В случай на вътрешно-общностни придобивки на продукти, продукти подлежащи на облагане с акциз в съответствие с 28а, ал. 1, б. „в“, както и за сделките по вътреобщностно придобиване на нови транспортни средства, попадащи в обхвата на чл. 28а, ал. 1, б. „б“, държавите-членки приемат ред за деклариране и последващо плащане.

12. С единодушно решение по предложение на Комисията Съветът може да разреши на държава-членка да въведе особени мерки за опростяване на задълженията за отчетност по ал. 6, б. „б“. Тези мерки, които не могат да бъдат такива, че да застрашават правилното наблюдение и контрол на вътреобщностните сделки, могат да се изразяват в следното:

(а) Държавите-членки могат да разрешават на данъчнозадължените лица, които отговарят на следващите три условия, да подават годишни обобщени отчети, посочвайки регистрационните номера за нуждите на облагането с данъка върху добавената стойност в други държави-членки на лицата, на които тези данъчнозадължени лица са доставяли стоки при условията по чл. 28в, ал. „А“:

— общата годишна стойност без данъка върху добавената стойност на доставените от тях стоки или услуги по определението съгласно чл. 5, 6 и 28а, ал. 5 не превишава с повече от 35 000 екю размера на годишния оборот, който се прилага като база за освобождаването от данъка по чл. 24;

— общата годишна стойност без данъка върху добавената стойност на доставените от тях стоки при условията по чл. 28в, ал. „А“ не превишава равностойността в национална валута на 15 000 екю;

— доставките на стоки, извършени от тях при условията по чл. 28в, ал. „А“, не са доставки на нови транспортни средства;

(б) Държавите-членки, които определят на по-дълъг от три месеца данъчния период, за който данъчнозадължените лица подават данъчните декларации по ал. 4, могат да разрешат на лицата да подават обобщени отчети за същия период, когато тези данъчнозадължени лица отговарят на следните условия:

— общата годишна стойност без данъка върху добавената стойност на доставените от тях стоки и услуги по определението съгласно чл. 5, 6 и 28а, ал. 5 не превишава равностойността в национална валута на 200 000 екю;

— общата годишна стойност без данъка върху добавената стойност на извършените от тях доставки на стоки при условията по чл. 28в, ал. „А“ не превишава равностойността в национална валута на 15 000 екю;

— доставките на стоки, извършени от тях при условията по чл. 28в, ал. „А“, не са доставки на нови транспортни средства.

Член 28и

Специална схема за малките предприятия

В чл. 24, ал. 3 се добавя следният абзац:

„Във всички случаи доставките на нови транспортни средства, извършени при условията по чл. 28в, ал. „А“, както и доставките на стоки и услуги, извършени от данъчнозадължено лице, което не се е установило на територията на страната, се изключват от обхвата на разпоредбата за освобождаване от данъка по ал. 2.“;

Член 28й

Обща схема с единна ставка за селските стопани

1. В чл. 25, ал. 4 се добавя следният нов абзац:

„Когато ползват тази възможност, държавите-членки вземат необходимите мерки, гарантиращи правилното прилагане на преходните режими на данъчно облагане на вътреобщностните сделки по Дял XVIa.“

2. В чл. 25 ал. 5 и 6 се заменят със следния текст:

„5. Единните процентни ставки по ал. 3 се прилагат към цените без данъка на:

(а) селскостопанските продукти, доставяни от селски стопани на единна ставка на данъчнозадължени лица с изключение на лицата, отговарящи на условията на територията на страната за ползване на схемата с единна ставка по настоящия член;

(б) селскостопанските продукти, доставяни от селски стопани на единна ставка при условията по чл. 28в, ал. „А“ на незадължени данъчно юридически лица, които не отговарят на условията на територията на държавата-членка на пристигане на експедицията или транспорта на селскостопанските продукти за ползване на дерогацията по чл. 28а, ал. 1, б. „а“, втори абзац;

(в) селскостопанските услуги, доставяни от селски стопани на единна ставка на данъчнозадължени лица с изключение на лицата, отговарящи на условията на територията на страната за ползване на схемата с единна ставка по настоящия член.

Тази компенсация изключва всякаква друга форма на приспадане.

6. За доставките на селскостопанските продукти и услуги по ал. 5 държавите-членки предвиждат компенсацията по единна ставка да бъде плащана или:

(а) от купувача или клиента. В този случай данъчнозадълженият купувач или клиент има право съгласно чл. 17 и по реда, предвиден от държавите-членки, да приспада от данъчното си задължение на територията на страната сумата на компенсацията по единна ставка, която е платил на селските стопани на единна ставка.

Държавите-членки възстановяват на купувача или клиента сумата на компенсацията, която той е платил на селските стопани по която и да било от следните сделки:

— доставки на селскостопански продукти, извършени при условията по чл. 28в, ал. „А“, на данъчнозадължени лица или на незадължени данъчно юридически лица, действащи в това качество в друга държава-членка, на чиято територия те не отговарят на условията за ползване на дерогацията по втория абзац на чл. 28а, ал. 1, б. „а“;

— доставки на селскостопански продукти, извършени при условията по чл. 15 и по чл. 16, ал. 1, б. „Б“, „Г“ и „Д“, на данъчнозадължени лица, установили се извън Общността, при условие че продуктите се използват от тези купувачи за сделките по чл. 17, ал. 3, б. „а“ и „б“ или за услуги, за които се смята, че се доставят на територията на страната, и върху които данък се плаща единствено от клиентите съгласно чл. 21, ал. 1, б. „б“;

— доставки на селскостопански услуги на данъчнозадължени клиенти, установили се в Общността, но в други държави-членки, или на данъчнозадължени клиенти, установили се извън Общността, при условие че услугите се ползват от тези клиенти за сделките по чл. 17, ал. 3, б. „а“ и „б“, както и за услуги, за които се смята, че се доставят на територията на страната, и върху които данък се плаща единствено от клиентите съгласно чл. 21, ал. 1, б. „б“;

Държавите-членки определят начина на възстановяване; в частност те могат да приложат разпоредбата на чл. 17, ал. 4; или

(б) от държавните органи.“

3. В чл. 29, ал. 9 се добавя следният нов абзац:

„Винаги когато ползват възможността по настоящия член, държавите-членки вземат всички необходими мерки, щото за доставките на селскостопански продукти при условията по чл. 28б, ал. „Б“, т. 1, независимо дали доставката се извършва от селски стопанин на единна ставка или от данъчнозадължено лице, което не е селски стопанин на единна ставка, да бъде прилаган един и същ метод на данъчно облагане.“

Член 28к

Разни

До 30 юни 1999 г. се прилагат следните разпоредби:

1. Държавите-членки могат да освобождават от данък извършваните от безмитни магазини доставки на стоки, пренасяни в личния багаж на пътници по вътреобщностни полети или плавания до други държави-членки. За целите на настоящия член:

(а) „безмитен магазин“ означава всяко заведение, намиращо се на аерогара или пристанище, което отговаря на условията, определени от компетентните държавни органи, и в частност съгласно ал. 5;

(б) „пътник до друга държава-членка“ означава всеки пътник, притежаващ транспортен документ за въздушно или морско пътуване, съгласно който непосредственото местоназначение е аерогара или пристанище на друга държава-членка;

(в) „вътреобщностен полет или плаване“ означава всеки транспорт по въздух или море, започващ на територията на страната по определението съгласно чл. 3, когато действителното място на пристигане е в друга държава-членка.

Доставките на стоки, извършвани от безмитни магазини, включват доставките на стоки, извършвани на борда на въздухоплавателно или плавателно средство по време на вътреобщностен транспорт на пътници.

Освобождаването от данък се прилага също за доставките на стоки, извършвани от безмитни магазини на който и да било от двата терминала на тунела под Ламанша за пътници, притежаващи валидни билети за пътуването между двата терминала.

2. Освобождаването от данък по ал. 1 се прилага само за доставки на стоки:

(а) чиято обща стойност на едно лице при едно пътуване не превишава 90 екю.

Като отклонение от чл. 28м, страните-членки ще определят равностойността в национална валута на горната сума в съответствие с чл. 7 (2) на Директива 69/169/ЕЕС.

Когато общата стойност на няколко артикула или на няколко стокови наличности на един човек за едно пътуване превишава тези лимити, освобождаване ще бъде разрешено до тези суми с презумпцията, че стойността на един артикул не може да бъде разделена на части;

(б) чието количество на едно лице при едно пътуване не превишава лимитите, определени с действащите разпоредби на Общността, за движението на пътници между трети страни и Общността. Стойността на доставките на стоки, извършени в рамките на количествените ограничения съгласно предходната подточка, не се вземат пред вид при прилагане на (а).

3. Страните-членки предоставят на всяко данъчно задължено лице право на приспадане или възстановяване на ДДС по чл. 17 (2), доколкото стоките и услугите се използват като негови стокови запаси, освободени от данък в съответствие с този член.

4. Страните-членки, използващи правото по чл. 16 (2), предоставят същото право въз основа на тази разпоредба по вноса, придобиването на стоки в рамките на Общността и доставките на стоки на данъчно задължено лице за целите на неговите стокови запаси, освободени от облагане по този член

5. Страните-членки ще вземат необходимите мерки за правилното и ясно прилагане на освобождаването от облагане, предвидено в този член, и за предотвратяване на избягване и отклоняване от облагане и злоупотреба.

Член 28л

Период на приложение

Предвидените в настоящия дял преходни режими влизат в сила на 1 януари 1993 г. Преди 31 декември 1994 г. Комисията докладва пред Съвета относно функционирането на преходните режими и внася предложения за окончателна система.

Преходните режими се заменят с окончателна система на данъчно облагане на търговията между държави-членки, основаваща се по принцип на облагането в държавата-членка на произход на доставяните стоки и услуги. За тази цел, след подробен преглед на доклада и приемайки, че условията за преход към окончателна система са удовлетворителни, Съветът с единодушно решение по предложение на Комисията и след консултации с Европейския парламент приема преди 31 декември 1995 г. необходимите мерки за влизането в сила и за функционирането на окончателната система.

Преходният режим влиза в сила за период от четири години и се прилага съответно до 31 декември 1996 г. Периодът на приложение на преходните режими се продължава автоматично до датата на влизане в сила на окончателната система и във всеки случай — до вземането на решение от Съвета относно окончателната система.

Член 28м

Обменен курс

За определяне на равностойностите в техните национални валути на сумите съгласно настоящия дял, изразени в екю, държавите-членки прилагат обменния курс, приложим на 16 декември 1991 г.*

Член 28н

Преходни мерки

1. Когато стоките:

— когато стоките са влезли на територията на страната по смисъла на чл. 3 преди 1 януари 1993 г.;

и

— са поставени при влизането си на територията на тази страна под един от режимите по чл. 14, ал. 1, б. „б“ или „в“, или по чл. 16, ал. 1, б. „А“;

и

— не са излезли от обхвата на този режим преди 1 януари 1993 г., действащите разпоредби към момента, когато стоките са били поставени под този режим, продължават да се прилагат за периода, определен съгласно тези разпоредби, през който стоките остават в обхвата на режима.

2. Следните действия се смятат за внос на стоки по смисъла на чл. 7, ал. 1:

* OJ No C 328, 17.12.1991, стр. 4

- (а) извеждането, в т.ч. неправомерното извеждане на стоки от режима по чл. 14, ал. 1, б. „в“, под който са поставени стоките преди 1 януари 1993 г. при условията по ал. 1;
- (б) извеждането, в т.ч. неправомерното извеждане на стоки от режима по чл. 16, ал. 1, б. „А“, под който са поставени стоките преди 1 януари 1993 г. при условията по ал. 1;
- (в) прекратяването на дейност по вътрешен транзит в Общността, започнала в Общността преди 1 януари 1993 г. за доставка на стоки по възмезден начин, извършена преди 1 януари 1993 г. в Общността от данъчнозадължено лице, действащо в това качество;
- (г) прекратяването на дейност по външен транзит, започнала преди 1 януари 1993 г.;
- (д) неправомерното действие или правонарушение, извършено по време на външен транзит, започнат при условията по б. „в“, или по време на външен транзит по б. „г“;
- (е) ползването в страната от задължено или незадължено данъчно лице на стоки, доставени му преди 1 януари 1993 г. в друга държава-членка, когато са изпълнени следните условия:
 - доставката на тези стоки е била освободена от данък или е била налице възможност за освобождаване от данък съгласно чл. 15, ал. 1 и 2;
 - стоките не са били внесени в страната преди 1 януари 1993 г.

За прилагането на б. „в“ изразът „дейност по вътрешен транзит в Общността“ означава експедицията или транспорта на стоки в обхвата на режима та вътрешен транзит в Общността или в обхвата на документ по образец T2 L или карнетката за вътреобщностно движение, или изпращането на стоки по пощата.

3. В случаите по ал. 2, б. „а“ до „д“ мястото на внос по смисъла на чл. 7, ал. 2 е държавата-членка, на чиято територия излизат от обхвата на режима, под който са поставени преди 1 януари 1993 г.

4. По дерогация на чл. 10, ал. 3 вносет на стоки по смисъла на ал. 2 на настоящия член приключва без настъпване на облагаемо събитие, когато:

- (а) внесените стоки са експедирани или транспортирани извън Общността по смисъла на чл. 3; или
- (б) внесените стоки по смисъла на ал. 2, б. „а“ не са транспортни средства и са експедирани или транспортирани до държавата-членка, от която са били изнесени, и до лицето, което ги е изнесло; или
- (в) внесените стоки по смисъла на ал. 2, б. „а“ са транспортни средства, придобити или внесени преди 1 януари 1993 г. в съответствие с общите условия на данъчно облагане, действащи на националния пазар на държава-членка по смисъла на чл. 3, и/или не са се ползвали на основание, че са изнасяни, с освобождаване от данъка върху добавената стойност или с неговото възстановяване.

Това условие се смята за изпълнено, когато датата на първото ползване на транспортното средство е била преди 1 януари 1985 г. или когато размерът на дължимия при вноса данък е незначителен.

Дял XVIб

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ ЗА СТОКИ ВТОРА УПОТРЕБА, ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА ИЗКУСТВОТО, ПРЕДМЕТИ ЗА КОЛЕКЦИИ И АНТИКВАРНИ ПРЕДМЕТИ

Член 28о

1. Страните-членки, които към 31 декември 1992 г. са прилагали специфични данъчни разпоредби, различни от тези, предвидени в чл. 26а (Б), за доставки на употребявани транспортни средства, извършвани от облагаеми дилъри, могат да продължат да прилагат тези разпоредби през периода, указан в чл. 28л, доколкото те са съобразени, или са пригодни за съобразяване със следните условия:

- (а) специфичните разпоредби се прилагат само за доставки на транспортните средства, посочени в чл. 28а (2) (а), и на стоки, разглеждани като употребявани по смисъла на чл. 26а (А) (г), извършени от облагаеми дилъри по смисъла на чл. 26а (А) (д), и попадащи под действието на специфичните данъчни разпоредби за облагане на марж а в съответствие с чл. 26а (Б) (1) и (2). Доставките на нови транспортни средства по смисъла на чл. 28а (2) (б), които са извършени по условията на чл. 28в (А), се изключват от тези специфични разпоредби;

(б) дължимият данък по отношение на всяка доставка, посочена в (а), е равен на размера на данъка, който би бил дължим, ако тази доставка попадеше под обикновените разпоредби за ДДС, намален със сумата на ДДС, който се счита за включен в покупната цена на транспортното средство от облагаемия дилър;

(в) данъкът, който се счита за включен в покупната цена на транспортното средство от облагаемия дилър, се изчислява по следния метод:

- покупната цена, която се взема пред вид, е покупната цена по смисъла на чл. 26а (Б) (3),
- тази покупна цена, платена от облагаемия дилър, се счита за включваща данъка, който би бил дължим, ако доставчикът на облагаемия дилър беше подвел доставката под обикновените разпоредби за ДДС,
- ставката, която следва да се вземе пред вид, е приложимата по смисъла на чл. 12 (1) ставка в страната-членка, в която мястото на доставката за облагаемия дилър, определено в съответствие с чл. 8, се счита за разположено;

(г) дължимият данък по отношение на всяка доставка съгласно (а), определен в съответствие с разпоредбите на

(б), не може да бъде по-нисък от размера на данъка, който би бил дължим, ако тази доставка попадеше под действието на специфичните разпоредби за облагане на маржа в съответствие с чл. 26а (Б) (3).

За прилагане на горните разпоредби страните-членки имат право да приемат, че ако по отношение на доставката бяха действали специфичните разпоредби за облагане на маржа, този марж не би бил по-малък от 10% от продажната цена по смисъла на Б (3);

(д) облагаемият дилър няма право да посочва отделно върху издаваните от него фактури данъка, свързан с доставките, които той подчинява на действието на специфичните разпоредби;

(е) данъчно задължени лица нямат право на приспадане от данъка, на който подлежат, на дължимия или платен данък върху употребявани транспортни средства, доставени им от облагаем дилър, доколкото доставката на тези стоки от облагаем дилър е подчинена на данъчните разпоредби в съответствие с (а);

(ж) като отклонение от чл. 28а (1) (а), придобиването в рамките на Общността на транспортни средства не подлежи на облагане с ДДС, когато купувачът е облагаем дилър, действащ в това си качество, и придобитото употребявано транспортно средство е подлежало на данъчно облагане в страната-членка, от която е тръгнала пратката или транспортът в съответствие с (а);

(з) чл. чл. 28б (Б) и 28в (А) (а) и (г) не се прилагат за доставки на употребявани транспортни средства, подлежащи на облагане в съответствие с (а).

2. Чрез дерогация от първото изречение на ал.1, Кралство Дания има право да прилага специалните данъчни разпоредби посочени в ал.1 (а) до (з) по време на периода посочен в член 28л.

3. Когато прилагат специфичните разпоредби за продажби на публичен търг по чл. 26а (В), страните-членки ще прилагат тези специфични разпоредби също по отношение на доставки на употребявани транспортни средства, извършвани от организатор на продажбите чрез публичен търг, действащ от свое име, въз основа на договор, предвиждащ заплащане на комисионна върху продажбата на тези стоки на публичен търг от името на облагаем дилър, доколкото доставката на употребяваните транспортни средства по смисъла на чл. 5 (4) (в) от този друг облагаем дилър подлежи на облагане в съответствие с ал.и 1 и 2.

4. За доставките от данъчнозадължен дилър на произведения на изкуството, предмети на колекционерството или антикварни предмети, които са му били доставени при условията по чл. 26а, ал. „Б“, т. 2, Федералната република Германия има право до 30 юни 1999 г. да предвиди възможността

данъчнозадължените дилъри да прилагат специалния режим на данъчнозадължените дилъри или нормалния режим на ДДС при спазване на следните правила:

(а) при прилагането на специалния режим на данъчнозадължените дилъри за такива доставки но стоки облагаемата сума се определя в съответствие с чл. 11, ал. „А“, т. 1, 2 и 3;

(б) доколкото стоките се използват за нуждите на неговата дейност, облагаема в съответствие с б. „а“, данъчнозадълженият дилър има право да присада от данъчното си задължение:

— дължимия или платен данък върху добавената стойност за произведенията на изкуството, предметите на колекционерството или антикварните предмети, които са или предстои да му бъдат доставени от друг данъчнозадължен дилър, когато доставката от страна на този друг данъчнозадължен дилър е била обложена в съответствие с б. „а“;

— данъка върху добавената стойност, за който се смята, че е включен в покупната цена на произведенията на изкуството, предметите на колекционерството или антикварните предмети, които са или предстои да му бъдат доставени от друг данъчнозадължен дилър, когато доставката от страна на този друг данъчнозадължен дилър е била обложена с данъка върху добавената стойност в съответствие със специалния режим на облагане на печалбата по чл. 26а, ал. „Б“ в държавата-членка, на чиято територия се смята, че се намира мястото на доставката, определено в съответствие с чл. 8.

Това право на приспадане възниква в момента, в който стане начисляем данъкът, дължим за доставката, обложена в съответствие с б. „а“;

(в) за прилагането на разпоредбите по второто тире на б. „б“ покупната цена на произведенията на изкуството, предметите на колекционерството или антикварните предмети, чиято доставка от данъчнозадължен дилър е облагаема в съответствие с б. „а“, се определя в съответствие с чл. 26а, ал. „Б“, т. 3, а данъкът, за който се смята, че е включен в тази покупна цена, се изчислява по следния начин:

— за покупната цена се смята, че включва данъка върху добавената стойност, който би бил дължим, ако облагаемата печалба, реализирана от доставчика, би била равна на 20% от покупната цена;

— взема се приложимата ставка по смисъла на чл. 12, ал. 1 в държавата-членка, на чиято територия се смята, че се намира мястото на доставката, подлежаща на специалния режим на облагане на печалбата, определено в съответствие с чл. 8;

(г) когато прилага нормалния режим на данъка върху добавената стойност за доставката на произведение на изкуството, предмет на колекционерството или антикварен предмет, доставен му от друг данъчнозадължен дилър, и когато стоките са били обложени в съответствие с б. „а“, данъчнозадълженият дилър има право да приспадне от данъчното си задължение данъка върху добавената стойност по б. „б“;

(д) категорията ставки, приложими за тези доставки на стоки, е приложимата към 1 януари 1993 г.;

(е) за прилагането на четвъртото тире на чл. 26а, ал. „Б“, т. 2, четвъртото тире на чл. 26а, ал. „В“, т. 1 и на чл. 26а, ал. „Г“, б. „б“ и „в“, държавите-членки смятат доставките на произведения на изкуството, предмети на колекционерството или антикварни предмети, облагани в съответствие с б. „а“, за доставки, подлежащи на облагане с данъка върху добавената стойност в съответствие със специалния режим на облагане на печалбата по чл. 26а, ал. „Б“;

(ж) когато доставките на произведения на изкуството, предмети на колекционерството или антикварни предмети, облагани в съответствие с б. „а“, се извършват при условията на чл. 28в, ал. „А“, фактурата, издадена в съответствие с чл. 22, ал. 3, съдържа джиро, удостоверяващо, че е приложен специалният режим на облагане на печалбата по чл. 28о, ал. 4.“;

Дял XVI в

Преходни мерки приложими в контекста на присъединяването към ЕС на Австрия, Финландия и Швеция на 1 Януари 1995 и на Република Чехия, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия на 1 Май 2004

Член 28п

(1) За целите на прилагане на тази Директива:

- “Общността” означава територията на Общността, така както е определена в чл.3 преди присъединяването;
- “новите държави-членки” означава територията на държавите-членки, присъединяващи се към Европейския съюз на 1 Януари 1995 и 1 Май 2004., както е определено за всяка от държавите-членки в чл.3 на тази Директива;
- “разширената Общност” означава територията на Общността, така както е определена в чл.3, след присъединяването.

(2) Когато стоки:

- са внесени на територията на Общността или на една от новите държави-членки преди датата на присъединяването и са поставени, при вноса им на територията на Общността или на една от новите държави-членки, под режим на временен внос с пълно освобождаване от вносни мита, под един от режимите, предвидени в чл.16, ал.1 (Б), тт. (а) - (г), или под подобен режим в новите държави-членки и не са освободени от този режим преди датата на присъединяване, нормативната уредба, действаща към момента, в който стоките са били поставени под този режим, продължава да се прилага след датата на присъединяване, докато стоките бъдат освободени от този режим.

(3) Когато стоки:

- са поставени, преди датата на присъединяването, под общия режим на транзит или под друг митнически режим на транзит и - не са освободени от този режим преди датата на присъединяването, нормативната уредба, действаща към момента, в който стоките са били поставени под този режим, продължава да се прилага след датата на присъединяване, докато стоките бъдат освободени от този режим.

По смисъла на първото изречение, “общ режим на транзит” означава мерките относно превоз на стоки в транзит между Общността и страните от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ) и между отделните страни от ЕАСТ, съгласно разпоредбите на Конвенцията от 20 май 1987г. относно общия режим на транзит¹.

(4) За внос на стоки по смисъла на чл.7, ал.1, при условие, че е показано, че стоките са се намирали в свободен оборот в една от новите държави-членки или в Общността, се счита:

- а) закриването, включително и неправомерно, на режим на временен внос, под който стоките са били поставени преди датата на присъединяване, съгласно разпоредбите на ал.2;
- б) закриването, включително и неправомерно, на един от режимите, предвидени в чл.16, ал.1 (Б), тт. (а) - (г), или на подобен режим, под който стоките са били поставени преди датата на присъединяване, съгласно разпоредбите на ал.2;
- в) закриването на един от режимите, указани в ал.3, който е бил открит преди датата на присъединяване в някоя от новите държави-членки с цел възмездна доставка на стоки, осъществена преди тази дата в дадената държава-членка от данъчно задължено лице, действащо като такова;
- г) всяко неправомерно действие или престъпление, извършени в рамките на някой от указаните в ал.3 режими, при условията на т.(в).

(5) Използването след датата на присъединяването в една от държавите-членки от данъчно регистрирано или нерегистрирано лице на стоки, които са му били доставени на територията на Общността или една от новите държави-членки преди датата на присъединяване, също се счита за внос на стоки по смисъла на чл.7, ал.1, ако са спазени следните условия:

- доставката на стоките е била освободена сделка или се е очаквало да бъде освободена, съгласно чл.15, ал.1 и 2 или по силата на сходни разпоредби в новите държави-членки.;

¹ OJ N L 226, 13.08.1987г., с.2.

- стоките не са били внесени в една от новите държави-членки или в Общността преди датата на присъединяване.

(6) В указаните в ал.4 случаи, за място на вноса по смисъла на чл.7, ал.3 се счита държавата-членка, на чиято територия стоките са престанали да бъдат покрити от режима, под който са били поставени преди датата на присъединяване.

(7) Като изключение от разпоредбата на чл.10, ал.3, вносът на стоки по смисъла на ал.4 и 5 от този член се закрива, без да е налице основание за облагане, когато:

а) внесените стоки са отправени или превозени извън разширената Общност;

или

б) внесените стоки по смисъла на ал.4, т.а) не са превозни средства и отправени или превозени обратно в държавата-членка, от която са били изнесени, с получател - лицето, което ги е изнесло;

или

в) внесените стоки по смисъла на ал.4, т.а) са превозни средства, които са били придобити или внесени преди датата на присъединяване в съответствие с общите условия на данъчно облагане в сила за вътрешния пазар на една от новите държави-членки или на една от държавите-членки на Общността, и/или за които не е било предоставено освобождаване от задължение за плащане или възстановяване на платен данък върху добавената стойност по причина на техния износ.

Това условие се счита за изпълнено в следните случаи:

- когато, по отношение на Австрия, Финландия и Швеция, датата на първа употреба на превозното средство е преди 1 Януари 1987;

- когато, по отношение на Република Чехия, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия, датата на първа употреба на превозното средство е преди 1 Януари 1996;

- когато размерът на дължимия при вноса данък е незначителен.

Дял XVII

КОМИТЕТ ПО ДАНЪКА ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

Член 29

1. Създава се консултативен комитет по данъка върху добавената стойност, наричан по-долу "комитетът".

2. Комитетът се състои от представители на държавите-членки и на Комисията.

Председател на комитета е представител на Комисията.

Комисията осигурява секретариат на комитета.

3. Комитетът приема свой Правилник за работа.

4. Освен въпросите, подлежащи на консултация съгласно настоящата Директива, комитетът разглежда въпросите, повдигнати от неговия председател по негова инициатива или по искане на представител на държава-членка, които засягат прилагането общностните разпоредби за данъка върху добавената стойност.

Член 29 а

Мерки по прилагане

Съветът може с единодушно решение по предложение на Комисията да приеме мерките, необходими за прилагането на тази Директива.

Дял XVIII

Разни

Член 30

Международни споразумения

1. Съветът може с единодушно решение по предложение на Комисията да разреши на държава-членка да сключи със страна, нечленуваша в Общността, или с международна организация споразумение, което може да съдържа дерогации от настоящата Директива.

2. Държавата, желаеща да сключи такова споразумение, подава апликация до Комисията и ѝ представя цялата необходима информация. В случай, че Комисията прецени, че не разполага с цялата необходима информация, тя се свързва със съответната страна членка в рамките на два месеца от датата на получаване на апликацията и конкретизира каква допълнителна информация и е необходима. След като вече Комисията разполага с цялата необходима според нея информация за оценка на искането, същата в срок от 1 месец уведомява съответната страна членка и препраща искането ѝ на останалите страни членки.

3. В рамките на три месеца от нотификацията съгласно последното изречение на ал.2, Комисията представя на Съвета или подходящо предложение или, при положение че не приема исканата дерогация, информация с мотивите за отказа.

4. Във всички случаи, процедурата по ал.2 и 3 трябва да приключи в рамките на осем месеца от получаването на апликацията от страна на Комисията.

Член 31

Отчетна единица

1. Прилаганата в настоящата Директива отчетна единица е Европейската отчетна единица, дефинирана с Решение 75/250/ЕЕС (10).

2. При преобразуването на тази отчетна единица в национални валути държавите-членки могат по тяхно желание да закръгляват сумите, получени в резултат от преобразуването, нагоре или надолу с до 10%.

Член 33

1. Като се вземат предвид другите разпоредби на Общността, и в частност тези, залегнали в действащите разпоредби на Общността, свързани с общите положения по държане, движение и наблюдение на продуктите, подлежащи на облагане с акциз, тази Директива не лишава страните-членки от поддържане или въвеждане на данъци по договори за застраховка, данъци върху залагания и хазарт, акцизи, гербови налози и, по-общо, на всякакви данъци или такси, които не могат да бъдат определени като данък върху оборота, при условие обаче че такива данъци, такси и налози не увеличават формалностите, свързани с пресичането на границите, в търговията между страните-членки.

2. Посочените навсякъде в тази Директива продукти, подлежащи на облагане с акциз, са следните продукти, според дефиницията им в действащите разпоредби на Общността:

- минерални масла,
- алкохол и алкохолни напитки,
- преработен тютюн.

Член 33а

1. Стоките, посочени в чл. 7 (1) (б), влизащи в територията на Общността от територия, която е част от територията на Общността, но която за целите на тази Директива се счита за трета територия, са под действието на следните разпоредби:

(а) формалностите, свързани с влизането на такива стоки в Общността, са същите като тези, посочени в действащите митнически разпоредби на Общността за внос на стоки на митническата територия на Общността;

(б) когато мястото на пристигане на пратката или транспорта на тези стоки се намира извън страната-членка, на чиято територия те са влезли в Общността, те ще се движат в Общността по реда на Общността за вътрешен транзит, установен с действащите митнически разпоредби на Общността, доколкото са подлежали на деклариране, което ги поставя под този режим, когато стоките са влезли в Общността;

(в) когато в момента на влизането им в Общността стоките се намират в някое от положенията, което би им дало право, ако бяха внесени по смисъла на чл. 7 (1) (а), на третиране по една от разпоредбите, посочени в чл. 16 (1) (Б) (а), (б), (в) или (г), или по временни разпоредби с пълно освобождаване от вносни мита, страните-членки ще вземат мерки, даващи право на стоките да останат в Общността при условията, определени за прилагане на такива разпоредби.

2. Стоки, не обхванати от чл. 7 (1) (а), изпратени или транспортирани от страна-членка с предназначение за територия, която е част от митническата територия на Общността, но която се счита за трета територия по смисъла на тази Директива, подлежат на действието на следните разпоредби:

(а) формалностите, свързани с износа на тези стоки извън територията на Общността, ще бъдат същите, каквито са действащите митнически разпоредби на Общността по отношение на износа на стоки извън митническата територия на Общността;

(б) за стоки, които са изнесени временно извън Общността с цел реимпорт, страните-членки ще вземат необходимите мерки за получаване на право на тези стоки, при реимпорта им в Общността, те да се ползват от разпоредби, които биха били приложени спрямо тях, ако бяха изнесени временно извън митническата територия на Общността.

Дял XIX

Заключителни разпоредби

Член 34

За пръв път на 1-ви януари 1982 г., а оттогава нататък — на всеки две години, Комисията след консултации с държавите-членки внася в Съвета доклад относно прилагането на общата система на данъка върху добавената стойност в държавите-членки. Съветът предава доклада на Европейския парламент.

Член 35

По подходящо време Съветът единодушно по предложение на Комисията, след като получи становището на Европейския парламент и на Комитета по икономическите и социалните въпроси, и в съответствие с интересите на общия пазар, приема следващи Директиви за общата система на данъка върху добавената стойност и в частност — за постепенното ограничаване или за отменянето на

мерките, взети от държавите-членки като частичен отказ от спазване на системата, така че да бъде постигнат пълен паралелизъм на националните системи на данъка върху добавената стойност и по този начин да бъдат създадени възможности за постигането на целта, заявена в чл. 4 от първата Директива на Съвета от 11-и април 1967 г.

Член 36

Отменят се четвъртият абзац на чл. 2 и чл. 5 от първата Директива на Съвета от 11-и април 1967 г.

Член 37

Втората Директива на Съвета 67/228/ЕЕС от 11-и април 1967 г. за данъка върху добавената стойност престава да действа във всяка държава-членка от съответната дата, на която бъдат въведени в приложение разпоредбите на настоящата Директива.

Член 38

Изпълнението на настоящата Директива се възлага на държавите-членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ А

СПИСЪК НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ ДЕЙНОСТИ

I. Растениевъдство

1. Общо земеделие, в т.ч. лозарство
 2. Отглеждане на плодове (в т.ч. маслини) и зеленчуци, цветя и декоративни растения на открито и в оранжерии
 3. Производство на гъби, подправки, семена и посадъчни материали
- Развъдници

II. Животновъдство и култивация

1. Общо животновъдство
2. Птицевъдство
3. Зайцевъдство
4. Пчеларство
5. Бубарство
6. Развъждане на охлюви

III. Горско стопанство

IV. Рибно стопанство

1. Сладководен риболов
2. Рибовъдство
3. Развъждане на миди, стриди и др. черупчести и ракообразни
4. Жабарство

V. Когато селският стопанин преработва със средства, използвани обичайно в земеделски, горски или рибни предприятия, продукти, произхождащи по същество от неговото селскостопанско производство, преработката също се смята за селскостопанско производство

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

СПИСЪК НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ УСЛУГИ

Доставката на селскостопански услуги, които обикновено играят роля в селскостопанското производство, се смята за доставка на селскостопански услуги и включва в частност:

- полеви работи, жънене и косене, вършеене, балиране, събиране, бране, сеене и засаждане;
- опаковане и подготовка за пазара като напр. сушене, почистване, смилане, дезинфектиране и прибиране в силози на селскостопански произведения;
- съхраняване на селскостопански произведения;
- гледане, отглеждане и угояване на животни;
- наемане за селскостопански нужди на оборудване, обичайно използвано в земеделски, горски или рибни предприятия;
- техническа помощ;
- унищожаване на плевели и вредители, разпръскване и пръскане с препарати на посеви и полета;
- стопанисване на напоително и отводнително оборудване;
- подрязване, сеч и др. горски услуги

ПРИЛОЖЕНИЕ В

ОБЩ МЕТОД НА ИЗЧИСЛЕНИЕ

I. При изчисляването на данъка върху добавената стойност за всички земеделски, горски и рибни предприятия се отчитат следните величини без данък върху добавената стойност:

1. стойността на общата крайна продукция, в т.ч. собственото потребление на селските стопани от класовете “селскостопански произведения и дивеч” и “груба дървесина” по точки IV и V по-долу, плюс продукцията от преработвателните дейности по точка V от Приложение А;
2. стойността на всички ресурси, необходими за реализирането на продукцията, посочена в ал. 1;
3. стойността на brutното натрупване на дълготрайни активи във връзка с дейностите, изброени в Приложения А и Б.

II. За определяне подлежащите на приспадане ресурси и продукцията на селските стопани на единен размер, ресурсите и продукцията на селските стопани, облагани по нормалния режим на данъка върху добавената стойност, се приспадат от националните отчети с отчитане на същите фактори, както съгласно параграф I.

III. Добавената стойност за селските стопани на единен размер е равна на разликата между стойността на общата крайна продукция без данък върху добавената стойност, посочена в параграф I, ал. 1, и общата стойност на ресурсите, посочена в параграф I, ал. 2, заедно с brutното натрупване на дълготрайни активи, посочено в параграф I, ал. 3. Всички тези фактори се отнасят само за селските стопани на единен размер.

IV. Селскостопански произведения и дивеч

код на СУЕО

Зърнени растения (без ориз)**

Пшеница и шпелта*10.01.11 1*

10.01.19 1

Зимна пшеница и шпелта*-*

Пролетна пшеница*-*

Твърда пшеница*10.01.51*

10.01.59

Зимна пшеница*-*

Пролетна пшеница*-*

Ръж и meslin**

Ръж*10.02.00*

Зимна ръж*-*

Пролетна ръж*-*

Meslin*10.01.11 2*

10.01.19 2*

код на СУЕО

Ечемик*10.03.10*

10.03.90

Пролетен ечемик*-*

Зимен ечемик*-*

Овес и летен meslin**

Овес*40.04.10*

10.04.90

Летен meslin**

Царевица*10.05.10*

10.05.92

Други зърнени (без ориз)**

Елда*10.07.10*

Просо*10.07.91*

Сорго на зърна*10.07.95*

Семе за канарчета*10.07.96*

Зърнени растения, непосочени другаде (без ориз)*10.07.99*

Ориз (арпа/необран)*10.06.11*

Бобови растения**

Сушен и фуражен грах*07.05.11*
 Сушен грах (без фуражен)*-*
 Сушен грах (без нахут)*-*
 Нахут*-*
 Фуражен грах*-*
 Обикновен боб, бакла и фуражен боб**
 Обикновен боб*07.05.15*
 Бакла и фуражен боб*07.05.95*
 Други бобови**
 Леща*07.05.91*
 Фий*12.03.31 2*
 Лупина*12.03.49 2*
 Сушени бобови, непосочени другаде, бобови смески и зърнено-бобови смески*07.05.97*
 Коренови (от група *brassica* за фураж)**
 Картофи**
 Картофи (без картофи за посев)**
 Млади картофи*07.01.13*
 07.01.15
 Картофи основно производство*07.01.17*
 07.01.19
 Картофи за посев*07.01.11*
 Захарно цвекло*12.04.11*
 Код на СУЕО
 Манголд и кръмно цвекло
 Шведска ряпа, фуражни моркови и фуражна ряпа
 Други коренови и фуражна *brassica***
 Манголд и кръмно цвекло*12.10.10*
 Шведска ряпа, фуражни моркови и фуражна ряпа*12.10.10*
 Шведска ряпа*12.10.10*
 Фуражни моркови и фуражна ряпа*12.10.10*
 Фуражно зеле и къдраво зеле*12.10.99 2*
 Други коренови и фуражна *brassica***
 Ерусалимски артишок*07.06.10*
 Сладки картофи*07.06.50*
 Коренови и фуражна *brassica*, непосочени другаде*07.06.30*
 12.10.99 3
 Промислени култури**
 Маслодайни семена и плодове (без маслини)**
 Колца и рапица*12.01.91*
 Зимна колца*-*
 Лятна колца*-*
 Рапица*-*
 Слънчогледово семе*12.01.95*
 Соя*12.01.40*
 Рициново семе*12.01.50*
 Ленено семе*12.01.61*
 12.01.69
 Сусамово, конопено, горчичено и маково семе**
 Сусамово семе*12.01.97*
 Конопено семе*12.01.94*
 Горчичено семе*12.01.92*
 Маслодаен мак и маково семе*12.01.93*
 Влакнодайни растения**
 Лен*54.01.10*

Коноп*57.01.10*
Непреработен тютюн (в т.ч. сушен)*24.01.10*
24.01.90
Хмел*12.06.00*
Други промишлени култури**
Цикория*12.05.00*
Медицински растения, ароматни растения, подправки и растения за екстракция на етерични масла**
Шафран*09.10.31*
Кимион*07.01.82*
Медицински растения, ароматни растения, подправки и растения за екстракция на етерични масла,
непосочени другаде*09.09 (11-13-15-17-18)*
09.10 (11-20-51-55-71)
12.07 (10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)
Пресни зеленчуци**
Зеле за консумация**
Карфиол*07.01.21*
07.01.22
Код на СУЕО
Друго зеле**
Брюкселско зеле*07.01.26*
Бяло зеле*07.01.23*
Червено зеле*07.01.23*
Зимно къдраво (савойско) зеле*07.01.27 1*
Зелено зеле*07.01.27 1*
Зеле, непосочено другаде*07.01.27 1*
Листни и стеблени зеленчуци освен зеле**
Целина и целина с големи глави**07.01.51*
07.01.53
07.01.97 2
Праз*07.01.68*
Кочанова маруля*07.01.31*
07.01.33
Градинска жлъчка (цикория)*07.01.36 1*
Спанак*07.01.29*
Аспержа*07.01.71*
Обикновена (дива) цикория*07.01.34*
Артишок*07.01.73*
Други листни и стеблени зеленчуци**
Валерианица*07.01.36 2*
Кардон (испански артишок) и едлива паламида*07.01.37*
Копър*07.01.91*
Ревен*07.01.97 1*
Кресон*07.01.97 1*
Магданоз
Брокол*07.01.97 1*
Листни и стеблени зеленчуци, непосочени другаде*07.01.97 1*
Зеленчуци, отглеждани за плод**
Домати*07.01.75*
07.01.77
Краставици и корнишони*07.01.83*
07.01.85
Пъпеша*08.09.10*
Патладжани, тикви и тиквички*07.01.95*
Нелютив червен пипер*07.01.93*

Други зеленчуци, отглеждани за плод*07.01.97 3*
Коренови и грудкови култури**
Алабаш*07.01.27 2*
Ряпа*07.01.54*
Моркови*07.01.54*
Чесън*07.01.67*
Кромид и арпаджик*07.01(62-63-66)*
Цвекло (червено цвекло)*07.01.56*
07.01.59
Козя брада и скорцонера*07.01.56*
07.01.59
Други коренови и грудкови култури (ситен лук, репички, френска ряпа, хрян)*07.01.56*
07.01.59
Шушлкови зеленчуци*07.01.41*
Зелен грах*07.01.43*
Код на СУЕО
Фасул*07.01.45*
07.01.47
Други шушулкови зеленчуци*07.01.49*
Култивирани гъби*07.01.87*
Пресни плодове, в т.ч. цитрусови (без грозде и маслини)**
Десертни ябълки и круши**
Десертни ябълки*08.06(13-15-17)*
Десертни круши*08.06(36-38)*
Ябълки и круши за сок**
Ябълки за сок*08.06.11*
Круши за сок*08.06.32*
Костилкови плодове**
Праскови*08.07.32*
Кайсии*08.07.10*
Череша/вишна*08.07(51-55-)*
Сливи (в т.ч. ренклод, мирабел и quetsches)*08.07(71-75)*
Други костилкови плодове*08.07.90*
Ядки**
Орехи*08.05.31*
Лешници*08.05.91*
Бадеми*08.05.11*
08.05.19
Кестени*08.05.50*
Други ядки (без тропическите)**
Шам-фъстък*08.05.70*
Ядки, непосочени другаде*08.05.97 1*
Други дървесни плодове**
Смокини*08.03.10*
Дюли*08.06.50*
Други дървесни плодове, непосочени другаде (без тропическите)*08.09.90 1*
Ягоди*08.08(11-15-)*
Семкови плодове**
Касис и червен касис**
Касис*08.08.41*
Червен касис*08.08.49 1*
Малини**
Цариградско грозде*08.08.90 1*
Други семкови (напр. култивирана къпина)*08.09.90 2*

Цитрусови плодове**
Портокали*08.02(21-22-24-27)*
Мандарини и клементини*08.02(32-36)*
Лимони*08.02.50*
Грейпфрут*08.02.70*
Код на СУЕО
Други цитрусови плодове*08.02.90*
Цитрон*-*
Лайм*-*
Бергамот*-*
Цитрусови плодове, непосочени другаде*-*
Грозде и маслини**
Грозде**
Трапезно грозде*08.04(21-23)*
Друго грозде (за вино, плодов сок и стафиди)*08.04 (25-27)*
Маслини**
Трапезни маслини*07.01.78*
Други маслини (за зехтин)*07.01.79*
07.03.13
Други растителни култури**
Фуражни култури (2) *12.10.99 1*
Разсад**
Плодови дрвчета и храсти*06.02 (19-40-51-55)*
Лозови калеми*06.02 (10-30)*
Декоративни дрвчета и храсти*06.02 (71-75-79-98)*
Горски фиданки и резници*06.02.60*
Растителни материали, използвани главно за плетене**
Кошничарска ракета, шавар, виеща се палма (ратан)*14.01 (11-19-51-59)*
Тръстика, бамбук*14.01 (31-39)*
Други растителни материали, използвани главно за плетене*14.01.90*
Цветя, декоративни растения и коледни дрвчета**
Цветни луковици и грудки*06.01.10*
Декоративни растения*06.01 (31-39)*
06.03 (11-15-90)
06.04 (20-40-50)
06.04.90
Цветя на стръкове, клонки и листа*06.01 (31-39)*
06.03 (11-15-90)
06.04 (20-40-50)
06.04.90
Коледни дрвчета*06.01 (31-39)*
06.03 (11-15-90)
06.04 (20-40-50)
06.04.90
Многогодишни растения*06.02.92*
Семена**
Земеделски семена (3) *06.02.95*
12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)
12.03.31 1
12.03.49 1
Цветни семена*12.03.81*
Код на СУЕО
Събирани диворастващи продукти (4) *07.01 (88-89)*
08.05.97 2

08.08.31
08.08.35
08.08.49 2
08.08.90 2
23.06.10 1

Странични продукти от култивирането (5) на:**

Зърнени растения (без ориз)*12.08 (10-31)*

12.08.90
12.09.00
13.03.12
14.02 (10-21-23-25-29)
14.03.00
14.04.00
14.05 (11-19)
15.16.10
23.06.10 2
23.06.30
13.01.00

Ориз*12.08 (10-31)*

12.08.90
12.09.00
13.03.12
14.02 (10-21-23-25-29)
14.03.00
14.04.00
14.05 (11-19)
15.16.10
23.06.10 2
23.06.30
13.01.00

Бобови*12.08 (10-31)*

12.08.90
12.09.00
13.03.12
14.02 (10-21-23-25-29)
14.03.00
14.04.00
14.05 (11-19)
15.16.10
23.06.10 2
23.06.30
13.01.00

Коренови*12.08 (10-31)*

12.08.90
12.09.00
13.03.12
14.02 (10-21-23-25-29)
14.03.00
14.04.00
14.05 (11-19)
15.16.10
23.06.10 2
23.06.30
13.01.00

Промислени култури*12.08 (10-31)*

12.08.90

12.09.00

13.03.12

14.02 (10-21-23-25-29)

14.03.00

14.04.00

14.05 (11-19)

15.16.140

23.06.10 2

23.06.30

13.01.00

Пресни зеленчуци*12.08 (10-31)*

12.08.90

12.09.00

13.03.12

14.02 (10-21-23-25-29)

14.03.00

14.04.00

14.05 (11-19)

15.16.10

23.06.10 2

23.06.30

13.01.00

Плодове и цитрусови плодове*12.08 (10-31)*

12.08.90

12.09.00

13.03.12

14.02 (10-21-23-25-29)

14.03.00

14.04.00

14.05 (11-19)

15.16.10

23.06.10 2

23.06.30

13.01.00

Грозде и маслини*12.08 (10-31)*

12.08.90

12.09.00

13.03.12

14.02 (10-21-23-25-29)

14.03.00

14.04.00

14.05 (11-19)

15.16.10

23.06.10 2

23.06.30

13.01.00

Други култури*12.08 (10-31)*

12.08.90

12.09.00

13.03.12

14.02 (10-21-23-25-29)

14.03.00

14.04.00
 14.05 (11-19)
 15.16.10
 23.06.10 2
 23.06.30
 13.01.00
 Култури, непосочени другаде*12.08 (10-31)*
 12.08.90
 12.09.00
 13.03.12
 14.02 (10-21-23-25-29)
 14.03.00
 14.04.00
 14.05 (11-19)
 15.16.10
 23.06.10 2
 23.06.30
 13.01.00
 Гроздова мъст и вино**
 Гроздова мъст*22.04.00*
 Вино*22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)*
 Странични продукти от винопроизводството (6) *23.05.00*
 Зехтин**
 Чист зехтин (7) *15.07.06*
 Зехтин, нерафиниран (7) *15.07 (07-08)*
 Странични продукти от екстракцията на зехтин (8) *23.04.05*
 Добитък**
 Домашен добитък*01.02 (11-13-14-15-17)*
 Телета*-*
 Друг добитък, под едногодишен*-*
 Юници*-*
 Крави*-*
 Мъжки животни за разплод**
 Едно- до двугодишен*-*
 Над двугодишен*-*
 Код на СУЕО
 Добитък за клане и угояване**
 Едно- до двугодишен*-*
 Над двугодишен*-*
 Свине**
 Домашни свине*01.03 (11-15-17)*
 Прасенца*-*
 Млади прасета*-*
 Свине за угояване*-*
 Свине-майки и млади женски свине за разплод*-*
 Нерези*-*
 Еднокопитни**
 Коня*01.01 (11-15-19)*
 Магарета*01.01.31*
 Мулета и hinnies*01.01.50*
 Овце и кози**
 Домашни овце*01.04 (11-13)*
 Домашни кози*01.04.15*
 Птици, зайци, гълъби и др. животни**

Кокошки, петли, млади петли, ярки, пилета*01.05 (10-91)*
 Патици*01.05.93*
 Гъски*01.05.95*
 Пуйки*01.05.97*
 Токачки*01.05.98*
 Домашни зайци*01.06.10*
 Домашни гълъби*01.06.30*
 Други животни**
 Пчели*-*
 Копринени буби*-*
 Животни отглеждани за козина*-*
 Охлюви (без морски)*03.03.66*
 Животни, непосочени другаде*01.06.99*
 02.04.99 1
 Дивеч и дивечово месо**
 Дивеч (9) *01.01.39*
 01.02.90
 01.03.90
 01.04.90
 01.06.91
 Дивечово месо*02.04.30*
 Код на СУЕО
 Мляко, нетретирано**
 Краве мляко*-*
 Овче мляко*-*
 Козе мляко*-*
 Биволско мляко*-*
 Яйца**
 Кокоши яйца**
 Инкубационни яйца*04.05.12 1*
 Други*04.05.14*
 Други яйца**
 Инкубационни яйца*04.05.12 2*
 Други*04.05.16*
 04.05.18
 Други животински продукти**
 Сурова вълна (в т.ч. четина (10))*53.01 (10-20)*
 53.02 (93-95)
 Мед*04.06.00*
 Копринени пашкули*50.01.00*
 Странични продукти от животновъдството (11) *15.15.10*
 43.01 (10-20-30-90)
 53.02.97
 Жвотински продукти, непосочени другаде*15.15.10*
 43.01 (10-20-30-90)
 53.02.97
 Селскостопански услуги (12)**
 Селскостопански произведения почти изцяло от внос**
 Тропически маслодайни семена и плодове**
 Фъстъци (*Arachis hypogaea*)*12.01.11*
 12.01.15
 Копра*12.01.20*
 Палмови ядки*12.01.30*
 Памуково семе*12.01.96*

Тропически маслодайни семена и плодове, непосочени другаде*12.01.99*
Тропически влакнодайни растения**
Памук*55.01.00*
Други влакнодайни растения**
Манилски коноп*57.02.00*
Юта*57.03.10*
Влакно от американска агава*57.04.10*
Влакно от кокосов орех*57.04.30*
Код на СУЕО
Рами*54.02.00*
Влакнодайни растения, непосочени другаде*57.04.50*
Други тропически растения за промишлено потребление**
Кафе*09.01.11*
Какао*15.01.00*
Захарна тръстика*12.04.30*
Тропически плодове**
Тропически ядки**
Кокосови орехи*08.01.75*
Кашу*08.01.77*
Бразилски триъгълни орехи*08.01.80*
Кариа пекан (*Carya illinoensis*)*08.05.80*
Други тропически плодове**
Фурми*08.01.10*
Банани*08.01 (31-35)*
Ананас*08.01.50*
Папая*08.08.50*
Тропически плодове, непосочени другаде*08.01 (60-99)*
Слонова кост, неполирана*05.10.00*

V. Груба дървесина

Иглолистна дървесина за промишлено потребление

Иглолистна дървесина, дълга

— 1 трупи

(1) ела, смърч, дъгласка ела

(2) бор, лиственица

— 2 минна дървесина

(1) ела, смърч, дъгласка ела

(2) бор, лиственица

— 3 друга дълга дървесина

(1) ела, смърч, дъгласка ела

(2) бор, лиственица

Иглолистна дървесина за плоскости

— 1 ела, смърч, дъгласка ела

— 2 бор, лиственица

Иглолистна дървесина за огрев

Ела, смърч, дъгласка ела

Бор, лиственица

Широколистна дървесина за промишлено потребление

Дълга дървесина (широколистна)

— 1 трупи

(1) дъб

(2) бук

(3) топола

(4) друга

— 2 минна дървесина

(1) дъб

(2) друга

— 3 друга дълга дървесина

(1) дъб

(2) бук

(3) топола

(4) друга

Дървесина за плоскости (широколистна)

— 1 дъб

— 2 бук

— 3 топола

— 4 друга

Дървесина за огрев (широколистна)

Дъб

Бук

Топола

Друга

Горски услуги (13)

Други продукти (напр. кора, корк, смола)

(1) класификацията, използвана в настоящото Приложение, е класификацията по стопанските отчети за селското стопанство на статистическото управление на Европейските общности (СУЕО).

(2) напр. сено, люцерна (без *brassica*).

(3) без зърнени растения, ориз и картофи за посев.

(4) напр. диви гъби, червени боровинки, боровинки, къпини, диви малини и т.н.

(5) напр. слама, цвеклови и зелени кочани, грахови и фасулеви люспи.

(6) напр. винени утайки, суров винен камък и т.н.

(7) тези два продукта се отличават по метод на преработка, а не — по производствена фаза.

(8) напр. маслинено кюспе и др. остатъчни продукти от екстракцията на зехтин.

(9) живият дивеч включва само специално отглеждания дивеч и дивеча в затворени пространства.

(10) ако е основен продукт.

(11) напр. кожи и животинска четина и непреработена кожа на заклан дивеч, въськ, тор, течен тор.

(12) т.е., услуги, които обикновено се предоставят от самите земеделски предприятия, напр. оране, косене, жънене и вършеене, сушене на тютюн, стригане на овце, грижи за животните.

(13) т.е., услуги, които обикновено се извършват от самите горски предприятия (напр. сечене на дървесина).

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

СПИСЪК НА ДЕЙНОСТИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ТРЕТИЯ АБЗАЦ НА ЧЛ. 4, АЛ. 5

1. Далекосъобщения

2. Доставка на вода, газ, електроенергия и пара

3. Превоз на стоки

4. Пристанищни и летищни услуги

5. Пътнически превози

6. Доставка на нови стоки, произведени за продажба

7. Сделките на агентиците за намеса в селското стопанство, свързани със селскостопански произведения и извършвани в изпълнение на регламентите за общата организация на пазара на тези произведения

8. Провеждането на търговски панаири и изложения

9. Складиране

10. Дейностите на организации за търговско осведомяване

11. Дейностите на пътнически агенции

12. Стопанисването на служебни магазини, кооперации и промишлени столове, и подобни заведения

13. Други сделки освен посочените в чл. 13, т. А, ал. 1, б. “с” на радио и телевизионни организации

ПРИЛОЖЕНИЕ Д СДЕЛКИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛ. 28 (З) (А)

2. Сделките, посочени в чл. 13, т. А (1) (д)

7. Сделките, посочени в чл. 13, т. А, (1) (р)

11. Доставките в обхвата на чл. 13, т. Б (ж), доколкото се извършват от данъчнозадължени лица, които са имали право на приспадане на данъка за ресурсите върху съответната сграда

15. Услугите на пътнически агенти, посочени в чл. 26, както и на пътнически агенти, действащи на името и за сметка на пътуващото лице, при пътувания извън общността

ПРИЛОЖЕНИЕ Е СДЕЛКИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛ. 28, АЛ. 3, Б. “Б”

1. Допускане до спортни прояви

2. Услугите, доставяни от автори, художници, изпълнители, адвокати и др. представители на свободните професии освен висшите и полувисши медицински професии, доколкото не са сред услугите, посочени в Приложение Б към втората Директива на Съвета от 11-и април 1967 г.

5. Далекосъобщителните услуги, доставяни от обществените пощенски служби, и присъщата им доставка на стоки

6. Услугите, доставяни от погребални бюра и крематориуми, и стоките, свързани с тях

7. Сделките, извършвани от незрящи лица или от работилници, осигуряващи заетост на незрящи лица, при условие че освобождаването не води до значително опорочаване условията на конкуренция

8. Доставката на стоки и услуги на официални организации, отговарящи за стрежа, оформлението и поддръжката на гробища, гробове и паметници на загиналите във войните

10. Сделките на болници, необхванати от чл. 13, т. А, ал. 1, б. “б”

12. Доставката на вода от държавните органи

16. Доставката на сградите и земята, посочени в чл. 4, ал. 3

17. Пътнически превози

Превозването на стоки като багаж или моторни превозни средства, придружаващи пътниците, както и доставката на услуги, свързани с пътническите превози се освобождават само доколкото е освободен превозът на самите пътници.

23. Доставката, модификацията, ремонта, поддръжката, чартирането и наемането на въздухоплатателни средства, в т.ч. оборудването, вложено или използвано на такива средства, ползвани от държавни институции

25. Доставката, модификацията, ремонта, поддръжката, чартирането и наемането на военни кораби

27. Услугите на пътнически агенти, посочени в чл. 26, както и на пътнически агенти, действащи на името и за сметка на пътуващото лице, при пътувания извън общността

ПРИЛОЖЕНИЕ Ж ПРАВО НА ИЗБОР

1. Правото на избор, посочено в чл. 28, ал. 3, б. “в”, може да бъде давано в следните случаи:

(а) при сделки, посочени в Приложение Д:

Държавите-членки, които вече освобождават тези доставки, но дават и правото на избор те да бъдат облагани, могат да запазят това право;

(б) при сделки, посочени в Приложение Е:

Държавите-членки, които временно запазват правото да освобождават такива доставки, могат да дават на данъчнозадължените лица правото на избор те да бъдат облагани.

2. Държавите-членки, които вече дават правото на избор за облагане извън обхвата на ал. 1, могат да разрешават на упражняващите това право данъкоплатци да го запазят до най-късно 3 години от датата на влизане в сила на Директивата.

ПРИЛОЖЕНИЕ З

СПИСЪК НА ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ И УСЛУГИ,

ЗА КОИТО МОЖЕ ДА СЕ ПРИЛАГА НАМАЛЕНА СТАВКА НА ДДС

при транспониране на категориите, отнасящи се за стоки, в националното законодателство държавите-членки могат да използват комбинираната номенклатура, за да установят точно обхвата на съответната категория.

Категория	Описание
1	Хранителни стоки (в т.ч. напитки, изключая алкохолни напитки) за човешко и животинско потребление; живи животни, семена, растения и съставки, нормално предназначени за приготвяне на хранителни стоки; продукти, нормално предназначени за хранителни добавки или заместители
2	Водоснабдителни доставки
3	Фармацевтични продукти, нормално прилагани в здравеопазването, профилактиката на болестите и лечението в хуманната и ветеринарната медицина, в т.ч. противозачатъчни и продукти за санитарна защита
4	Медицинско оборудване, помощни средства и други уреди, нормално предназначени за облекчаване или лечение на увреждания, за изключително лично ползване от лицата с увреждания, в т.ч. за ремонта на такива стоки, и детски автомобилни седалки
5	Транспорт на пътници и на носения от тях багаж
6	Доставка, в т.ч. от заемни библиотеки, на книги (в т.ч. брошури, листовки и др.п. печатни материали, детски илюстрирани книги и книжки за рисуване и оцветяване, печатни или ръкописни нотни издания, карти и хидрографски или др.п. схеми), вестници и списания с изключение на материалите, служещи изцяло или в значителна степен за рекламни цели
7	Вход в естрадни, театрални или циркови заведения, панаири, лунапаркове, концерти, музеи, зоологически градини, кина, изложби и др.п. културни прояви и обекти
8	Приемане на разпръсквателни услуги Услуги, доставяни от (или авторски възнаграждения, дължими на) писатели, композитори и изпълнители

9	Доставка, строителство, обновяване или престрояване на жилища в рамките на социална политика
10	Доставки на стоки и услуги, нормално предназначени за потребление в селскостопанското производство, но изключая капиталните стоки като сгради и машини
11	Настаняване, осигурявано от хотели и др.п. обекти, в т.ч. ваканционно настаняване и отдаването под наем на места за къмпинг и паркинги за каравани
12	Вход за спортни прояви
13	Ползване на спортни съоръжения
14	Доставка на стоки и услуги от организации, признати за благотворителни организации от държави-членки и занимаващи се със социални грижи и социално осигуряване, доколкото доставките не са освободени от данък съгласно чл. 13
15	Услуги, доставяни от погребални бюра и крематориуми, и доставките на стоки, свързани с тяхната дейност
16	Осигуряване на медицинска и зъболекарска помощ, както и на балнеолечение, доколкото доставките не са освободени от данък съгласно чл. 13
17	Услуги, доставяни във връзка с почистването на улици, събирането на отпадъци и тяхното третиране с изключение на доставката на такива услуги от органите по чл. 4, ал. 5“

ПРИЛОЖЕНИЕ И ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА ИЗКУСТВОТО, ПРЕДМЕТИ НА КОЛЕКЦИОНЕРСТВОТО И АНТИКВАРНИ ПРЕДМЕТИ

За целите на директивата:

(а) „произведения на изкуството“ означава:

— картини, колажи и др.п. декоративни пана, живописни картини или рисунки, изпълнени изцяло на ръката от художника, които не са планове и чертежи за архитектурни, машиностроителни, промишлени, търговски, топографски или др.п. цели, ръчно декорирани промишлени изделия, театрални декори, студийни фонове и др.п. рисувани платна (CN-код 9701);

— оригинални гравюри, шампи и литографии, отпечатани в ограничен тираж пряко в черно-бяло или в цвят от една или няколко плочи, изпълнени изцяло на ръка от художника, независимо от процеса или материала, който е използвал, но изключая механичните или фотомеханичните процеси (CN-код 9702 00 00);

— оригинални скулптури и статуетки от всякакъв материал, ако са изцяло изпълнени от художника; скулптурни отливки, чието производство е ограничено до осем копия и се извършва под надзора на художника или на негови правоприемници (CN-код 9703 00 00); по изключение в случаите, определени от държавите-членки, ограничението за осем копия може да бъде превишено за отливки, произведени преди 1 януари 1989 г.;

— гоблени (CN-код 5805 00 00) и стенен текстил (CN-код 6304 00 00), изработени ръчно по оригинални проекти на художника, но не повече от осем копия от всеки;

— отделни произведения на керамиката, изцяло изпълнени и проектирани от художника;

— емайлови изображения върху мед, изпълнени изцяло на ръка в не повече от осем номерирани копия, подписани от художника или от студиото, с изключение на изделия на бижутерията и златарските изделия (в т.ч. от сребро);

— фотографии, заснети от художника, отпечатани от него или под негов надзор, подписани и номерирани до 30 копия, в т.ч. всички размери и рамки;

(б) „предмети на колекционерството“ означава:

— пощенски и гербови марки, пощенски печати, първодневни пликове, предварително подпечатани писмовни материали и др.п., франкирани или — ако не са франкирани — непредставяващи законно платежно средство и предназначени да служат за такова (CN-код 9704 00 00);

— колекции и предмети на колекционерството със зооложка, ботаническа, минераложка, анатомическа, историческа, археологическа, палеоложка, етнографска или нумизматична стойност (CN-код 9705 00 00);

(в) „антикварни предмети“ означава предмети на повече от 100 години, които не са произведения на изкуството или предмети на колекционерството (CN-код 9706 00 00).“

ПРИЛОЖЕНИЕ Й

Стоки	CN-код
Калай	8001
Мед	7402 7403 7405 7408
Цинк	7901
Никел	7502
Алуминий	7601
Олово	7801
Индий	ex 811291 ex 811299
Зърнени храни	1001 до 1005 1006: само непреработен ориз 1007 до 1008
Маслодайни семена и плодове	1201 до 1207
Кокосови орехи, бразилски бадеми и кашу	0801
Други ядки	0802
Маслини	0711 20
Зърно и семена (в т.ч. соя)	1201 до 1207
Кафе, непечено	0901 11 00 0901 12 00
Чай	0902
Какаови зърна, цели или натрошени, сурови или печени	1801
Нерафинирана захар	1701 11 1701 12
Каучук, в първични форми или на плочи, листове или ленти	4001 4002
Вълна	5101
Химикали в насипно състояние	Глави 28 и 29
Минерални масла (в т.ч. пропан и бутан; масла от суров петрол)	2709 2710 2711 12 2711 13
Сребро	7106
Платина (паладий, родий)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00

Картофи	0701
Растителни масла и мазнини, и техните фракции, рафинирани или нерафинирани, но немодифицирани по химичен път	1507 до 1515

ПРИЛОЖЕНИЕ К

СПИСЪК НА УСЛУГИТЕ ПО ЧЛ. 28, АЛ. 6

1. Дребни услуги по ремонт на:

— велосипеди,

— обувки и кожени изделия,

— облекло и домашни постелъчни материали (в т.ч. поправка и преправка).

2. Обновяване и ремонт на частни жилища, изключая материалите, които съставляват значителна част от стойността на доставката.

3. Миене на прозорци и почистване на частни домове.

4. Услуги по предоставяне на домашна помощ (напр. домакинска помощ и гледане на деца, възрастни, болни или хора с увреждания).

5. Фризьорство.“